XVIII. évfolyam 49. szám

Ára: 1 forint

1962. december 6.

Ludas Matyi

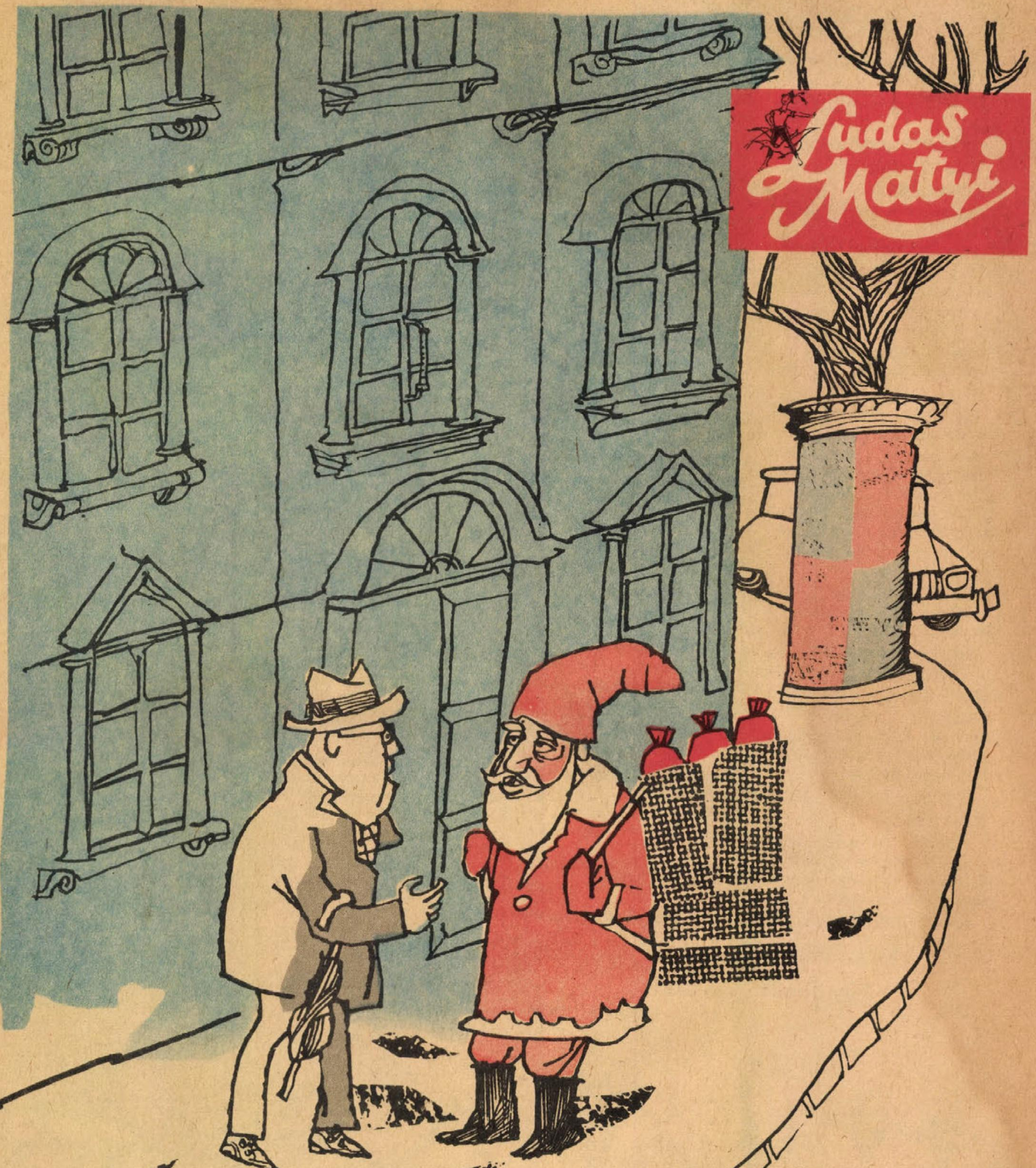

– Most már mondja meg, hogy Mikulás-e, vagy Télapó?
– Egyik sem. Én Fenyő vagyok a Közértből.

IDEGESEK

Szín: SZTK-idegosztály váróterme

KENÉZ *(nyugtalanul pislog).*

MOHÁCSI *(jön. Leül).*

KENÉZ: Maga is itt van?

MOHÁCSI: Igen. Gondoltam, megnézetem az idegeimet a főorvos úrral.

KENÉZ: Én is már egy hónapja járok kezelésre. De még nem sok az eredmény.

MOHÁCSI: Nem gondoltam, hogy itt találkozunk. Maga sohasem mondta nálunk a raktárban, hogy ideges.

KENÉZ: Láthatta volna rajtam munka közben.

MOHÁCSI: Csak azt láttam, hogy amikor a Sóvárinak kiadta a raktárból az építőanyagot, reszketett a keze. Mondja, és miért ideges? Talán a jemeni helyzet miatt?

KENÉZ: Dehogy... Ott kezdenek rendbe jönni a dolgok...

MOHÁCSI: Hát akkor talán a nyugat-berlini helyzet idegesíti?

KENÉZ: Bonyolult az ügy, de tárgyalásokkal és jóakarattal minden problémát meg lehet oldani.

MOHÁCSI: Hát akkor miért ideges?

KENÉZ: És maga miért ideges? Láttam, amikor az öt tonna cementet kiadta, szinte rázta a hideg.

MOHÁCSI: Csodálkozik? Mi lesz, ha rájönnek az öt tonna cement hiányra, ha megtudják, hogy lopott anyagból építettem a házamat Alsó-Gödön?

KENÉZ: Szerintem a cementre nem jönnek rá. Ellenben én a négyszáz darab parketta-kocka miatt joggal vagyok ideges.

MOHÁCSI: Az engem nem aggaszt annyira, mint a három rakomány sóder.

KENÉZ: Ha egyáltalán rájönnek valamire, az a harmincöt ajtódeszka lesz. Ezért vagyok én ideges.

MOHÁCSI: Zaklatott, furcsa korban élünk. Ez rossz hatással van az ember idegrendszerére.

KENÉZ: Az őseink nyugodtabban éltek. Az én nagyapámnak vasból voltak az idegei.

MOHÁCSI: Az én nagyapámé pedig betonból.

KENÉZ: Ha ez így megy tovább, vagy a Lipótmezőre kerülünk, vagy a Markó utcába.

MOHÁCSI *(keserűen):* Nem nagy a választék.

KENÉZ: Borzasztó. Parancsoljon. *(Zsebéből félkilós staniclit vesz elő, színültig töltve tablettákkal.)*

(Csendesen ropogtatják az andaxint.)

Galambos Szilveszter

A humor Könyvéből

EDMUND SCHIKANEDER, a Theater an der Wien kedélyes igazgatója, a Varázsfuvola szövegírója két héten belül már másodszor botlott bele egy magasállású ismerősébe, akitől nemrég pillanatnyi pénzzavarában kölcsönkért bizonyos összeget. Mivel most sem volt pénze, kínos zavarban érezte magát. Amaz csakugyan nyomban nekitámadt:

– Mikor adja meg, Herr Direktor a másfél aranyomat, amit akkor kért kölcsön, amikor a bemutató utáni banketten annyira be volt rúgva?

Schikaneder tettetve meglepett képet vágott.

– De hiszen már megadtam, Ratsherr.

– Nekem? Hol? Mikor? -- ámuldozott a tanácsnok.

– Brenner főtanácsosék múltheti kerti mulatságán, amikor maga volt úgy berúgva.

HEVESI SÁNDOR lakásán épp ott volt Vizváry Mariska, mialatt az ügyes szobafestőlegény a konyhát festette. Rövid pár óra alatt egészen újjávarázsolta a helyiséget. A jó háziasszony hírében álló művésznőnek megtetszett a legény munkája, s megállapodott vele, hogy másnap az ő konyháját is kifesti.

Harmadnap azonban Vizváry Mariska bánatosan vette elő a színházban Hevesit:

– Nem értem, Sándor, magánál fél nap sem kellett, amíg az a legény kifestette a konyhát, nálam meg már második napja piszmog vele.

Hevesi hamiskásan mosolyodott el:

– No persze! – derült föl. – Mert a mi szakácsnénk ötven éves, a maguk kis mindenese meg legföljebb húsz.

HORVÁTH ÁRPÁD rendező összetalálkozott egy húsz éve nem látott patikus osztálytársával. Az boldogan újságolta, hogy megnősült s felesége hozományából végre önállósíthatja magát, patikát nyit.

– No, akkor úgy látom, már készen is van a neve a patikának. Kiírhatod: „Apostol gyógyszertár" – jegyezte meg Horváth Árpád. Amaz nem értette:

– S mért épp Apostol gyógyszertár legyen?

– Hát mert apóstól van.

TIMÁR JÓZSEF színművész lakásába vagy húsz évvel ezelőtt becsöngetett találomra egy házaló ügynök.

– Lakásnévtábla-rendelést ajánlok, kérem, a házban már több megrendelést csináltam. Cégünk igen olcsón és ízlésesen dolgozik.

– Köszönöm, barátom, – hárította el Timár –, nincs rá szükségem. Aki engem keres, az névtábla nélkül is megtalál.

– Ez nem olyan biztos, kérem. Vagy tán olyan híres ember uraságod? – kérdezte az ügynök, anélkül, hogy tudta volna kivel beszél.

Timár kedélyesen ütött az ügynök vállára:

– Hogy híres vagyok-e, vagy sem, az mellékes, mert látja, most sincs kint a névtáblám, maga mégis idetalált.

Egy főnök íróasztala

Kaján Tibor rajza

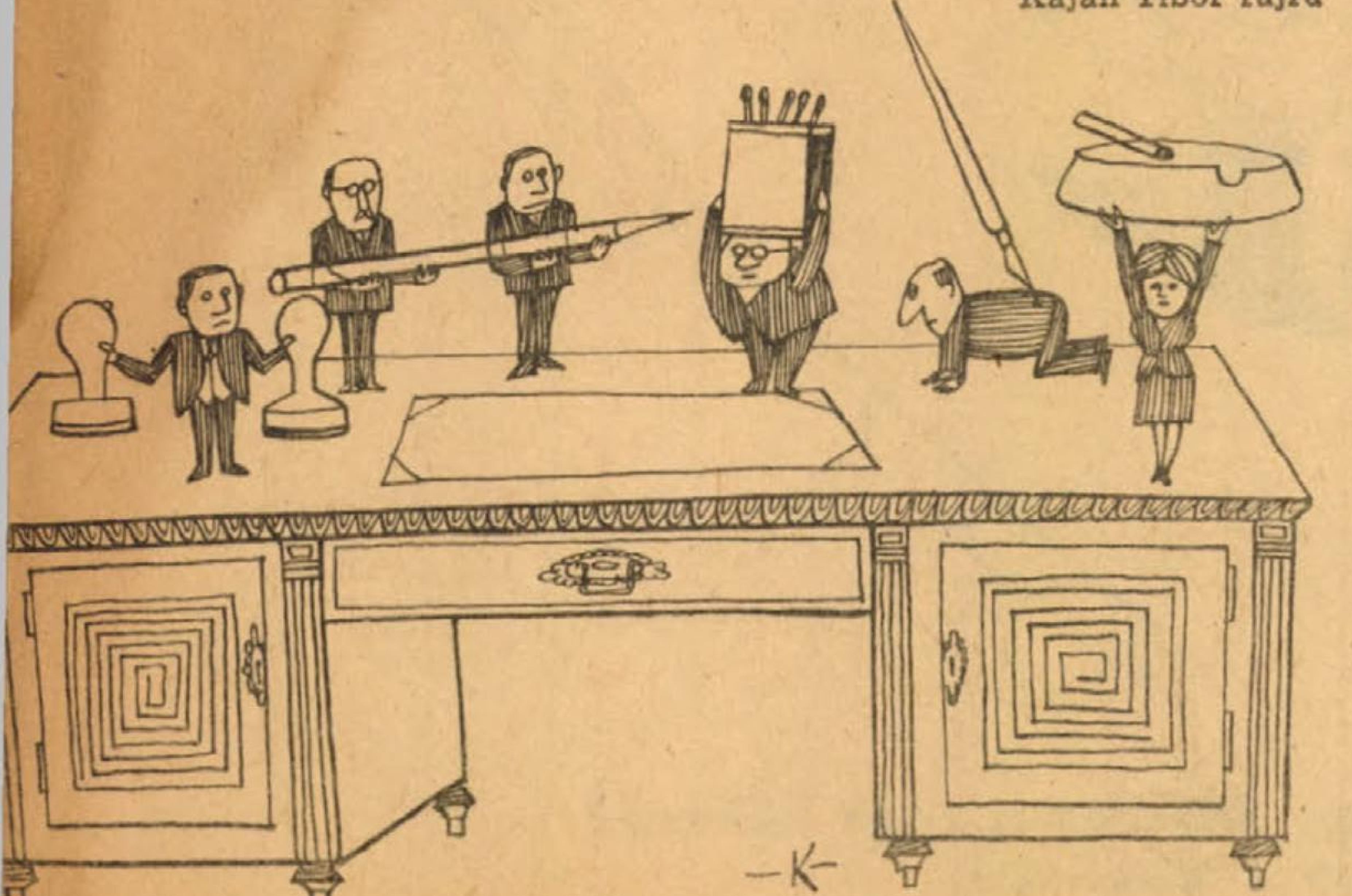

Az Őslénytani Múzeumban

Vasvári Anna rajza

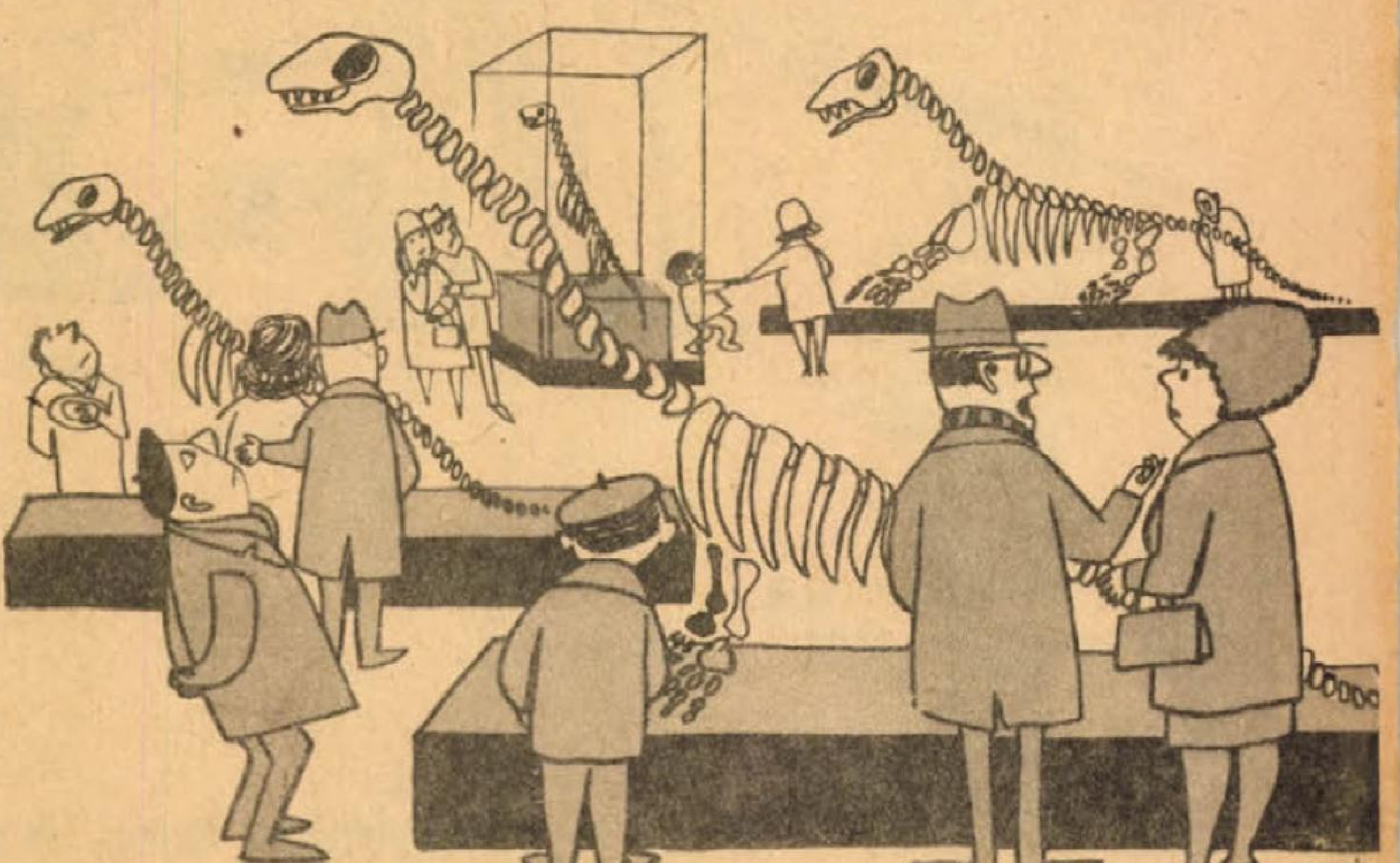

– Szép, szép, de nem elég mai témájú...

Javaslatunk a tetőbeázások megszüntetésére

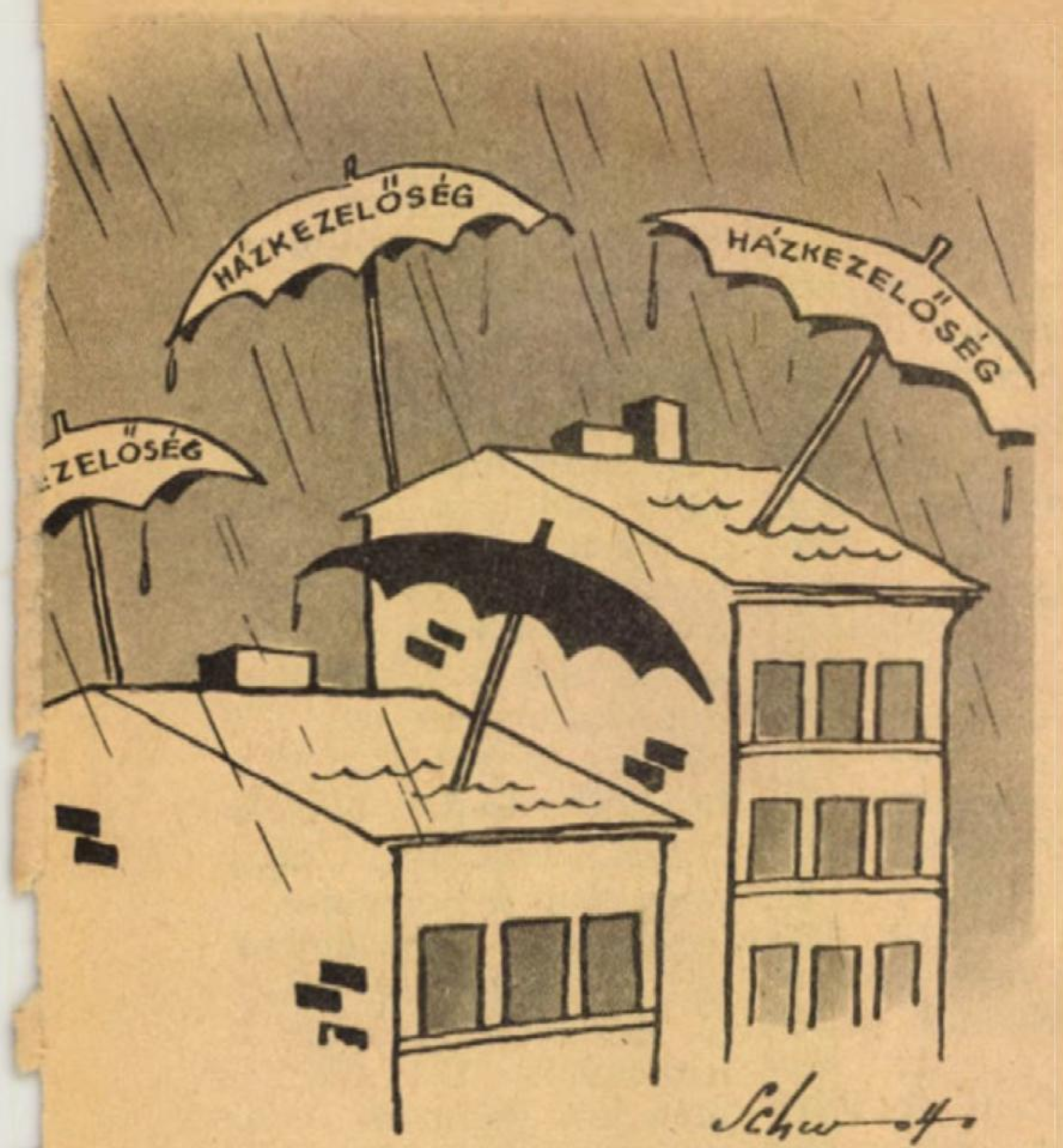

ŐSZI VIHAR BONN FÖLÖTT

Toncz Tibor rajza

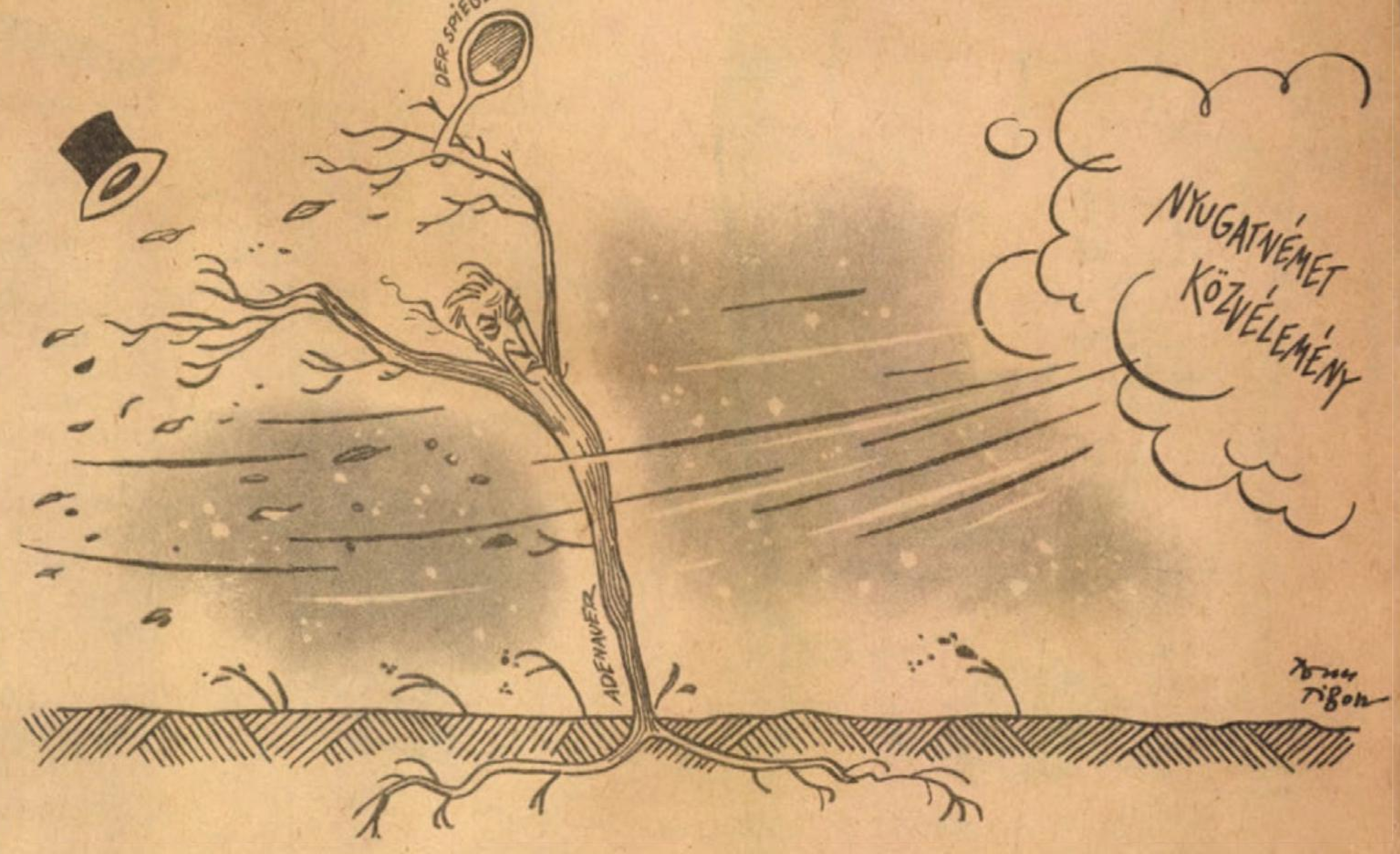

Genfi pillanat

Ez volt a címe annak a fényképnek, amelyet az Esti Hírlapban láttam. A képen négy edzett svájci fürdeni indult a Genfi-tóba. Most! Ilyen hidegben! Brrr!

Nem tudom, hogy az olvasóknak mi jutott eszükbe a kép láttán, de én arra gondoltam: na, ezeknek sincs jobb dolguk! ... Aztán az is az agyamba ötlött, hogy milyen nagyszerű: négy genfi polgár bement pancsolni a Genfi-tóba és arról én — kisvártatva — értesülhetek kedvenc lapomból. Mondom, nekem ez jutott az eszembe, amikor a képet nézegettem. De annak is, aki a képaláírást készítette, az emberiség jutott az eszébe és így írt:

„Mi is hozzáedződtünk már a világpolitika nyugati szélhozta hidegéhez. De — bármennyire edzett is — a négy genfi polgár sem maradhat sokáig a tó vizében, mint ahogy az emberiség közérzetének is megárt, ha sokáig kell szívnia a világpolitika mesterségesen hűtött, fagyos levegőjét."

Hát ez bizony nagyon igaz. Nagyon igaz!

Mint ahogy a genfi polgárok nem maradhatnak sokáig a hideg tóban, úgy az emberiség se szívhatja sokáig a világpolitika mesterségesen hűtött levegőjét. Ugyanez érvényes fordítva is. Mint ahogy az emberiség nem szívhatja sokáig a fagyos világpolitikai levegőt, úgy az a négy genfi fürdőző sem maradhat sokáig a vízben. Ennél már csak az rosszabb, ha valaki egy hideg tóban, a világpolitika mesterségesen hűtött, fagyos levegőjét szívja és az istennek sem hajlandó kijönni a vízből és hiába könyörögnek az illetőnek, hiába figyelmeztetik, nagyokat slukkol a nyugati szélhozta politikai mirelite-levegőből.

Hogy mindez nekem nem jutott eszembe, midőn a képet néztem!

Ez a fotó — mint az az aláírásból kiderül — egyenesen Genf városából érkezett Budapestre, abból a városból, amelyben — éppen azokban a napokban — tizenhét ország küldötte tanácskozott a leszerelésről.

„Jó lenne — mondja az aláírás —, ha a Nyugatról érkezett megbízottak ezúttal „nem hagynák vízben" sem azt a négy genfi polgárt, sem minket többieket, akik a világon élünk."

Itt egy kicsit összezavarodtam. Hogy is van ez? A képen látható a Genfi-tó, benne a négy pasas. Mi, többiek pedig, akik a világon élünk, nem a Genfi-tóban csücsülünk, hanem egy jelképes vízben, de az is árt a közérzetünknek, ha sokáig benne vagyunk.

Ahá. Mindent értek.

Csak azt nem értem, hogy miért kellett ahhoz a képhez egy ilyen szöveget írni?

m. gy.

Síkos az úttest

Szegő Gizi rajza

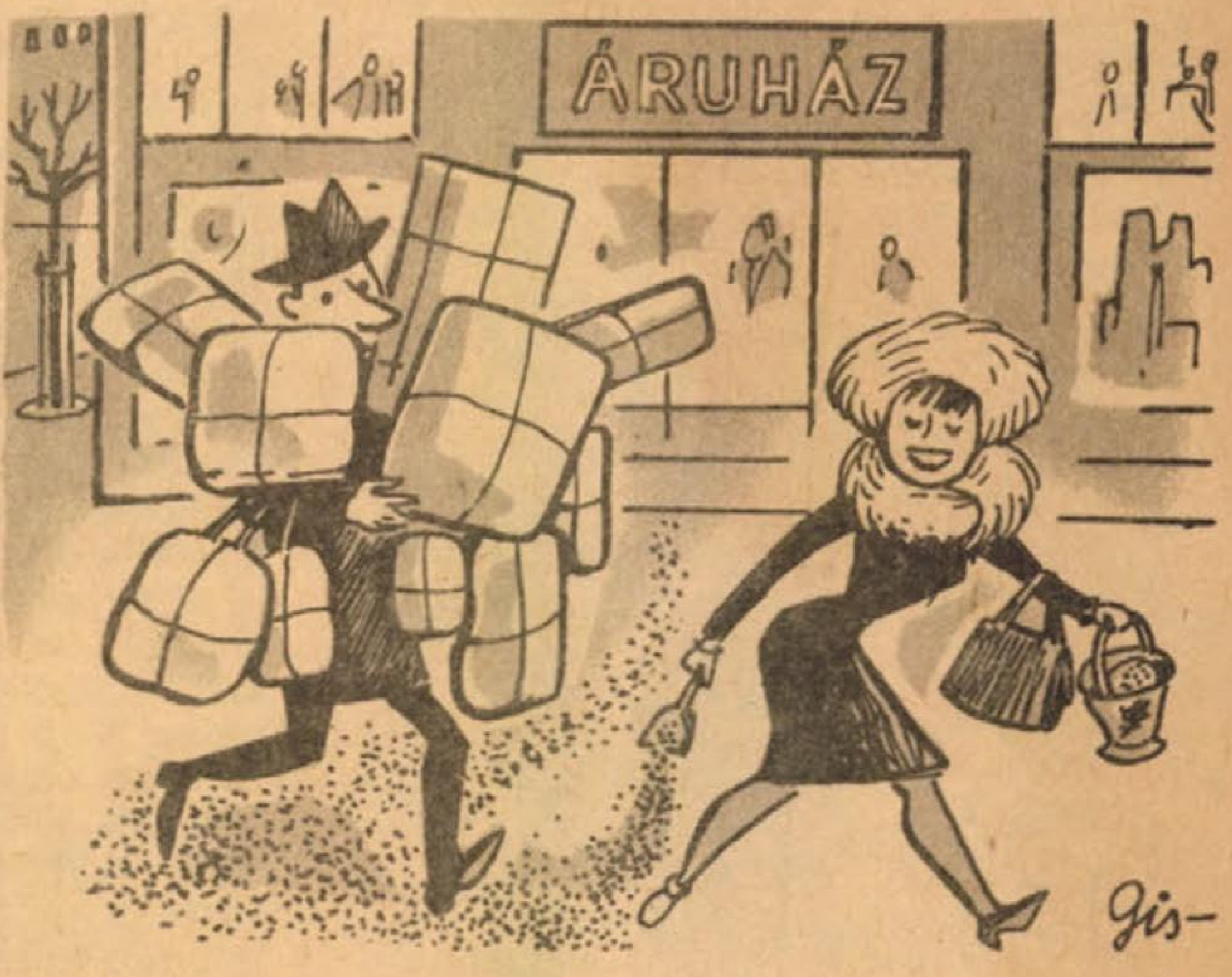

Záróra

Gerő Sándor rajza

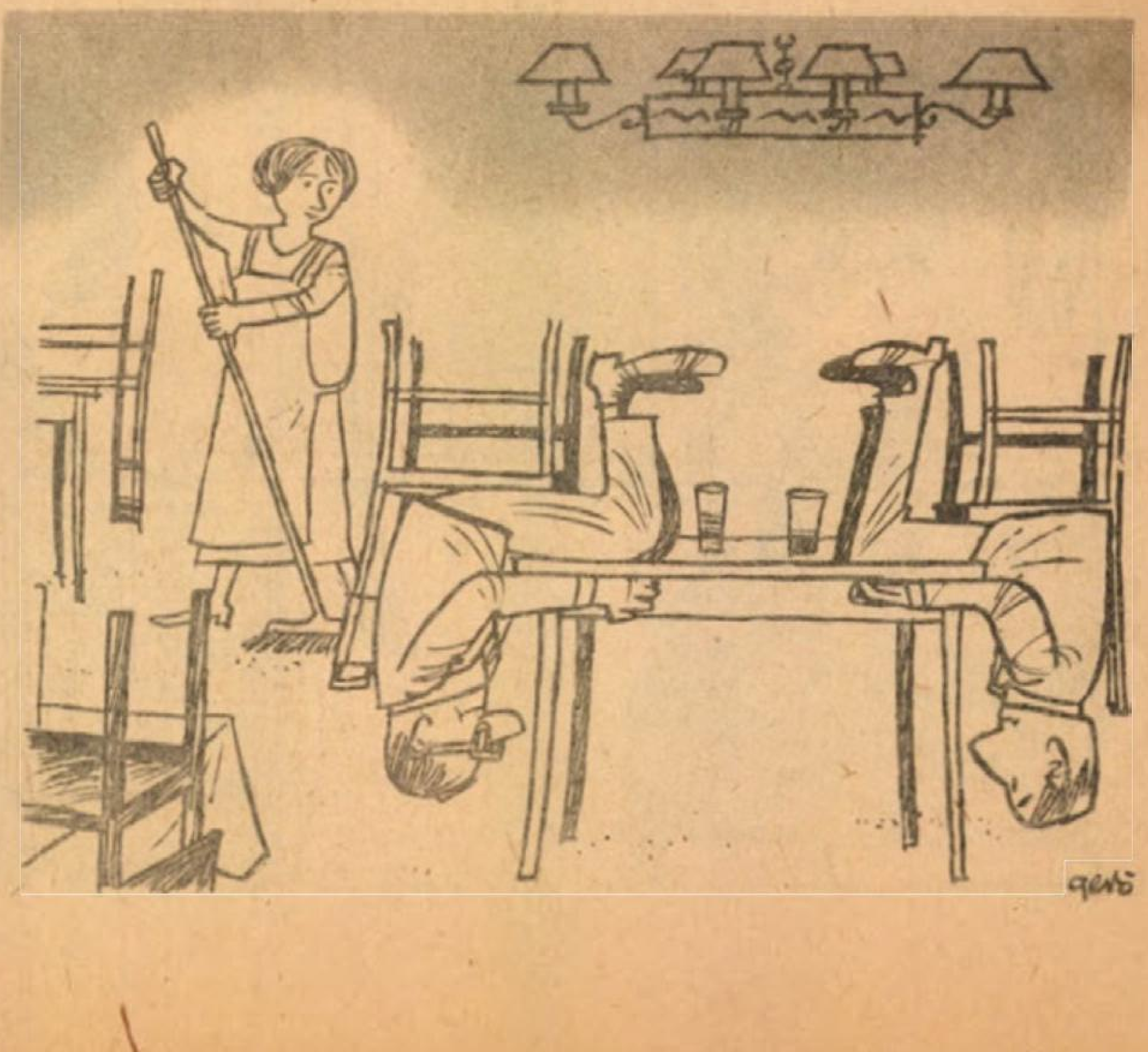

Ebadta kölyke

Toncz Tibor rajza

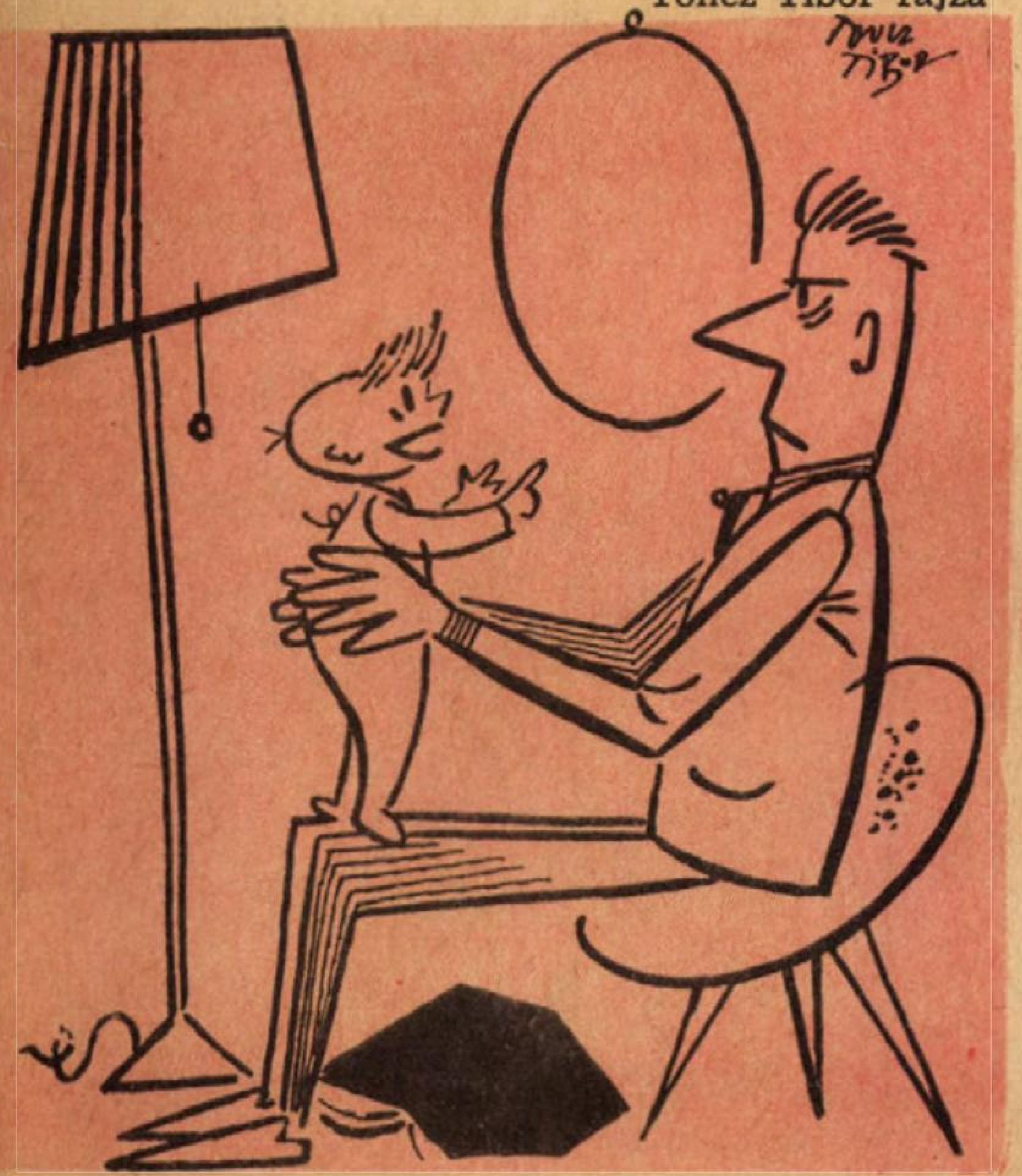

– Apu, ha megnövök, én is prémiumvadász leszek! . . .

Új módszer

Schwott Lajos rajza

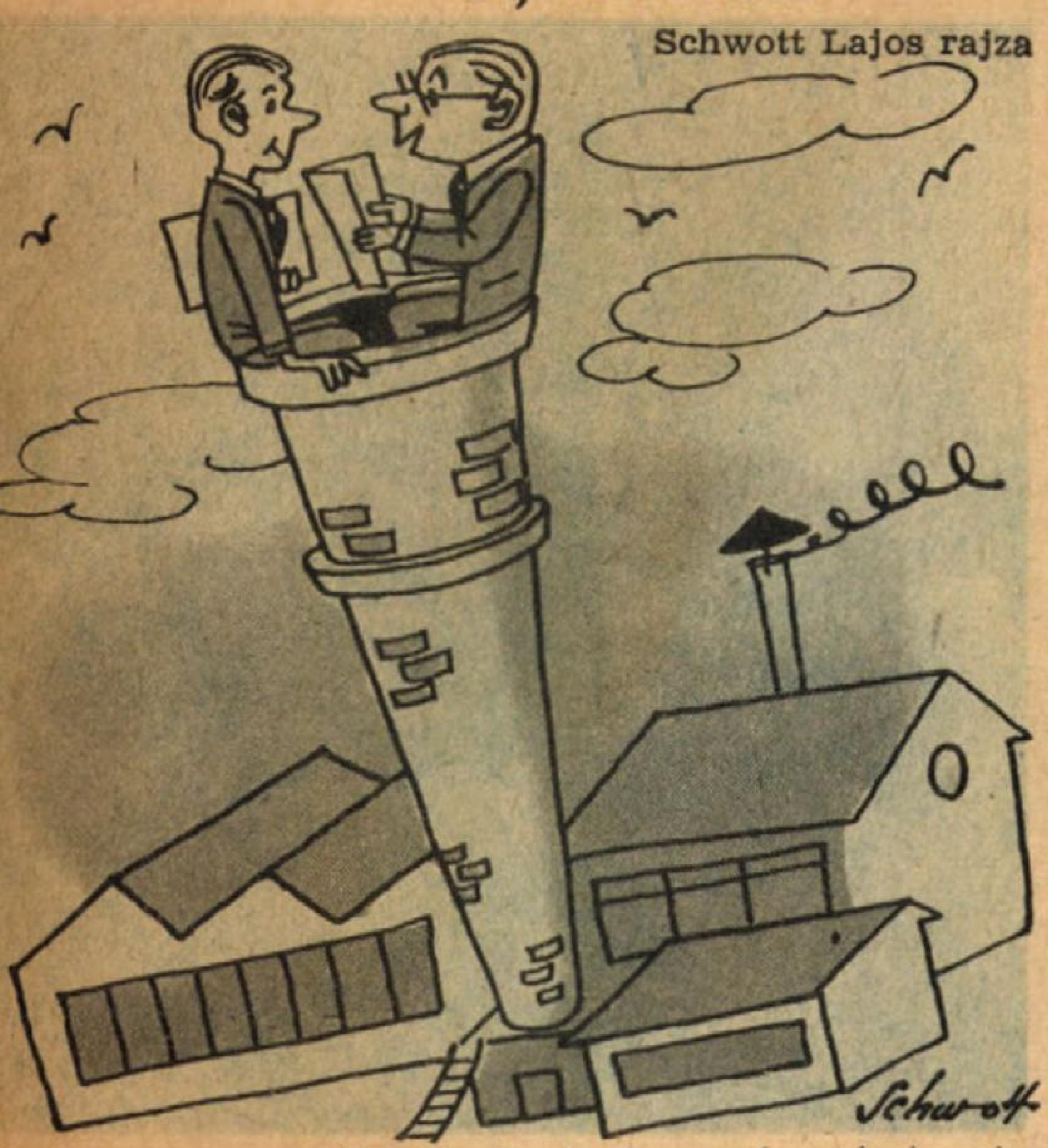

– Meglátod, dicséretet fogunk kapni a magas színvonalú vezetésért . . .

LEVÉL egy Katalógusról

Kedves Olvasónk,

ha netán kételkedne abban, hogy gazdag ország vagyunk, sürgősen vegye meg a „Munkásvédelmi filmek katalógusa” című Táncsics kiadványt. Remek műanyag kötésben, három sárgagombos sasszeggel fűzve, negyvennégy forintért olyan könyvet vallhat ön magáénak, amellyel méltán büszkélkedhet ország-világ előtt.

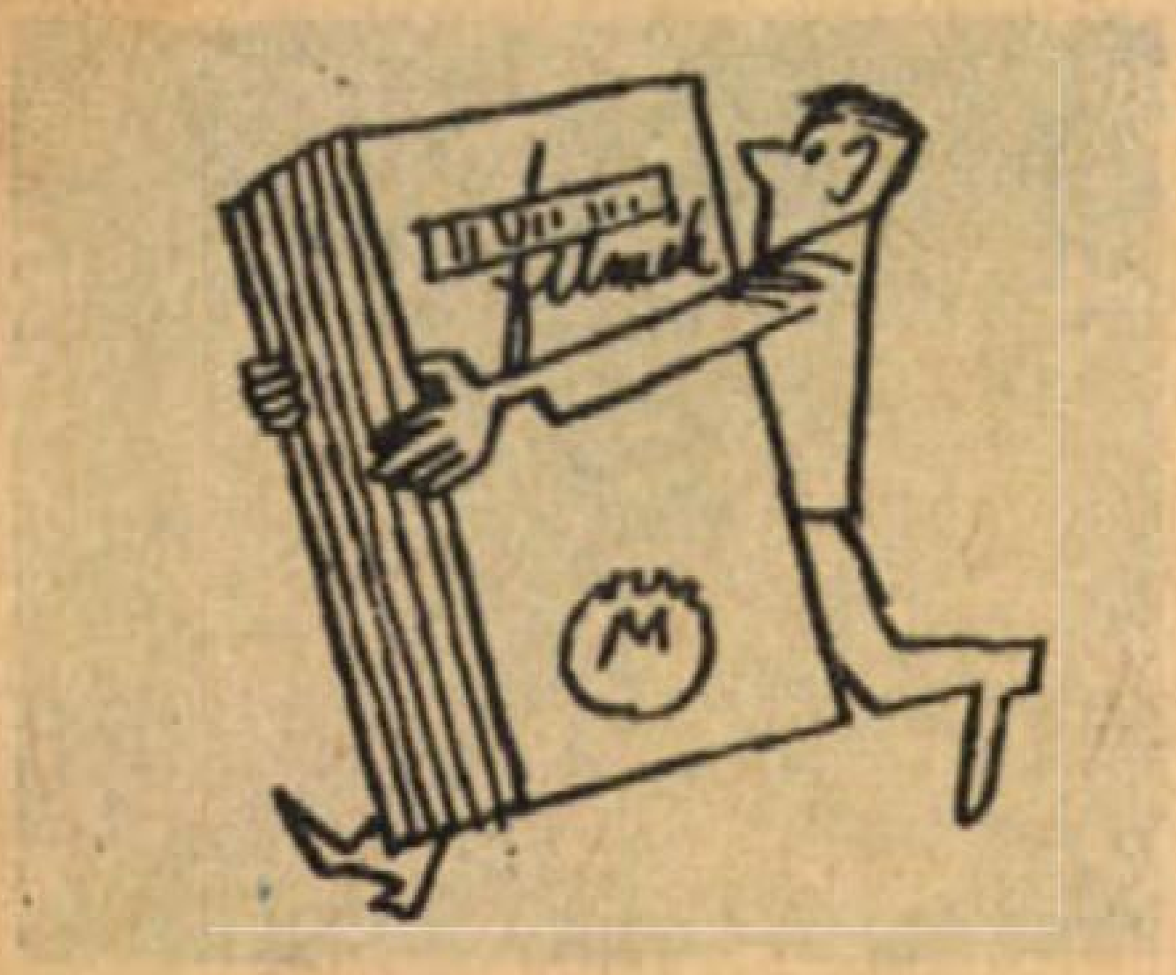

Mert minékünk már ugyancsak jól mehet a sorunk, ha egy katalógust olyan díszkivitelben jelentetünk meg, hogy az túltesz még a könyvszépségversenyen díjat nyert műveken is. A „katalógus” köztudomás szerint könyveknek, képeknek, bélyegeknek és egyéb dolgoknak rendszerbe foglalt jegyzéke, amelynek segítségével az érdeklődő ember megleli, amit keres. A katalógusokat általában egyszerű papíron, túlnyomóan sűrű szedéssel, lehetőleg olcsó kivitelben készítik. De előfordulhat az is, hogy erre nem jut sem nyomópapír, sem nyomdaköltség, s csupán csak stencillel sokszorosítják.

Nálunk természetesen egészen más a helyzet. Mi megtehetjük, hogy **124, bizonyára jólsikerült** munkásvédelmi filmünkről, reprezentatív **papíron adjunk tájékoztatást:** mi a film címe, jellege; ki a megrendelője, a gyártója; milyen a mérete és mennyi a vetítési ideje. Ez összesen hét sor. Utána következik a filmek ismertetése, rövid tartalmi kivonata. Például a könyv, azaz pardon, a katalógus huszonhatodik lapjának egyik oldalán az egyetlen sorból és kilenc betűből **álló (Itt négy sorban szedett!) következő ismertetést** olvashatjuk: *„A film érdekvédelmi módozatokat mutat be a villamos kézi fúrógépeknél.”*

Utána semmi sem következik ezen az oldalon, de a lap másik oldalán sem következik semmi, ami azt jelenti, hogy a két oldalon összesen nyolc sort és kilenc betűt olvashatunk. Ez még testvérek között sem mondható soknak, de annál előkelőbbnek látszik. Hogyan is tudnák a munkavédelmi előadók és az Sz. B. titkárok egy szerényebb és olcsóbb katalógusból kiválasztani a nekik legalkalmasabb filmet?

Igen egyoldalú lennék, ha elhallgatnám, hogy van olyan oldal is, amelyen a film ismertetése eléri a húsz nyomtatott sort. Persze, a húsz soros szöveg után, a következő oldalon sincs semmi és az összesen 135 lap másik oldalán sincs semmi, mert az album-katalógus lapjainak csak az egyik oldalára nyomtak, a másik oldalára nem nyomtak. Így is számozták, ami a vásárlóra azzal az előnnyel jár, hogy tulajdonképpen egy 270 oldalas művet kap kézhez 135 oldalas helyett.

Igaz viszont, hogy négy film ismertetése — ugyanilyen terjedelemben — bőven ráfért volna két oldalra, tehát az ismertetett 124 filmhez elég lett volna 64 oldal, plusz belső címekre még 11 oldal.

De kérdem tisztelettel: ha már ilyen reprezentatív katalógust jelentetünk meg, és ha már van ilyen reprezentatív papirunk, és azt erre a célra ki is utalják, miért ne adjunk 75 oldal helyett 270 oldalt? Miféle felesleges takarékosság volna ez nálunk?

Egy ilyen gazdag országban . . .

Földes György

Jucika és a Télapó

Pusztai Pál rajza

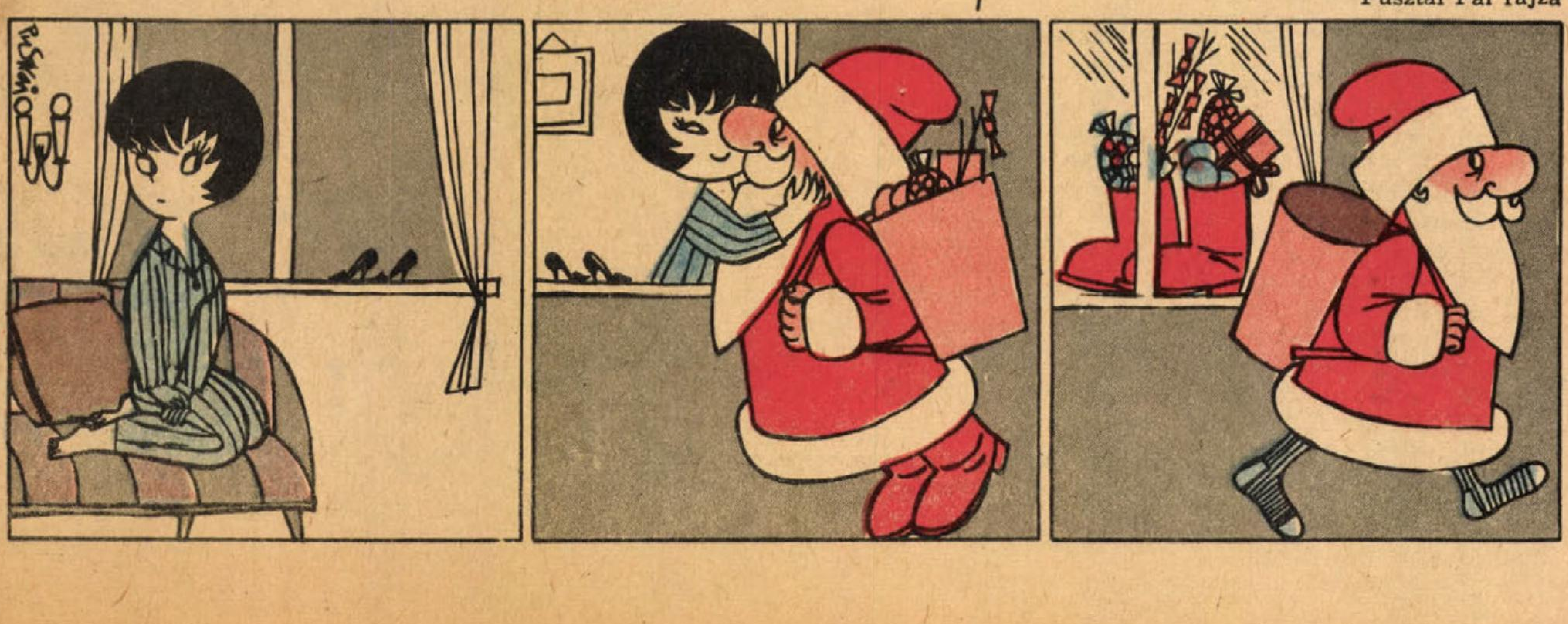

AKI SZERETI AZ ŐSZINTE BESZÉDET

Kaján Tibor rajzai

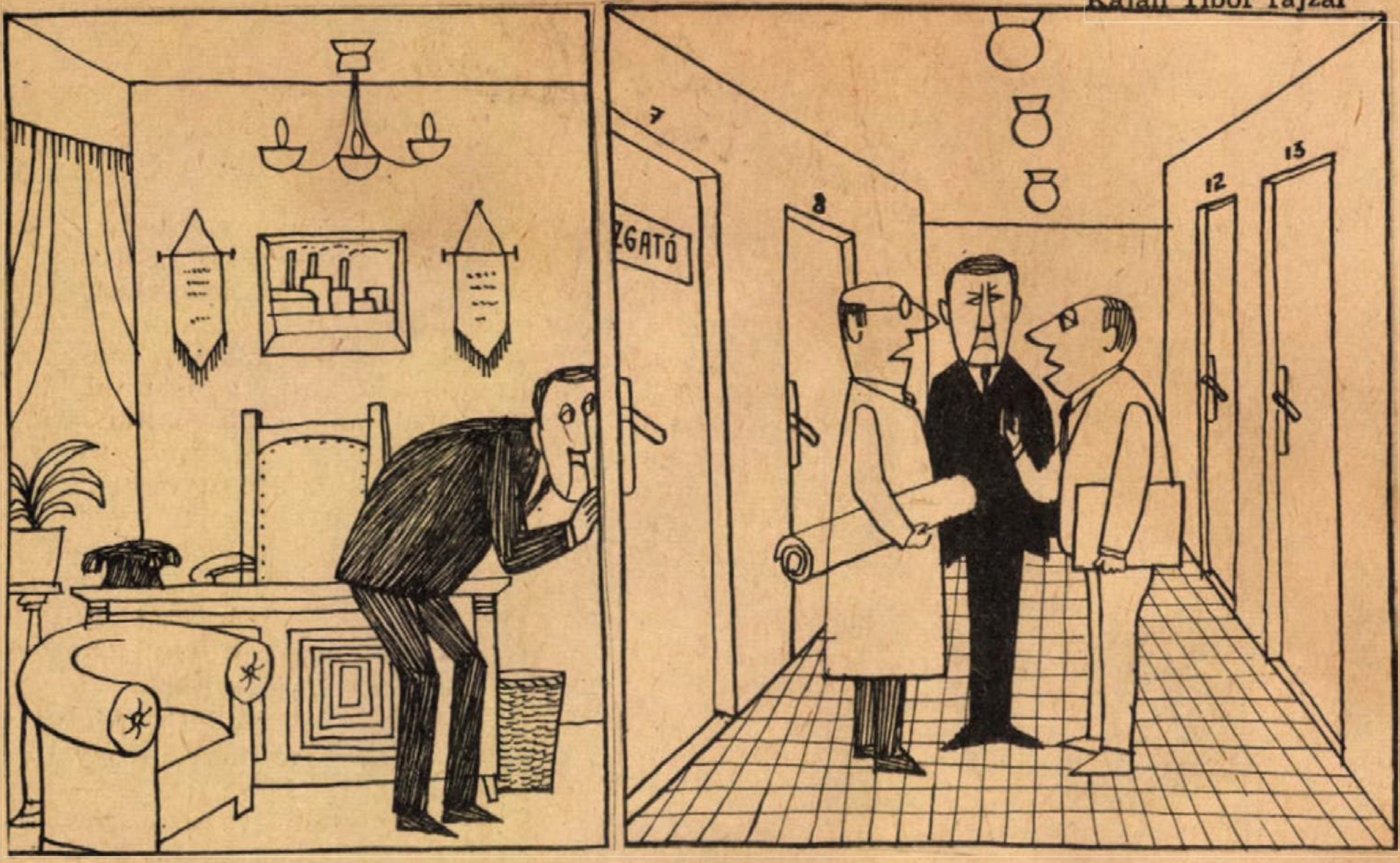

Pesti tudósítónktól

A mai gyerekeknek néha nagyon nehéz megmagyarázni a múltat. Egy ismerősöm kilencéves kisfia ezt a kérdést tette fel az apjának:

— Apu, mi az a szegénységi bizonyítvány?

(Rejtély, hogy hol találkozott ezzel a fogalommal...)

Az apa rövid gondolkozás után így felelt:

— Nem elég, hogy szegény volt valaki, még el sem hitték neki!

*

X barátom mondotta:

— Rémes, amikor valaki saját magát dicséri. A szerencsétlen nem gondol arra, hogy az ilyesminek semmi hitele sincs. Azt hiszi a boldogtalan, hogy ezzel a kínos önreklámmal jó szolgálatot tesz önmagának, holott éppen az ellenkező hatást éri el. Én éppen ezért sohasem dicsérem magamat, pedig minden okom megvolna rá.

*

Kis családi történet.

Miközben a nagyhatalmak a békés egymás mellett élésről beszélnek, a kis családban olyan kiélezett volt a helyzet, hogy anyós és vő már nem beszéltek egymással. A feleség karácsonyi ajándékul azt kérte, hogy béküljenek ki egymással és vessenek véget a sokéves, hadüzenet nélküli háborúnak. A kibékülés nagynehezen megtörtént, s amikor az első közös ebéd előtt a vő jó étvágyat kívánt anyósának, hatéves kislánya örömmel és csodálkozva kérdezte:

— Apu, hát te ismered a nagyanyut?

f. l.

Házias skót

Hegedűs István rajza

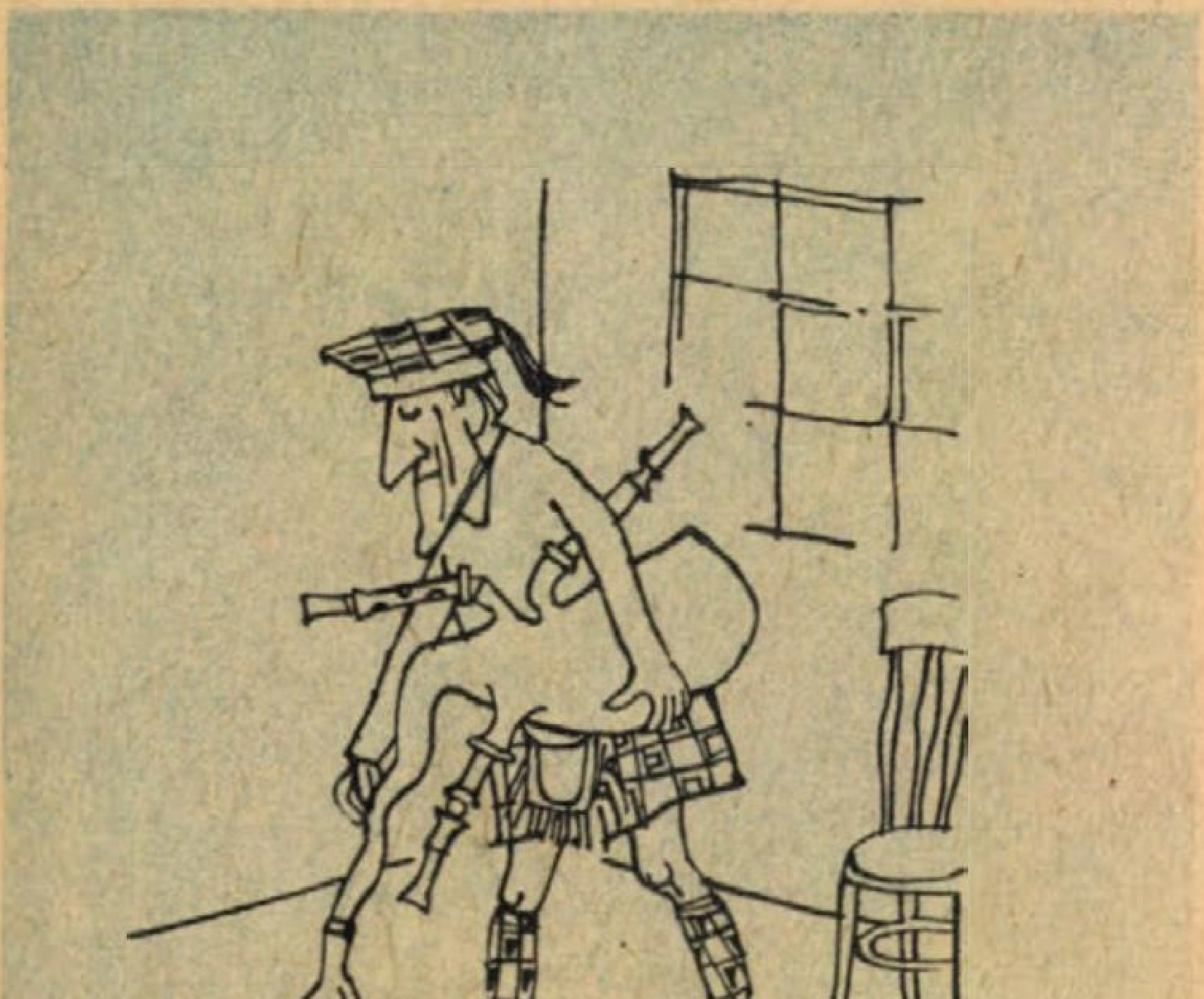

Óvatos gyermek

Török János rajza

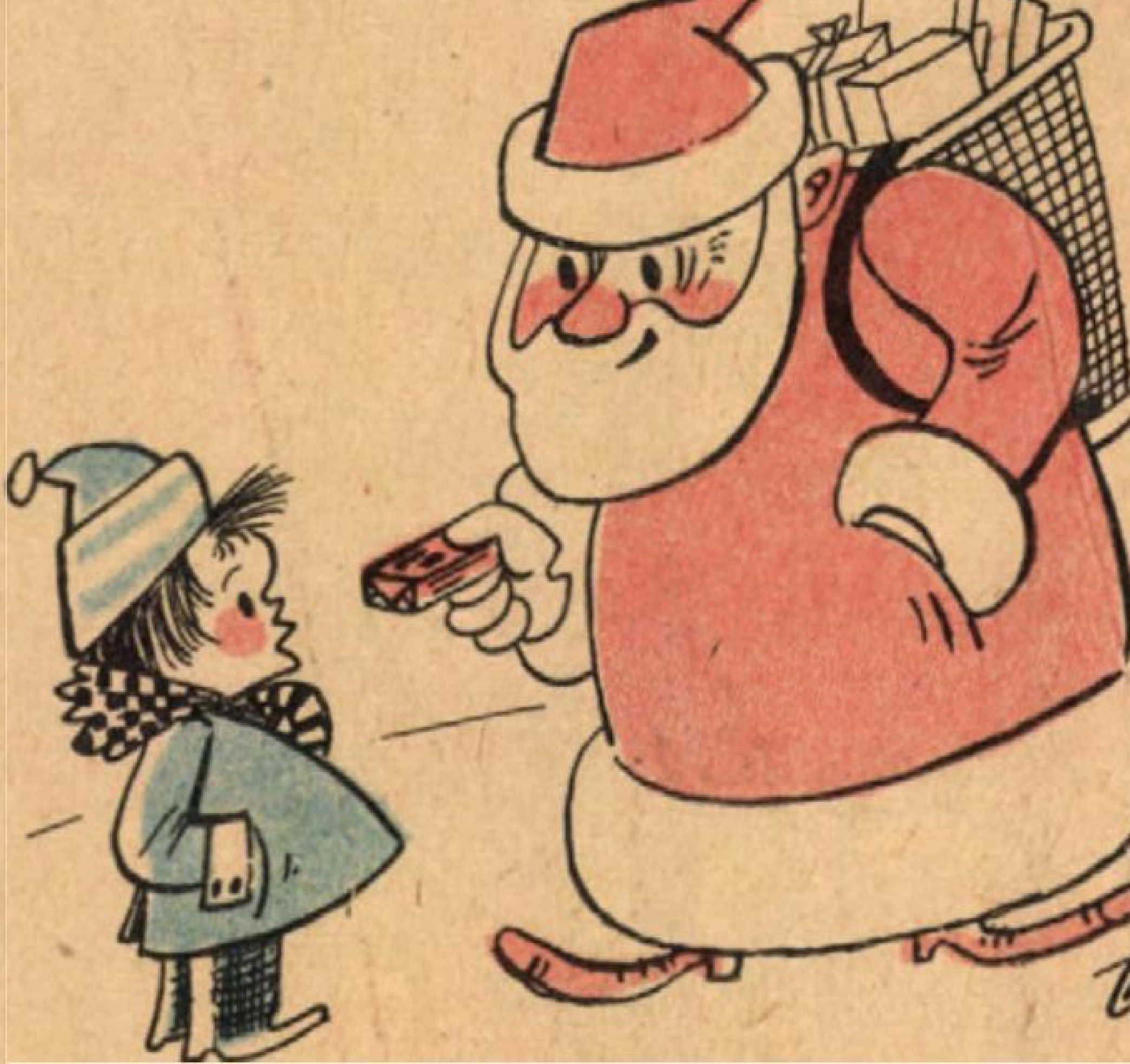

– Azt mondta apukám, hogy ne fogadjak el édességet idegentől...

De Gaulle építőkockái

Szür Szabó József rajza

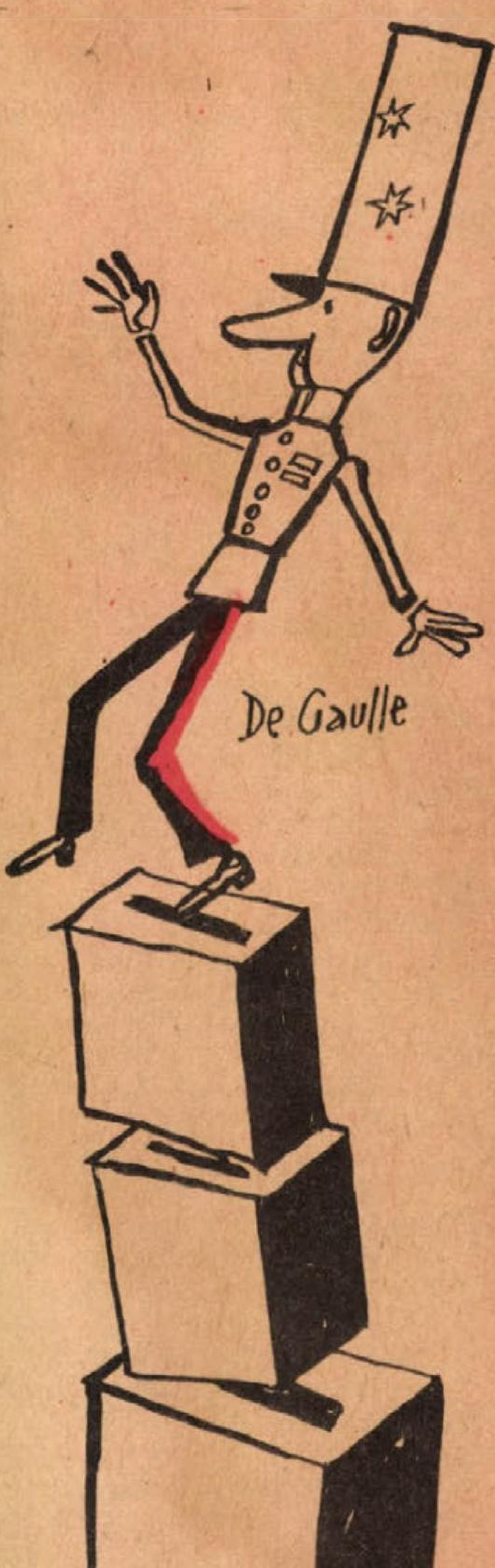

Azért ez sem biztos alap!

ÖRÖK RANGADÓ

(Kivételesen nem a Fradi—Mötöká vagy a magyar—osztrák válogatott, hanem a sokezeréves vetélytársak, a NŐ és a FÉRFI mérkőzéséről számolunk be. Ezúttal a sakkról vitatkoznak.)

Nő: Megint dörmög ... Mondja hát meg,
mi nem tetszik?
Férfi: Ha már kérdi:
A szépnemhez nem eléggé
Figyelmes a mai férfi.
Nem polgári csökevény, ha
Virágcsokrot kap a lány
És úgy vélem, hogy a kézcsók
Szép haladó hagyomány.
Ám a lovagias férfi
Hiánycikknek számít máma.
Nő: Sajnos így van ...
Férfi: Node miért?!
Mert kartársnő lett a dáma!
Nő: Nem szokatlan, hogy maga ily
Ódon módon nyilatkozik ...
Férfi: Pedig így van! Túl könnyű ma
Táncba vinni Katit, Rozit.
Motortúra... kajak, camping...
Nő: Nincs kivetni való ebben.
Férfi: Ejnye kérem, ilyet mond és
Szeme közbe' meg se rebben!
A mai lány jöhet, mehet,
Pajtása van! De szép! ...
Nő: Nocsak,
Maga nem is középkorú,
Hanem középkori lovag.
Szabad a nő, mert dolgozik,
Helyt is állnak minden téren.
Férfi: Minden megnyílt már előttük
És ez mégis túlzás, kérem.
Manci mérnök! Olga orvos!
Férfit vizsgál, azt se restell!
Agronómus a kis Böske,
Ica pedig sakknagymester!
Nő: S mért ne lenne?
Férfi: Mivel sok a sakk,
Férfi-agynak való torna.
Nő: Nagy tévedés! A nő, mintha
Sakkozásra termett volna.
Mert mi a sakk? Nemes ármány,
Cselszövés meg finom csapda.
Nahát kedves, tán belátja:
Nagymesterek vagyunk abba'!
Hisz a nő már pöttöm korban,
Mikor alig nőtt egy araszt,
Tudja miképp bánjon véle:
Legyen vezér, huszár, paraszt...
S bár a férfi világbajnok,
Arat babért, tapsokat,
Jön egy kis nő s a nagymestert
Sakkba' tartja s mattot ad.
Férfi: Elragadó! ... Ámde hogyha
Vitadöntő érvnek szánta,
Meg kell mondjam, logikája
— Mivel női — kissé sánta.
Mi történik, ha a férfi
Mattra megy és bátran támad?
Nő: Rosírozok! Elsáncolom
Királyomat és bástyámat.
De megsúgom ... Ha a férfi
Hű és kedves jóbarát:
A szívére hallgat a nő
S nem sáncolja el magát ...

Király Dezső

Akinek szívesen tapsolunk

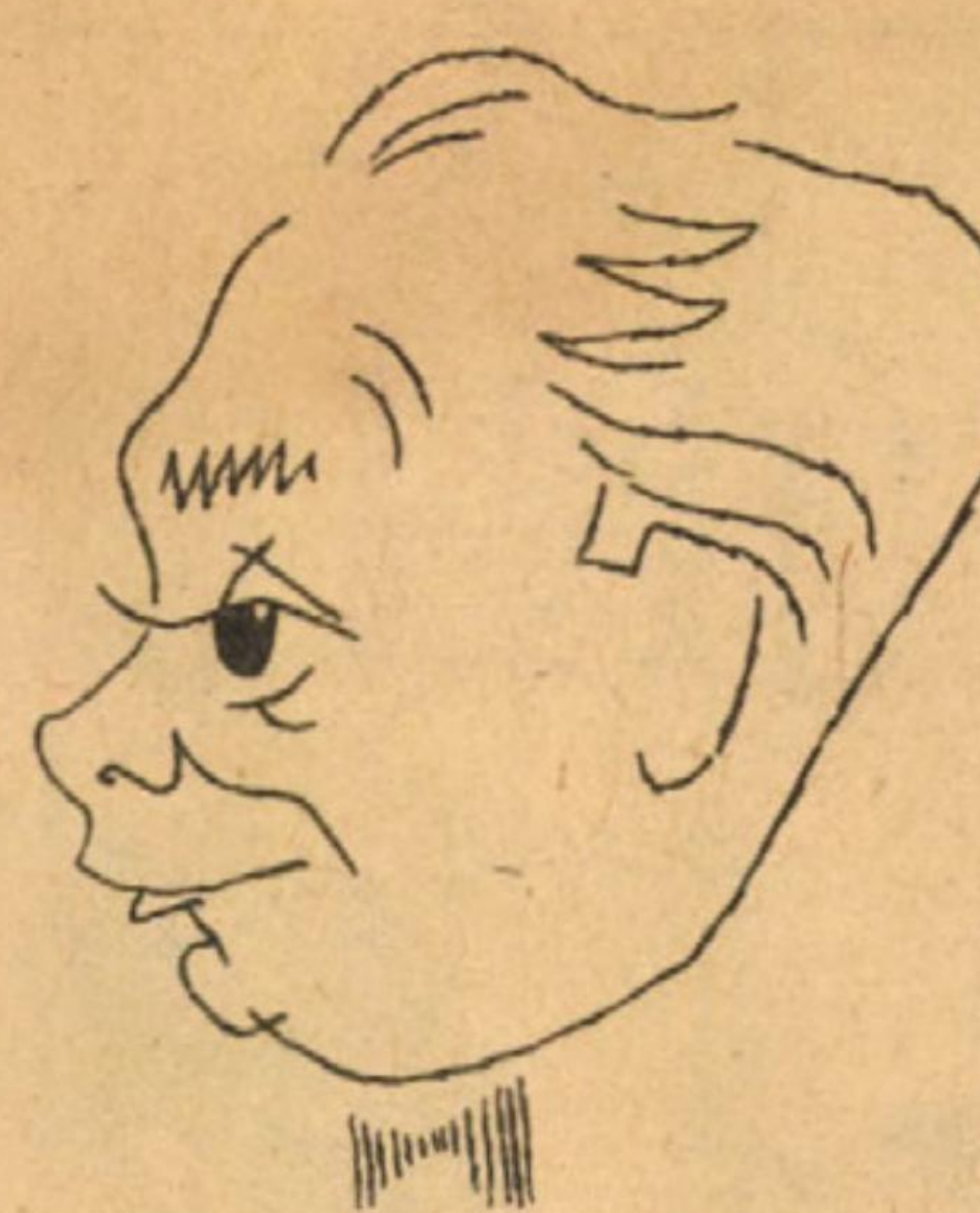

Feleki Kamill
(Kallus László rajza)

* Hallottunk *
négy elefánt viccet

1.

Az egér megszólítja az elefántot:

— Te hány éves vagy?

— Kettő.

— Érdekes — tűnődik az egér — én is két éves vagyok. Igaz, három hónapig beteg voltam ...

2.

Az egér véletlenül rálép az elefánt lábára.

—Pardon, bocsánat — mondja ijedten az egér.

— Nem tesz semmit — hangzik a válasz —, fordítva is történhetett volna ...

3.

Az elefánt és az egér megjelenik az anyakönyvvezetőnél, aki fejcsóválva nézi őket, azután mintegy önmagának mormogja:

— Na, ettől a házasságtól sem várok semmi jót.

Az egér meghallja és lemondóan válaszol:

— Most már muszáj...

4.

Az elefánt és az egér fürödni mennek. Az egér már a vízben van, az elefánt még a parton ácsorog.

Az egér megkérdi:

— Mi az, miért nem jössz a vízbe?

— Mert elcseréltük a fürdőruhánkat ...

Leleményes téesz

Szegő Gizi rajza

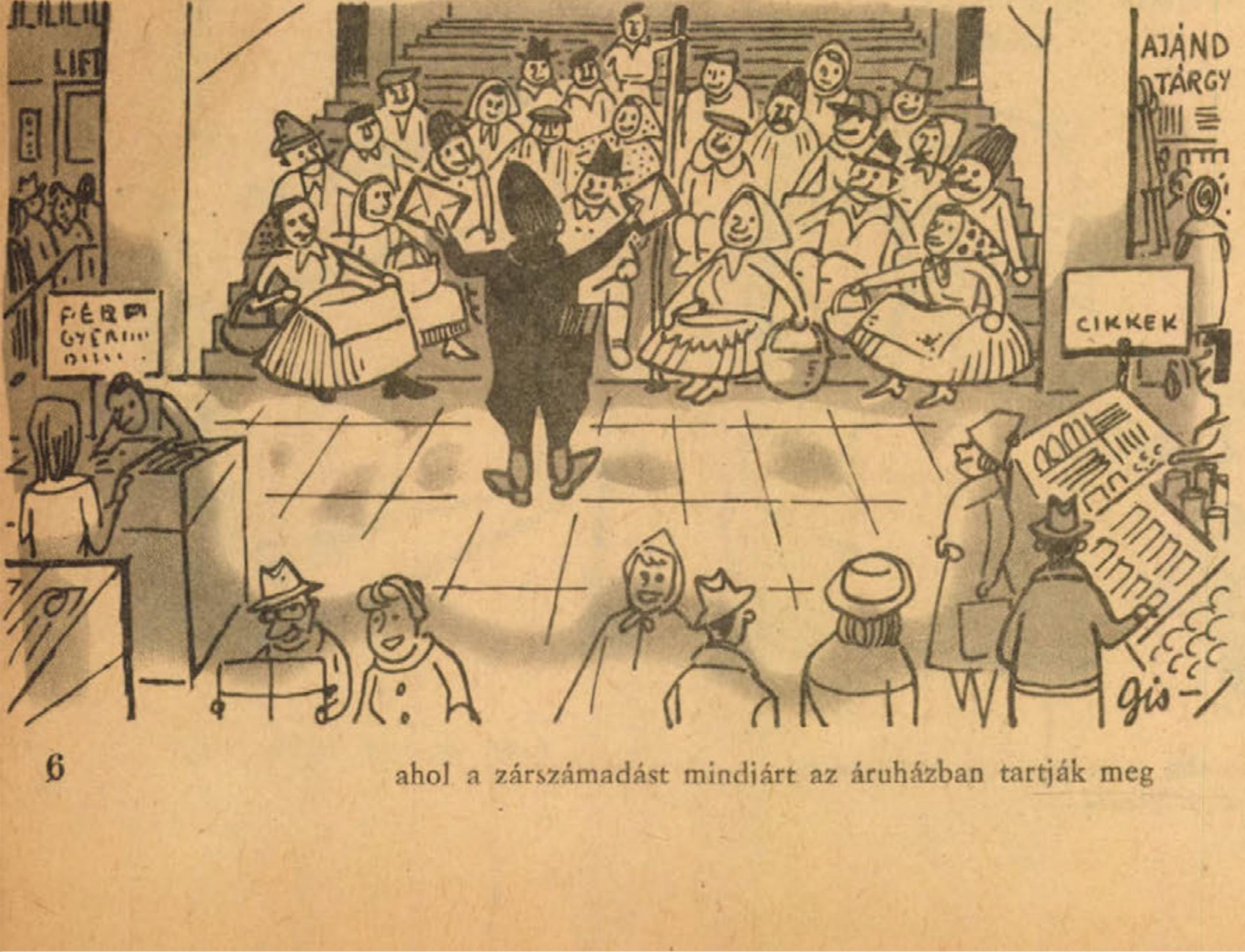

ahol a zárszámadást mindjárt az áruházban tartják meg

Hazafelé a munkából

Balázs-Piri Balázs rajza

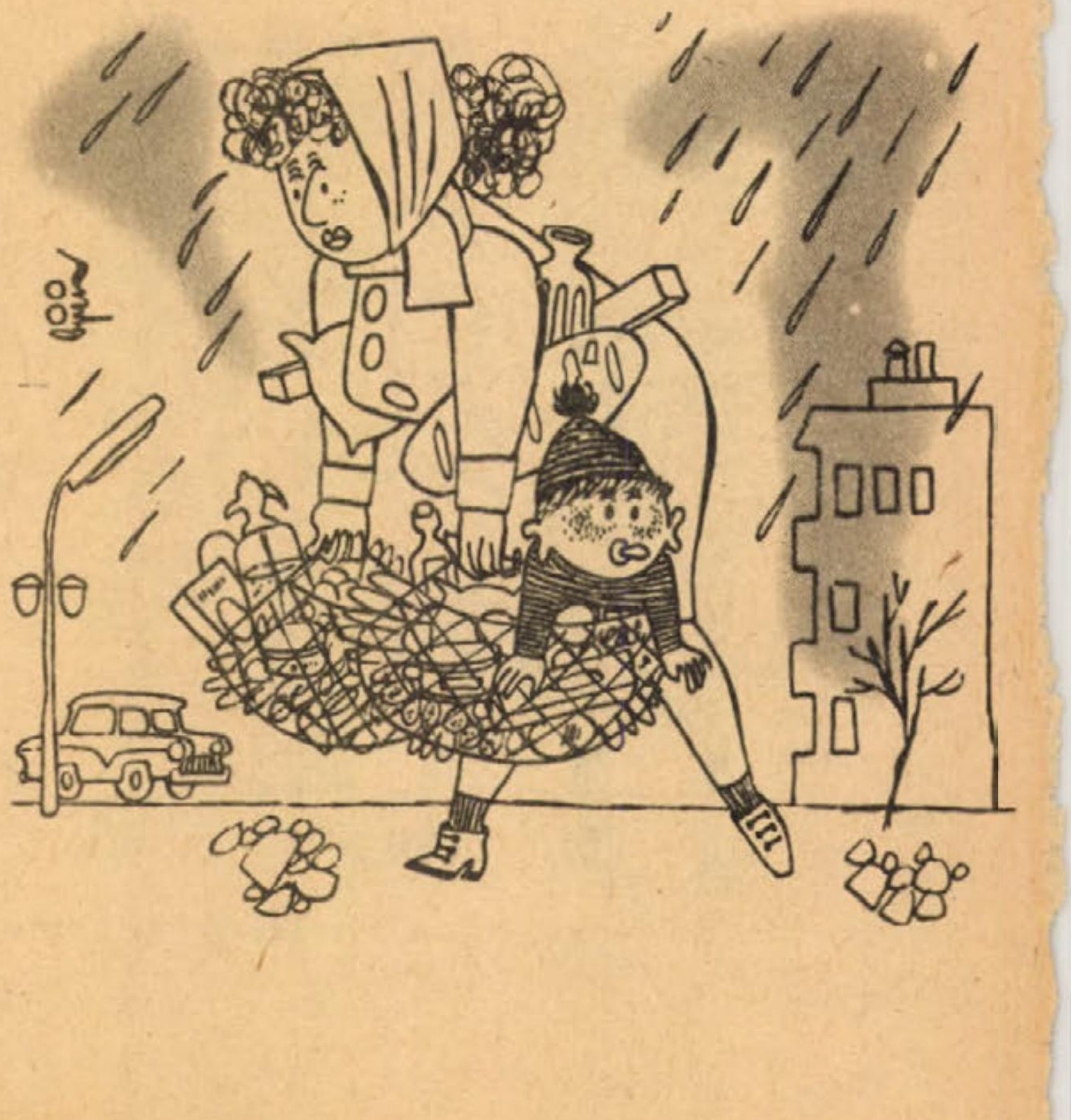

Felelés előtt

Szűr Szabó József rajza

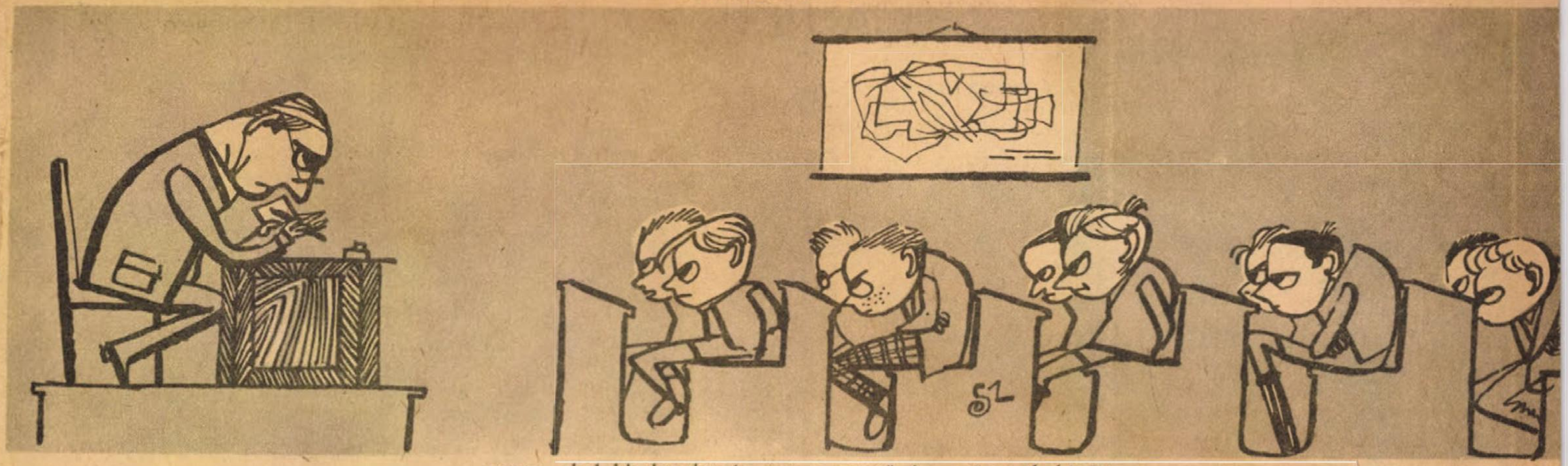

avagy, ahol bizalmatlanság van a vezető és a tömegek között...

Velem történt...

JÓSKA

Jóska állán már pelyhedzett a legénytoll, hiszen a tizenhatodik évét is betöltötte, és még mindig a VIII. osztályba járt, ő volt a korelnök és uralkodott a kisebb növendékek felett. Néha a pedagógusok felett is... Mielőtt órára mentünk volna, megérdeklődtük egymástól, milyen hangulatban van Jóska, mert többnyire ettől függött az óránk sikere. Megesett például, hogy óra közben egyszerűen felállt, odament az ablaküveghez, s megigazította nyakkendőjét, aztán, mint aki jól végezte dolgát, újra elfoglalta a helyét. Ha kedvelt tanárjának várta az óráját, nagy igyekezettel fegyelmezte a rendetlenkedőket. Egyébként a szünetet valami félreeső helyen töltötte, s cigarettázott. Én magam azok közé a pedagógusok közé tartozom, akik felnőttként kezelték Jóskát, s ezért meglehetősen jó viszony alakult ki közöttünk. Olyan, amely a békés egymás mellett élésnek megfelel: még tárgyaltunk is egymással.

Egyszer észrevettem, hogy az én Jóska barátom nem figyel a magyarázatra, hanem a pad alatt olvas.

– Add csak ide azt a könyvet! – szólítottam meg, mikor észrevétlenül odaértem melléje.

– Pont most? Mikor a legizgalmasabb? – kérdezte megbotránkozva.

– Mutasd csak! Kíváncsi vagyok, mit olvasol!

Világért sem akarta odaadni.

– Hallod-e, most már ne teketóriázz! Kérem azt a könyvet, mert igenis el fogom olvasni! – kiáltottam rá. Kovács Jóska arca elvörösödött.

– Ne tessék viccelni!

– Dehogy viccelek! Hazaviszem és kész!

Tiltakozó mozdulattal, kétségbeesve kiabálta:

– Igazán ne tessék elolvasni! Becs'szavamra nem a tanár néninek való!

Várhidi Gyuláné,
Bp., XIV., Kacsóh Pongrác út 5.

A JÓTETT ÁLDOZATA

A nyáron Debrecenbe utaztam. Hárman ültünk a fülkében, egy asszony, egy alacsony, kopasz, kövér ember és én. A kopasz kövér bácsi Hajdúszoboszlón leszállt a vonatról, hogy az állomáson majd lehajt egy pohár hideg sört. Néhány perc múlva megindult a vonat, de meglepetésünkre a kövér bácsi sehol. Kinézünk az ablakon, hát látjuk, hogy a kopasz, kövér bácsi rémülten rohan a vonat után, de azt már nem tudja elérni.

Nos, segítsünk embertársainkon... Gyorsan felkaptuk a kopasz, kövér bácsi bőröndjeit és kidobáltuk az ablakon, hogy ha már ilyen szerencsétlenül lemaradt, legalább ne vigye el a vonat a poggyászát. A jótett érzésével ültünk vissza a jólvégzett munka után. Hanem amikor kinéztünk a folyosóra, nagy meghökkenéssel vettük észre a kopasz, kövér bácsit. Vidáman cigarettázva nézte a vidéket, nem sejtve a szörnyű valóságot, hogy a bőröndjeit egy másik kopasz kövér bácsi részére szórtuk le a vonatról.

Hajós Dezső,
Bp., XI., Karinthy Frigyes u. 17.

A prémiumosztás új módszere

Erdei Sándor rajza

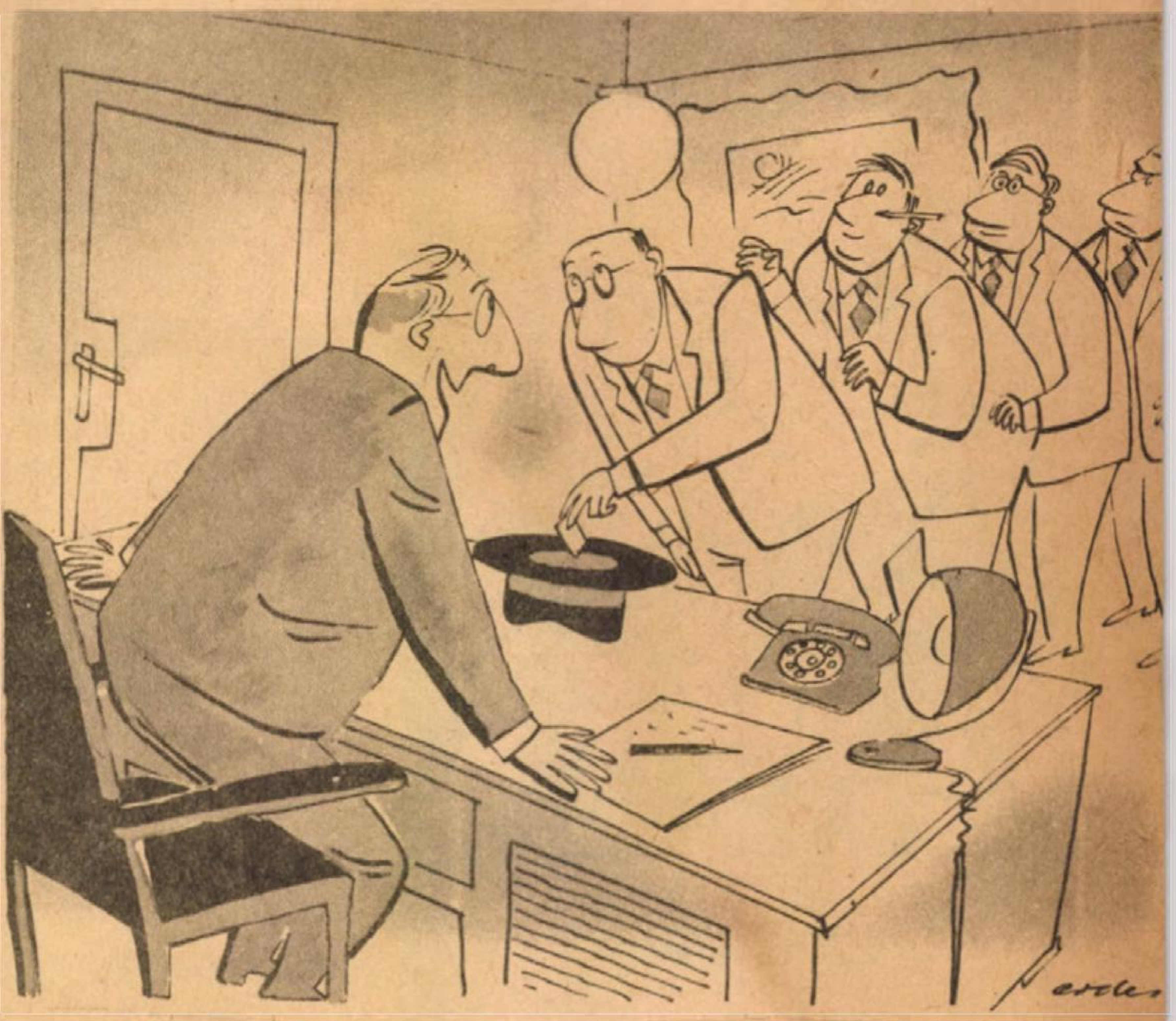

– Látja, Kovács kartárs, így nem leszek népszerűtlen!

Téli este

Balázs-Piri Balázs rajza

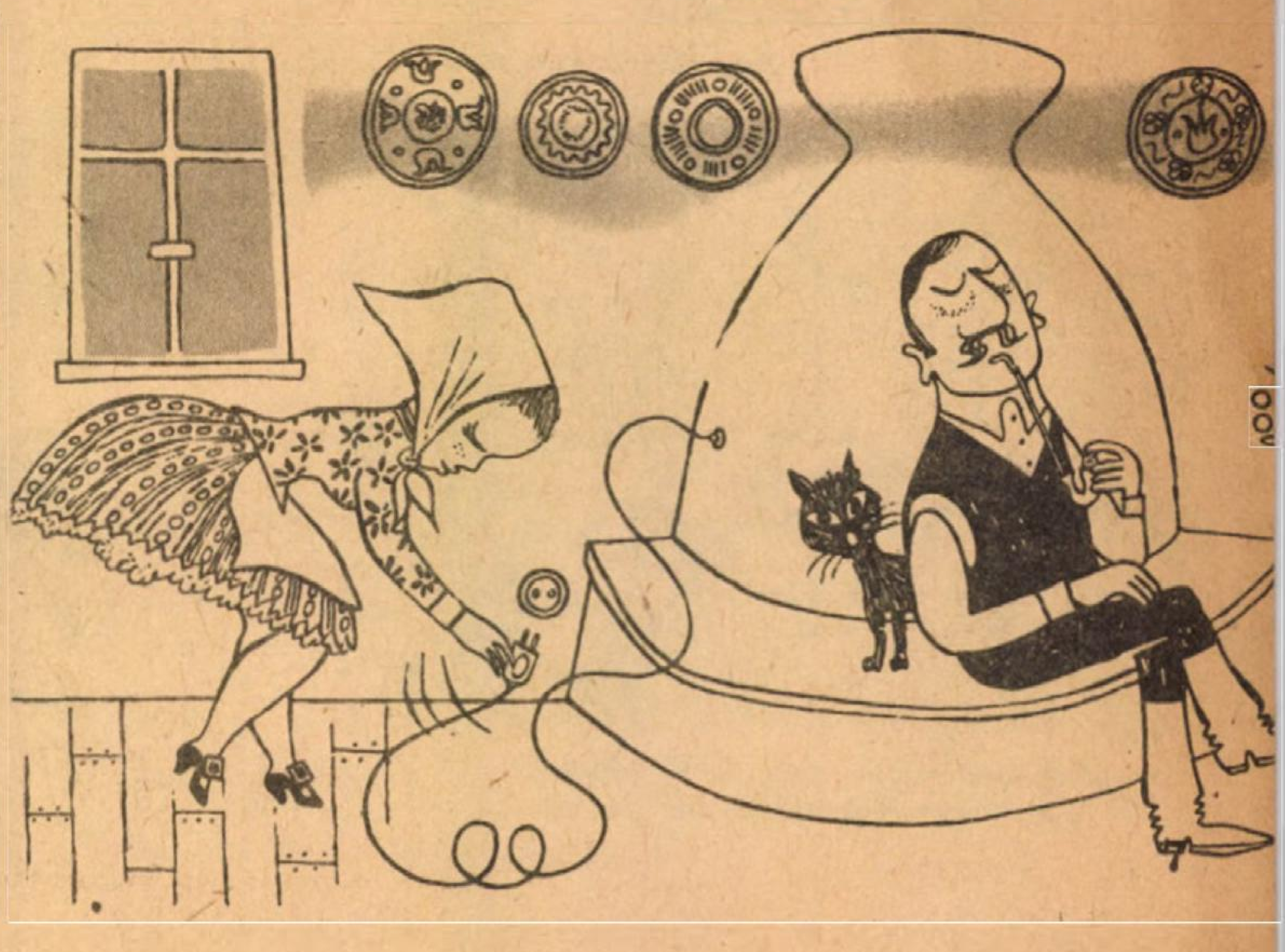

Ajándék tizenegyes

Várnai György rajza

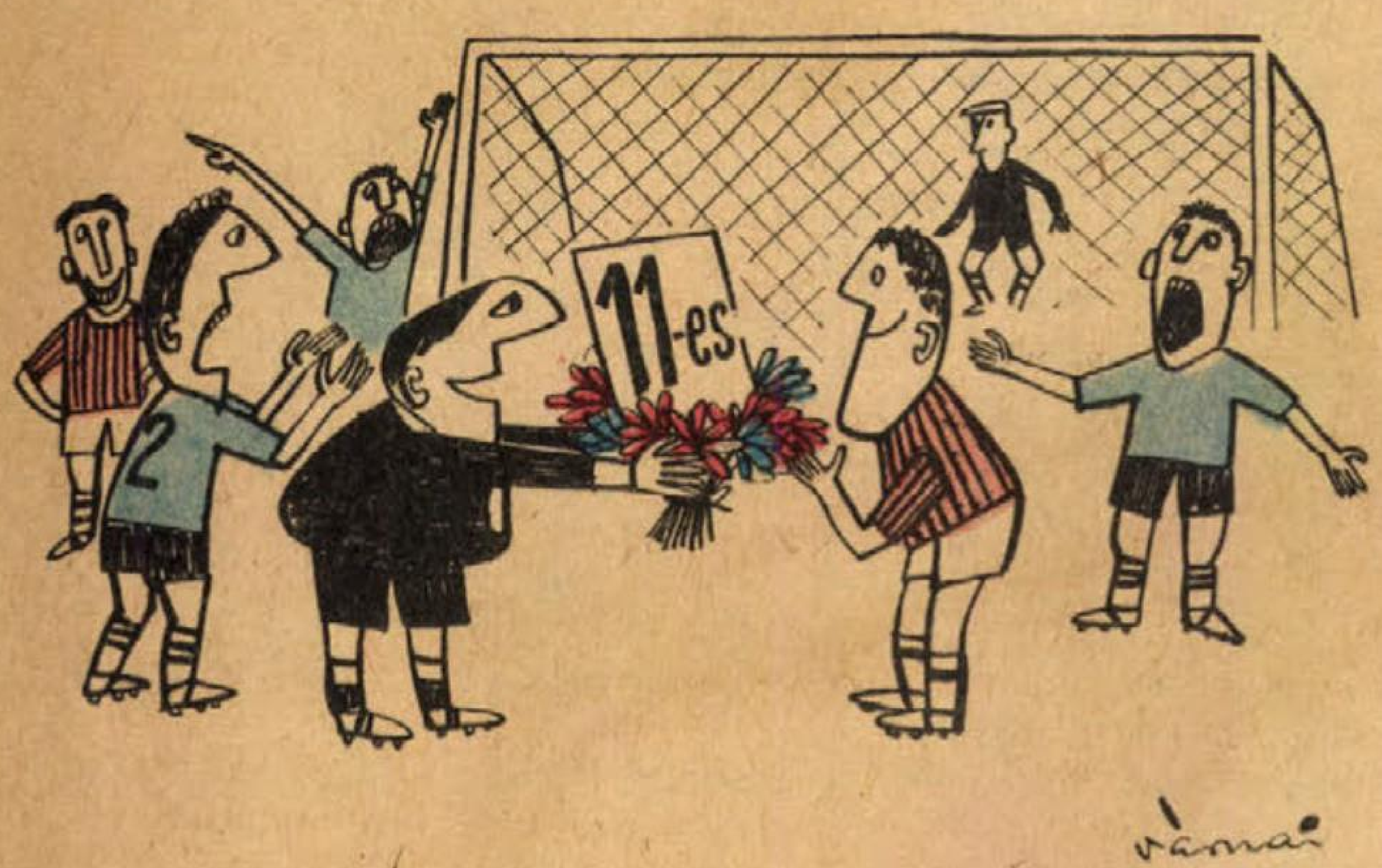
11-es
2
várnai

Minden pénzt megér!

Toncz Tibor raiza

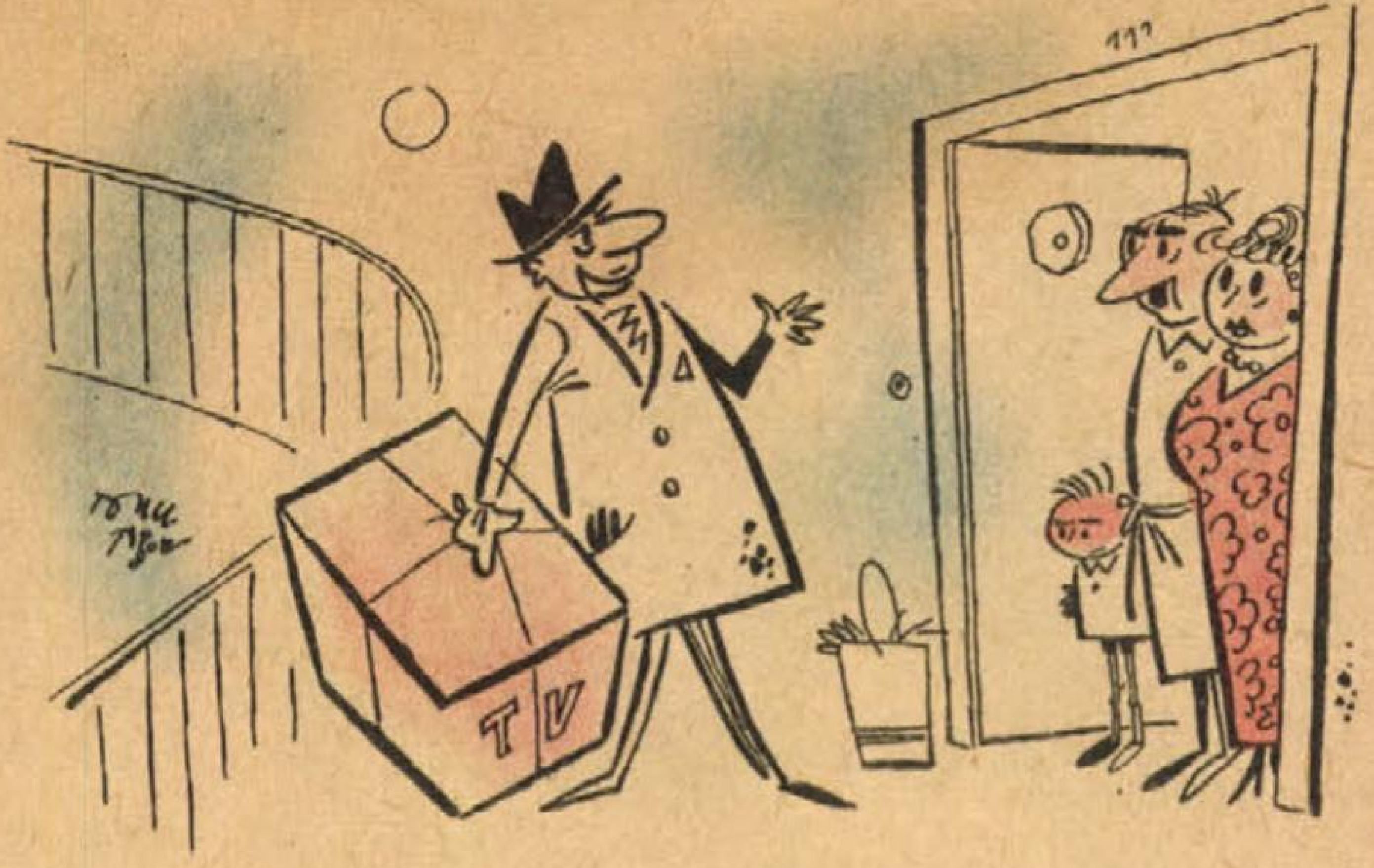

– Vettem maguknak egy TV-t! Most már nem kell többé átfáradniuk hozzánk.

Póruljárt csábító

Erdei Sándor rajza

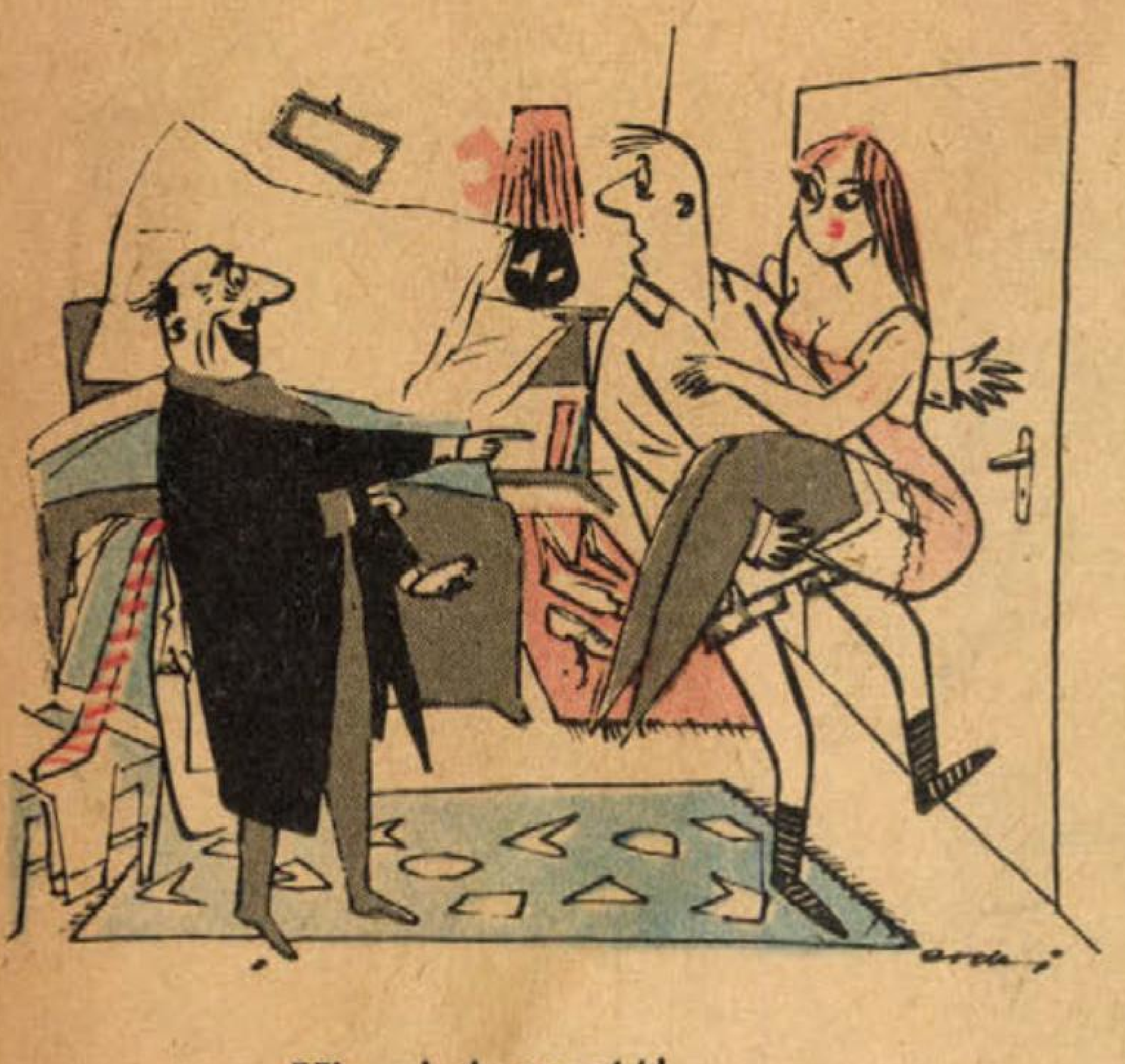

– Vigye! A magáé! . . .

Előrelátó férj

Vasvári Anna rajza

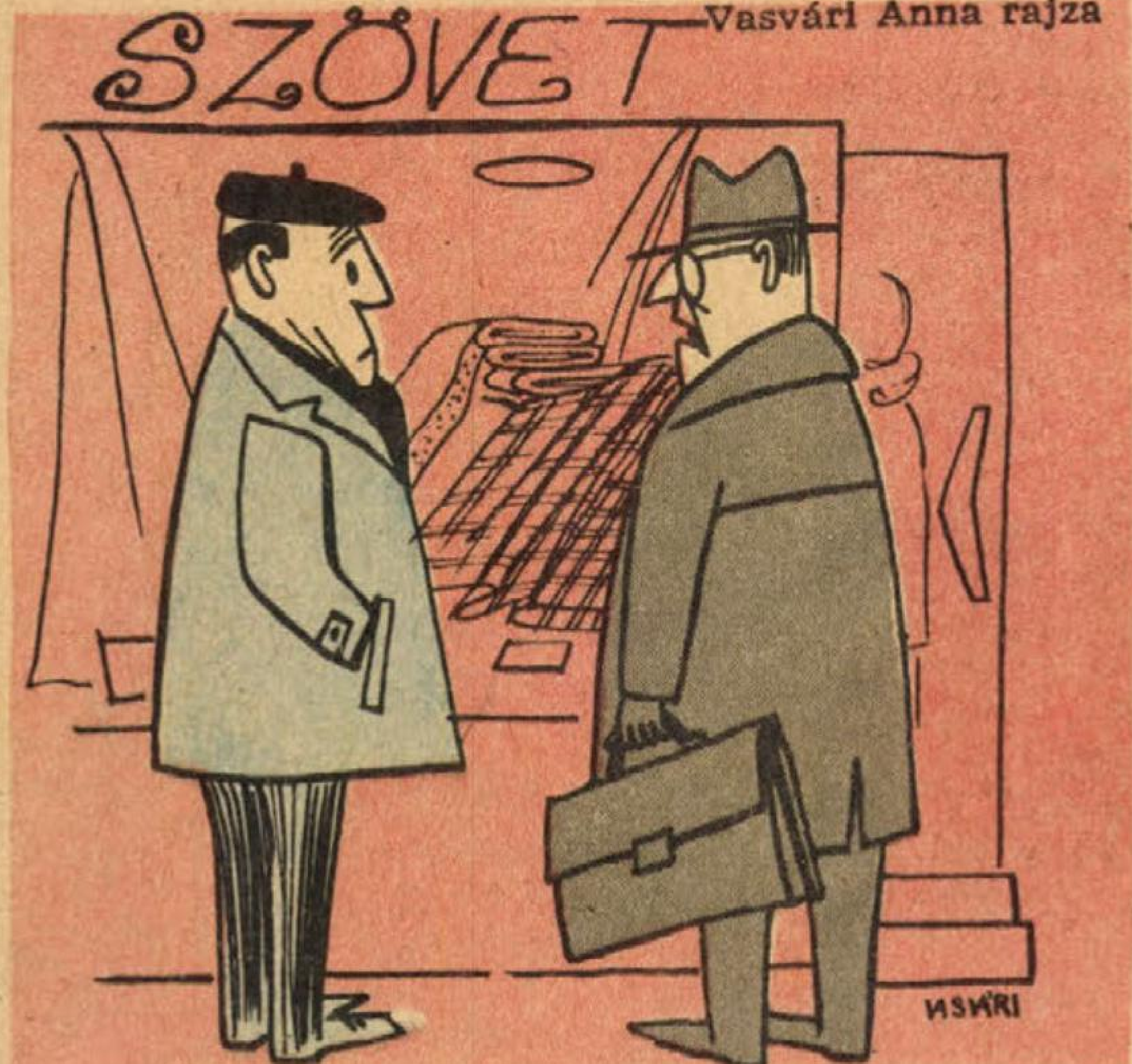
SZÖVET
VASVÁRI

- Te mit veszel a feleségednek?
– Valami csereanyagot . . .

A történelem megismétlődik . . .

Hegedűs István rajza

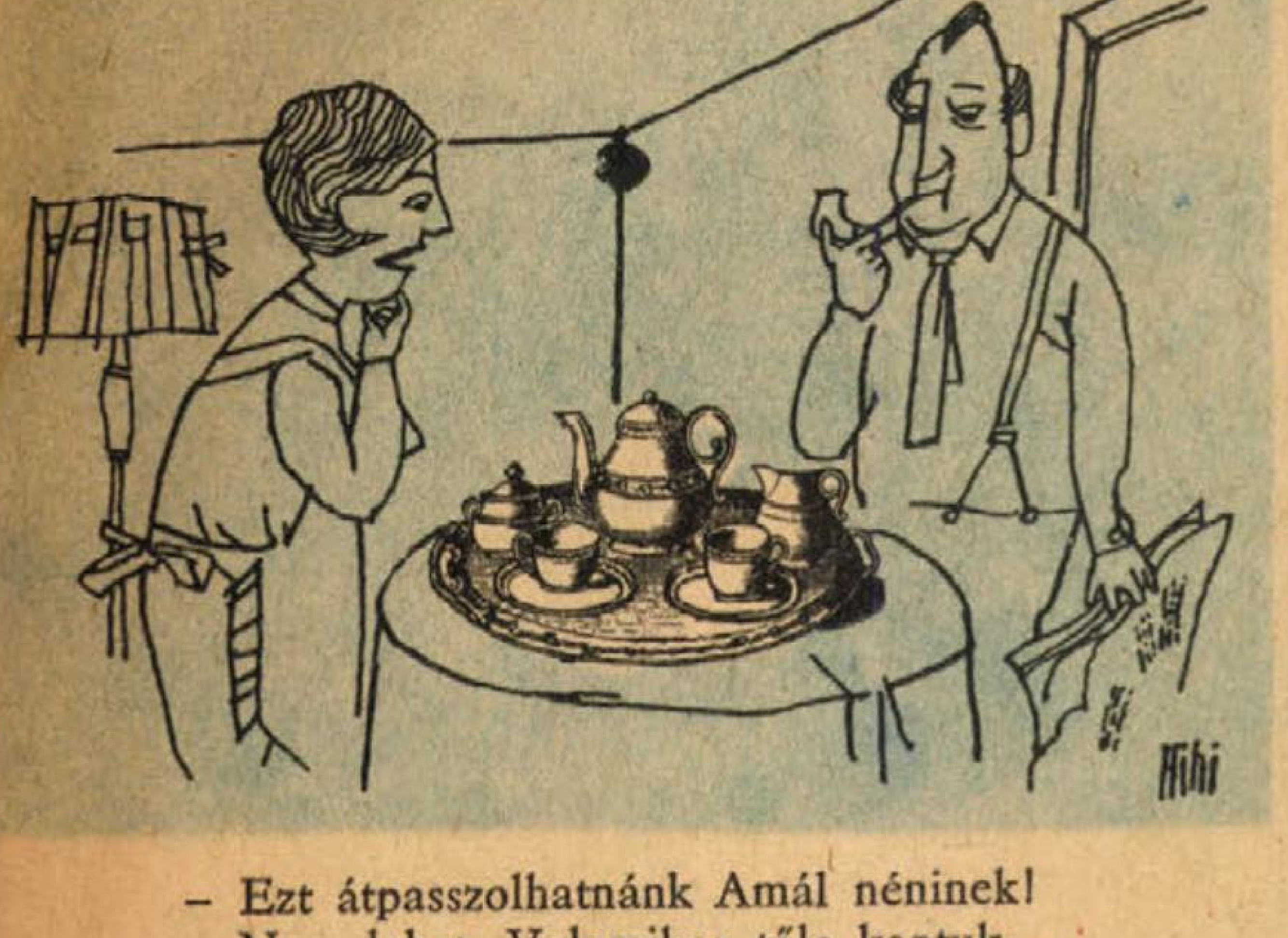

– Ezt átpasszolhatnánk Amál néninek!
– Nem lehet. Valamikor tőle kaptuk . . .

A legolcsóbb ajándék

Szür Szabó József rajza

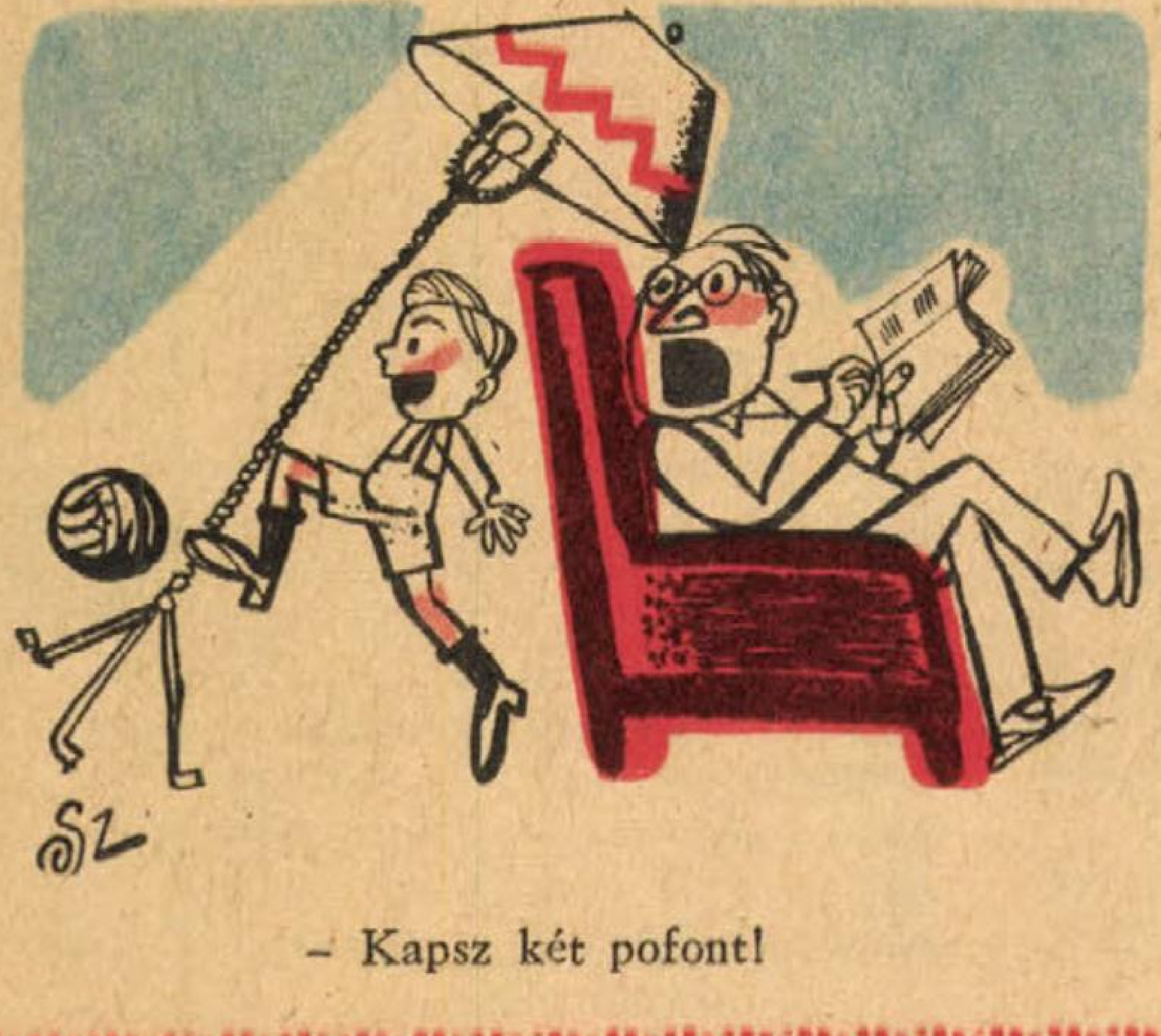

– Kapsz két pofont!

Ajá

Karácsony

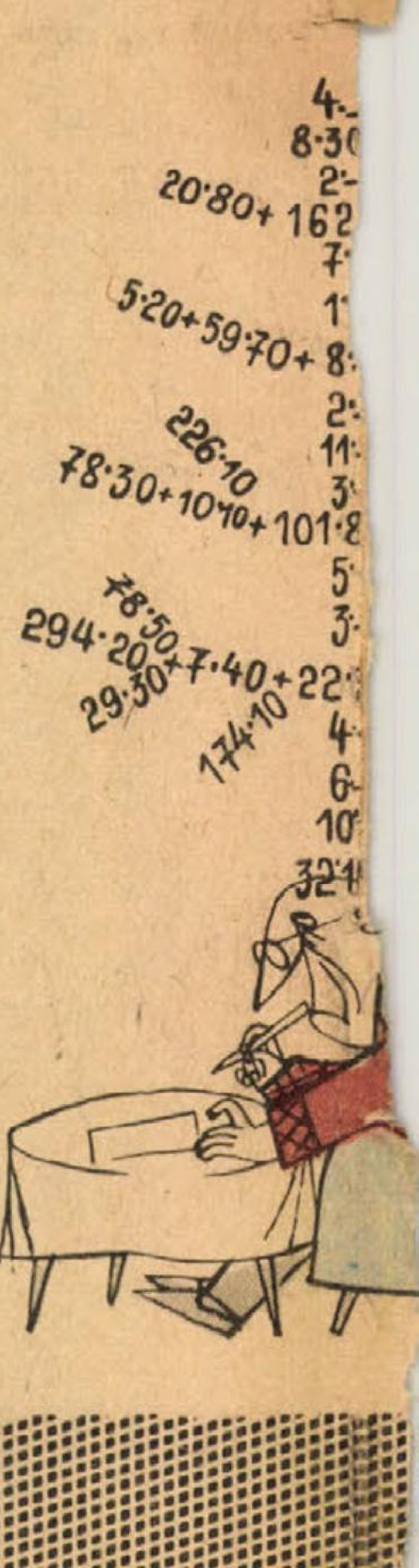
4.-
8·3
2·
20·80+ 162
7·
1
5·20+59·70+ 8
2·
226·10
11·
78·30+10·70+ 101·8
3·
5·
78·50
3·
294·20
29·30+7·40+ 22
174·10
4·
6·
10
321

Időzavar

Szür Szabó József rajza

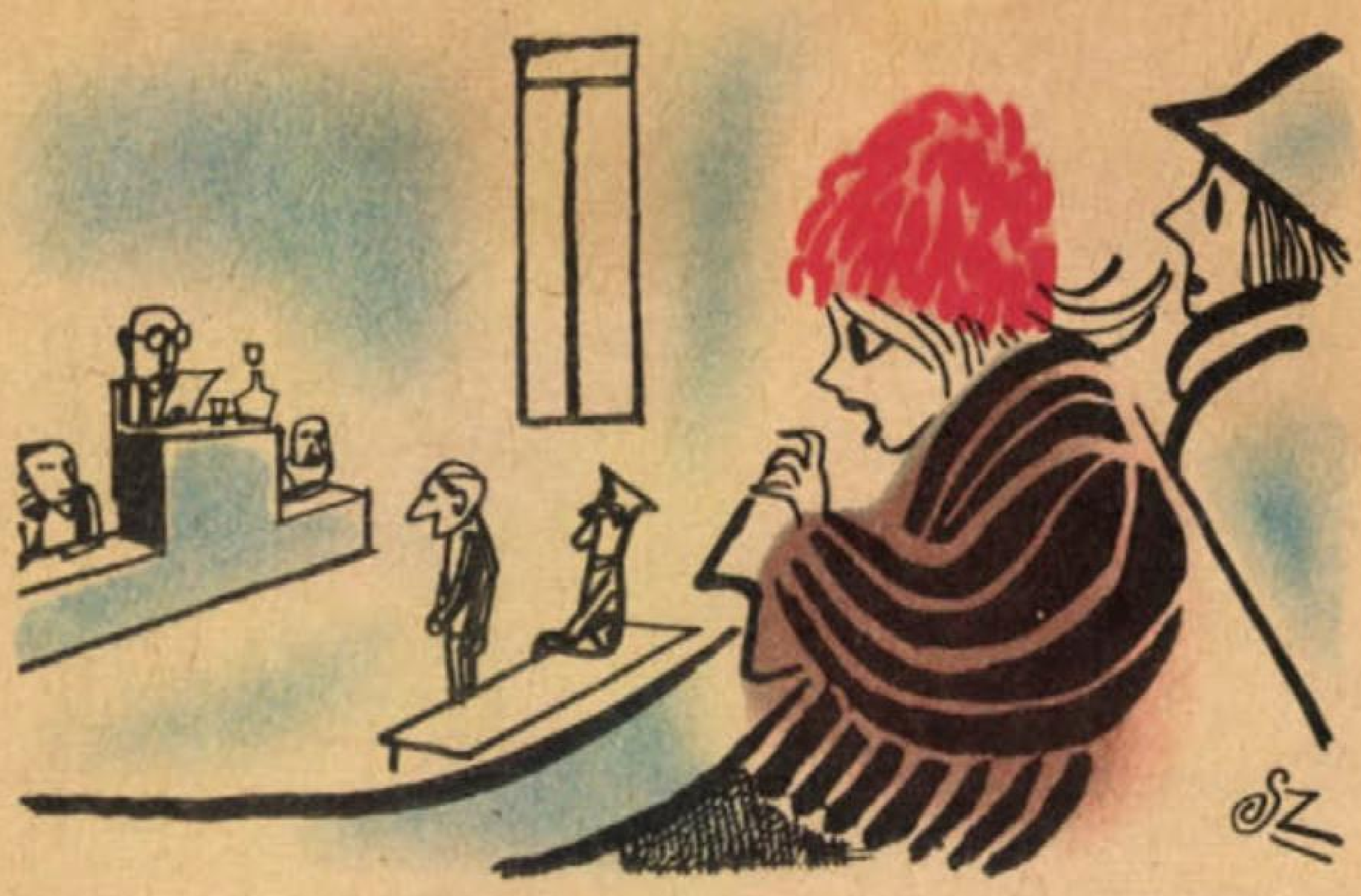

– Pedig karácsonyra egy öröklakást ígért!

Praktikus

Gerő Sándor rajza

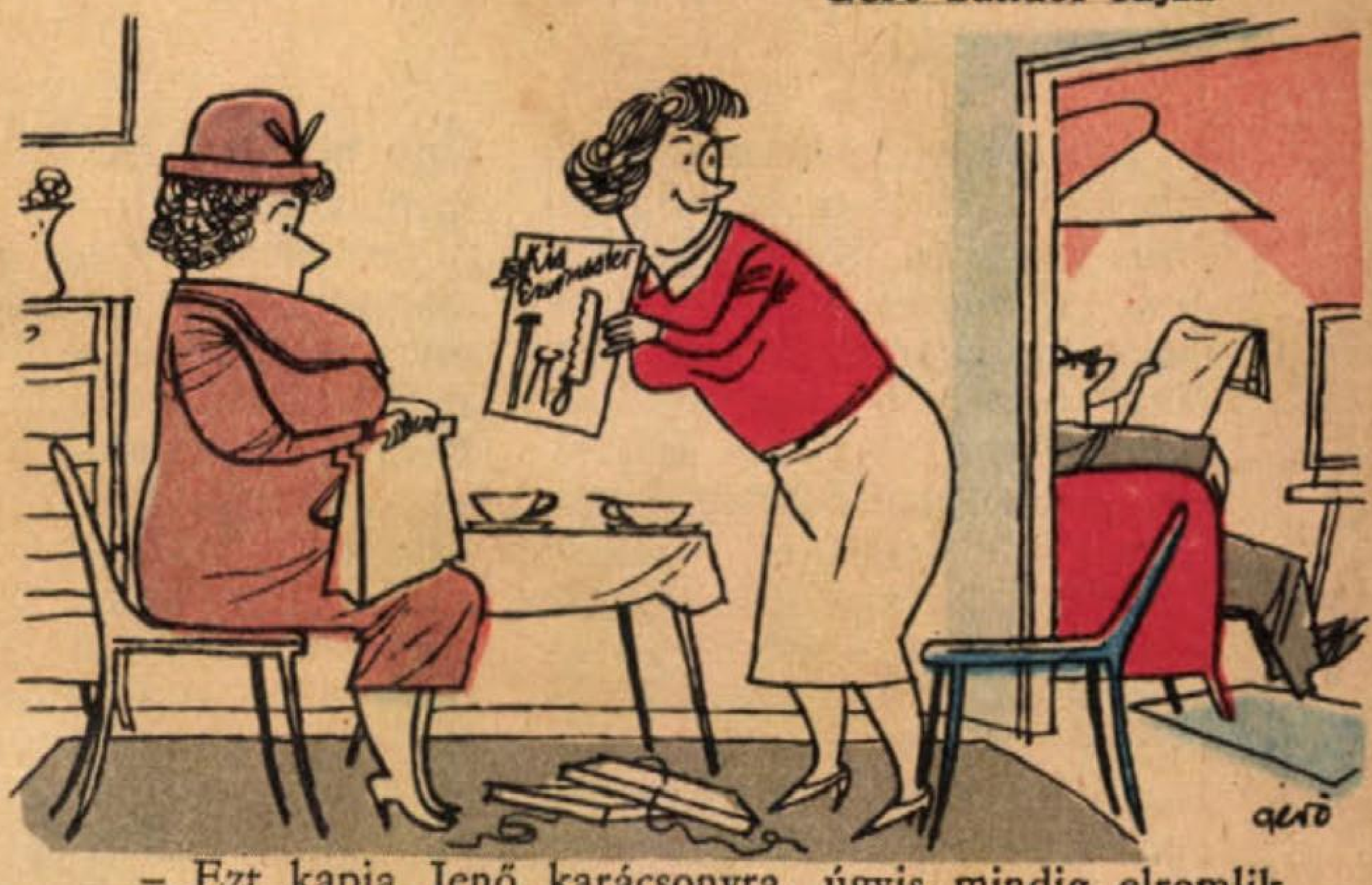
Kis Ezermester

– Ezt kapja Jenő karácsonyra, úgyis mindig elromlik valami idehaza . . .

DÉK

előtt

Pusztai Pál rajza

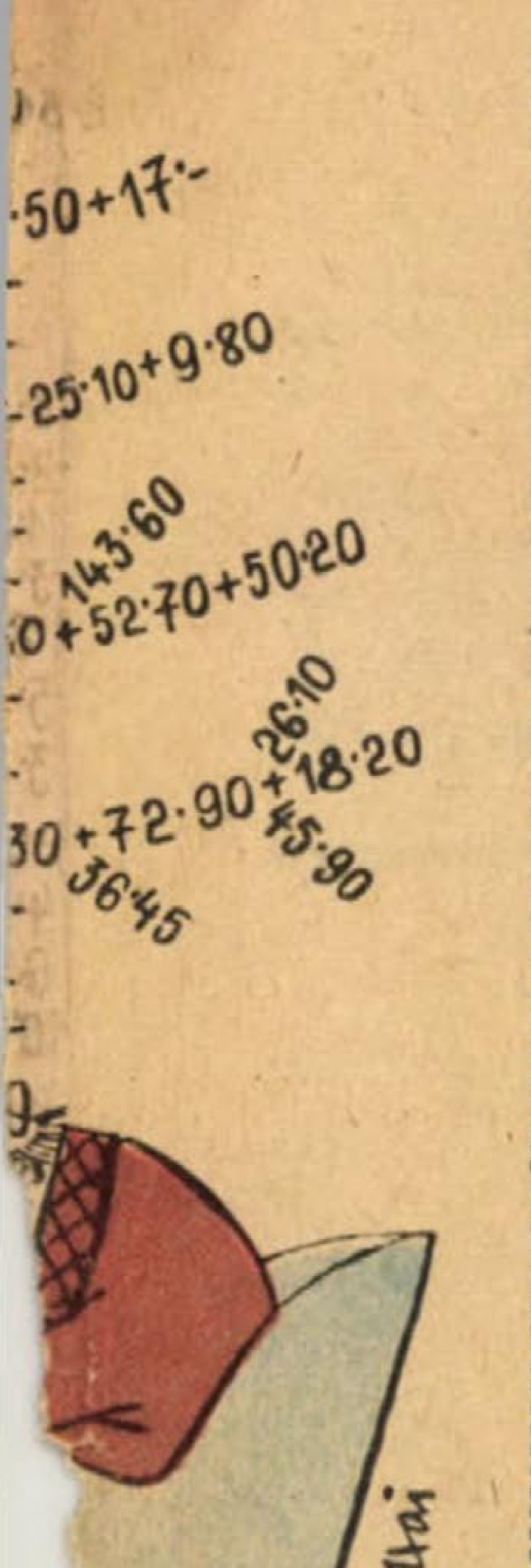
-50+17·-
-25·10+9·80
143·60
0+52·70+50·20
26·10
30+72·90+18·20
45·90
36·45

Taktika

Szegő Gizi rajza

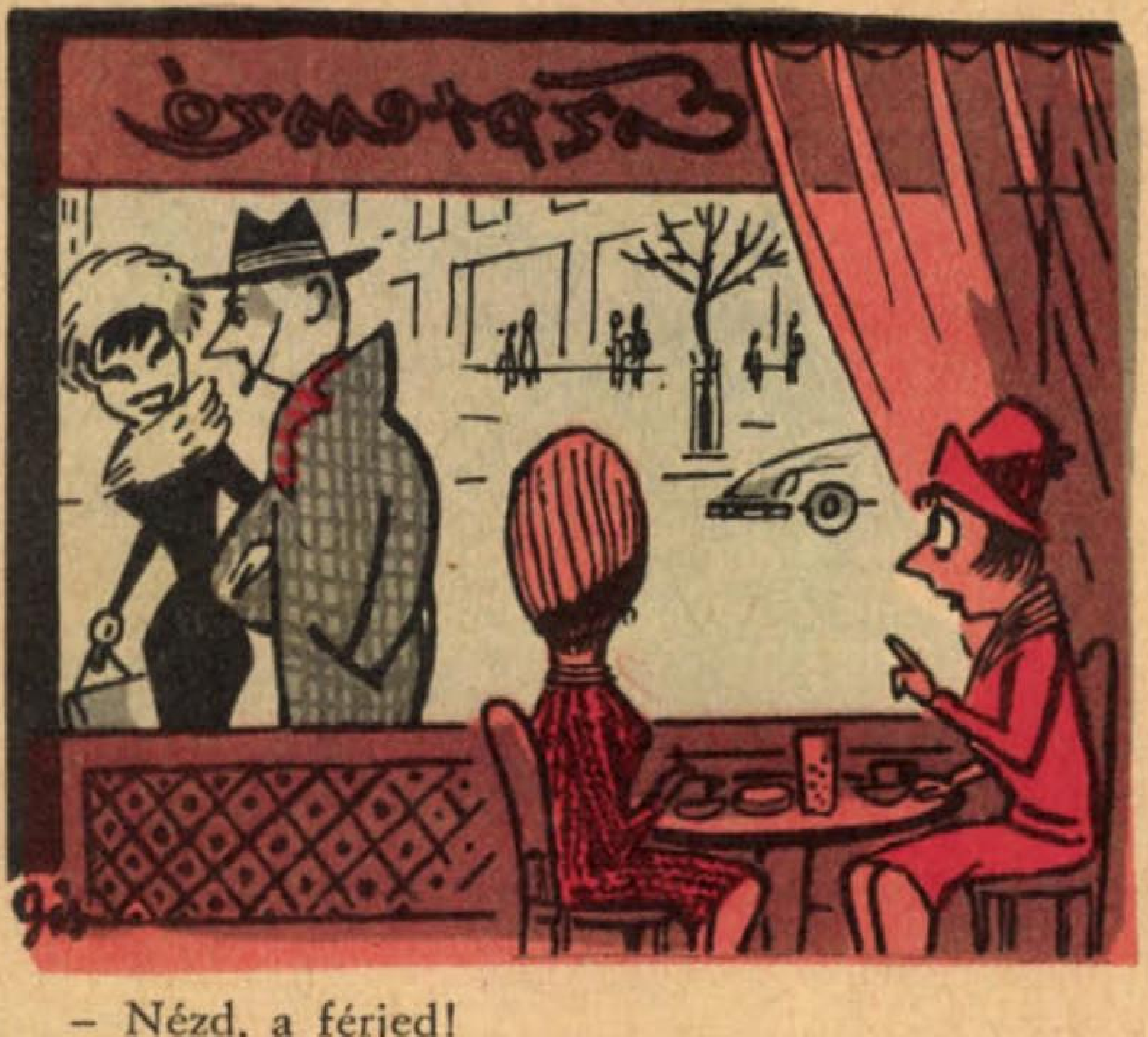

– Nézd, a férjed!

– Hát aztán! Majd bolond leszek ünnepek előtt összeveszni vele . . .

Ünnepi ajándék-körforgalom

Fülöp György rajza

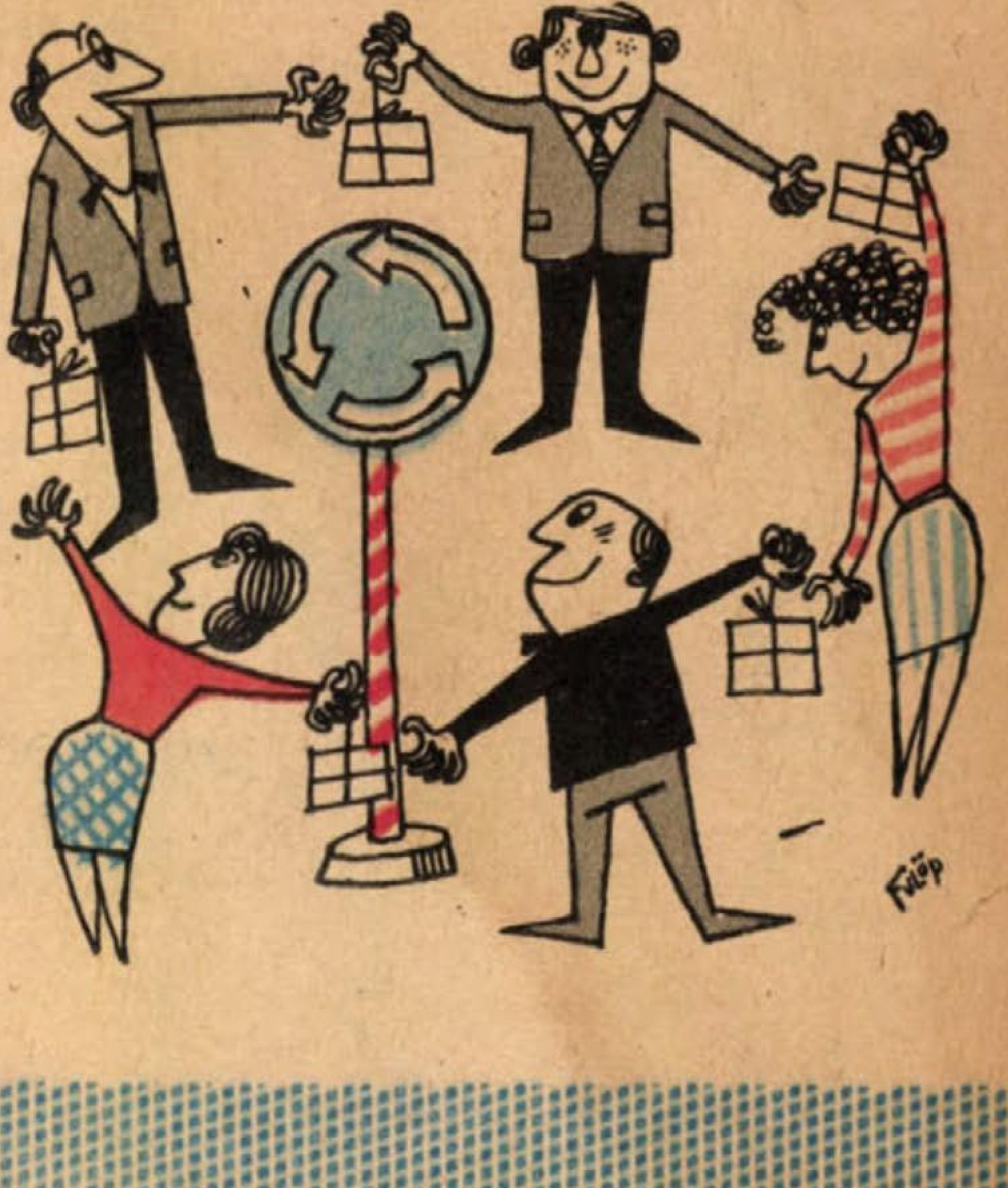

Meglepetés

Mészáros András rajza

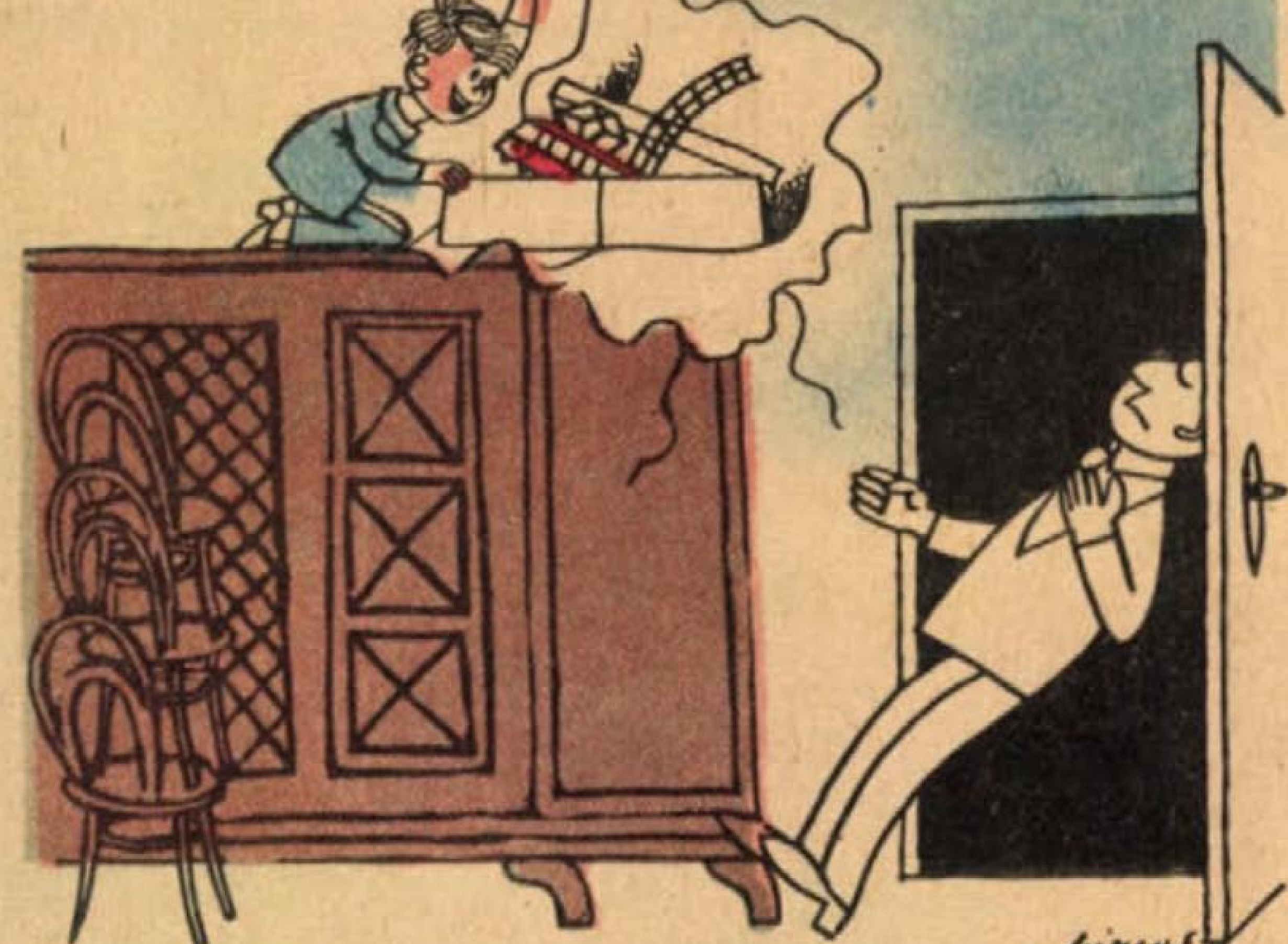

– Nézd apu, mit találtam!

Figyelmes férj

Várnai György rajza

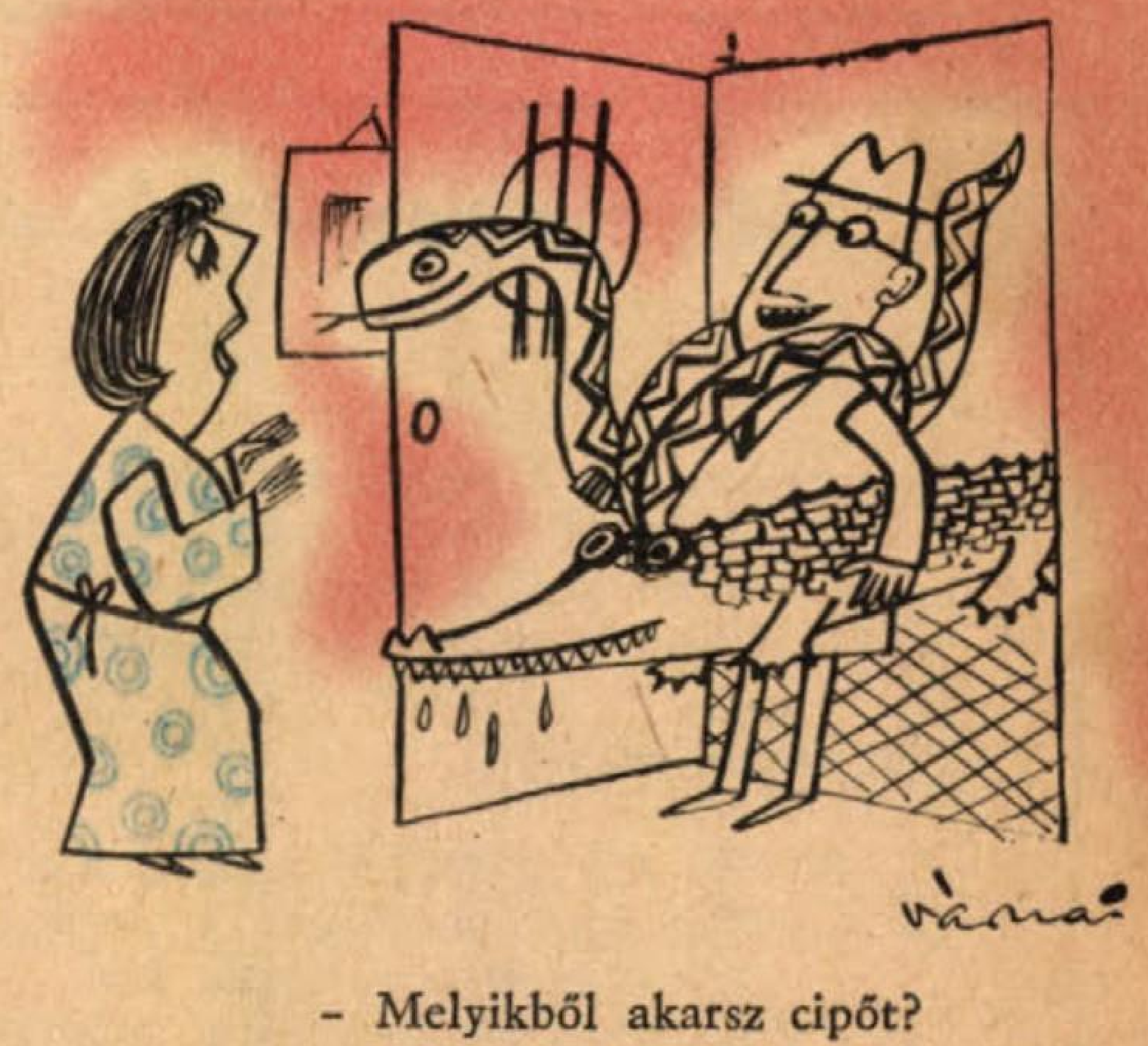

– Melyikből akarsz cipőt?

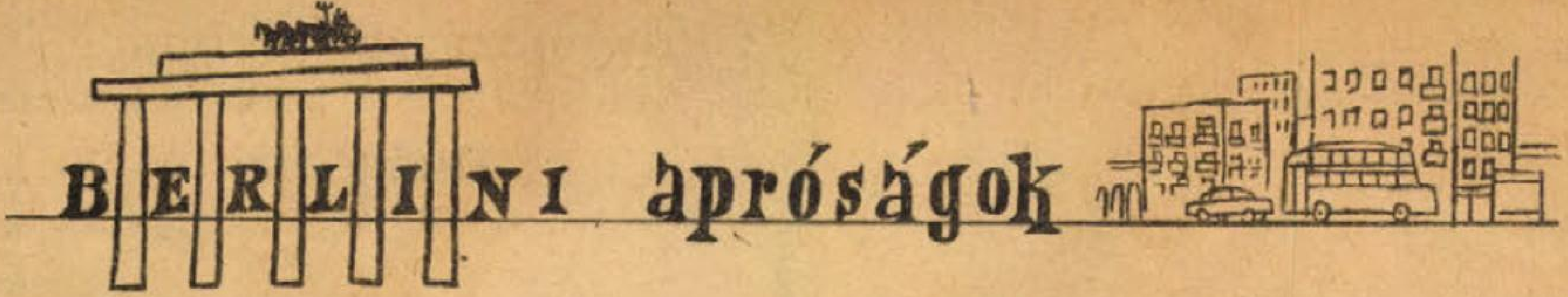

BERLINI apróságok

Miután megérkeztem Berlinbe, hosszasan tűnődtem, mit írjak és miről, újszerűen, ahogyan előttem még egy újságíró-kollégám sem írt? Olyan berlini riportra gondoltam, melyhez hasonló még sohasem jelent meg a magyar sajtóban, valami meglepő, eredeti ötleten spekuláltam. Végül is páratlan gondolatom támadt: én leszek az az újságíró, aki nem megy át Nyugat-Berlinbe, hogy megírjam, mennyi rondaság található ottan. Lehet, hogy különcnek tartanak majd az olvasók, de legalább eredeti leszek!

*

Régi játékom, hogy a világ hét csodájának mintájára összegyűjtsem a világ hét legnehezebb feladatát. Úgy hiszem, Berlinben, rátaláltam egyre.

Lakásavatás az új lakóházban

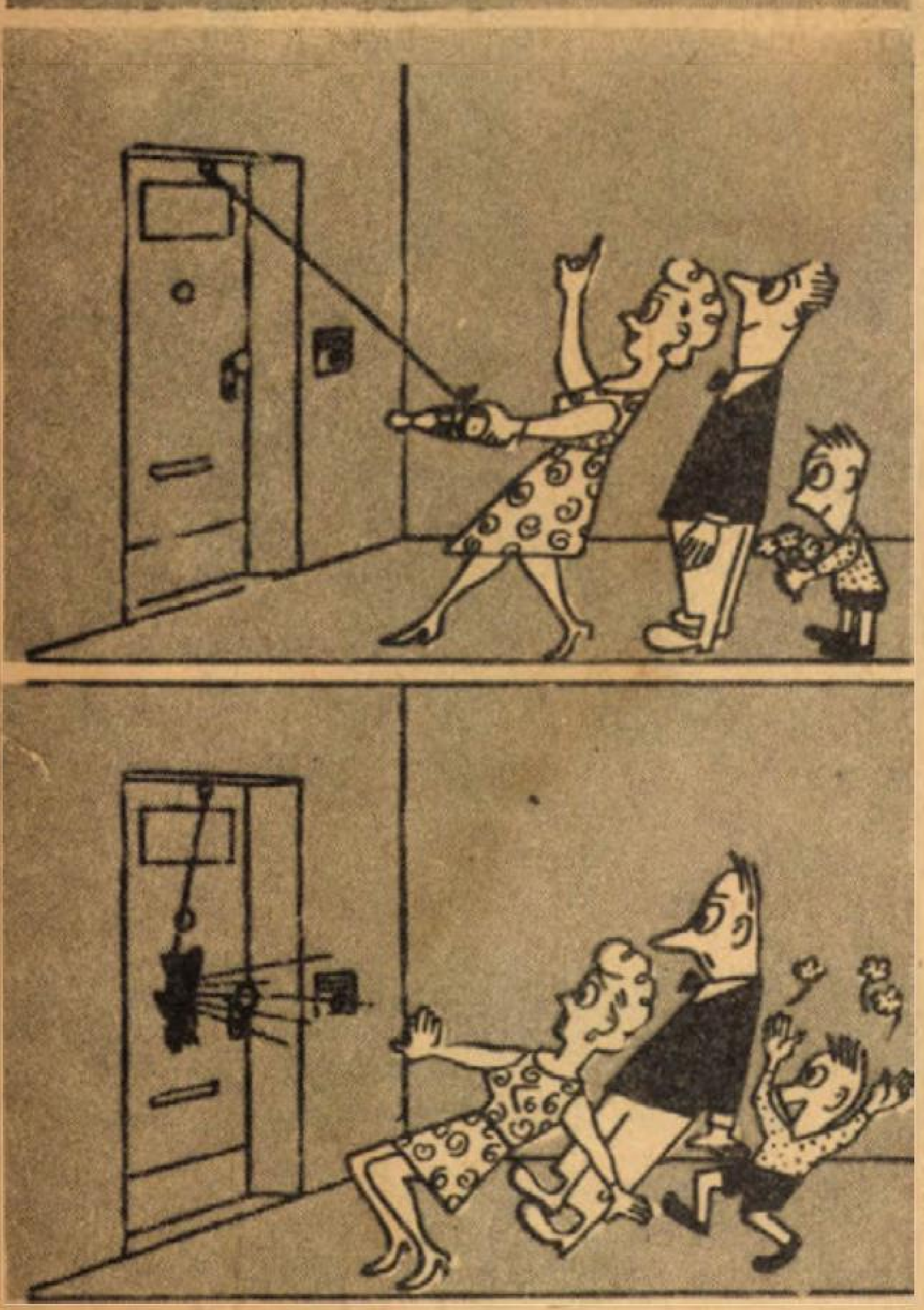

Ismeretes, hogy a berlini németek akcentusát még azok is nehezen értik meg eleinte, akik jól beszélik a német nyelvet. Betértem egy szerény kis trafikba, melynek tulajdonosa öreg, alig tipegő nénike, felismervén bennem a külföldit, igen kedvesen válogatni engedett szivarjaiból, majd felhívta a figyelmemet, hallgassam csak, milyen szépen, aranyosan beszél a kis törpepapagája.

Így találtam rá a világ legnehezebb feladatainak egyikére: megérteni egy berlini akcentussal beszélő törpepapagájt!

*

A berlini üzletekben a vásárlás sokkal kényelmesebben, kellemesebben megy végbe, mint idehaza. Ez volt a tapasztalatom, bár elképzelhető, hogy egy külföldit Budapesten is jobb kedvvel és jobb szívvel fogadnak boltjainkban.

Alapos a gyanúm, hogy ez az igazság. Ugyanis a bennszülött berliniektől hallottam a következő mondást:

Az államosított kereskedelem alapelvét a legtömörebben így lehetne definiálni: Megszűnt az embernek ember által való kiszolgálása.

*

Még egy jó viccet jegyeztem fel:

— Hallotta, hogy Schütz az alkoholizmus áldozata lett? Négy hónappal ezelőtt halálra itta magát!

— Ne mondja, rémes! És miből él most az a szerencsétlen özvegy?

— Hát szegény eladogatja az üres üvegeket...

*

Az alkoholról érdekes megállapításra jutottam. *A bornak nemzetközi nyelve van.* A magyar étteremben vacsorázván ugyanis, egy berlini atyafi, aki a mellettem levő asztalnál két üveg debrői hárslevelűt fogyasztott, váratlanul asztalomhoz lépett, s bizonytalanul helyetfoglalva, mellére verve így szólt büszkén:

Tánc

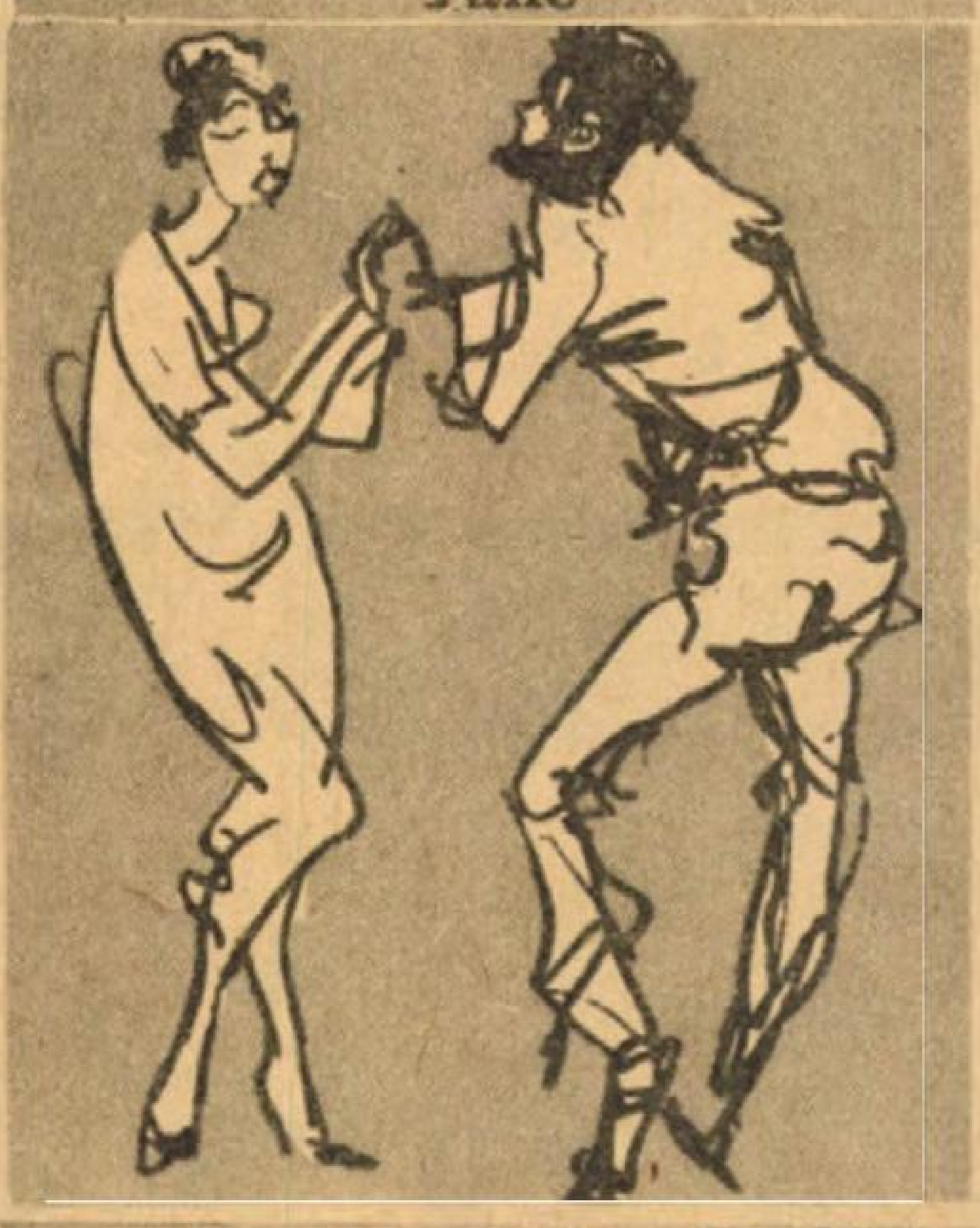

— Wapp du dapp, du dapp, dudi dudi, di dudu... látja kisasszony, én órák hosszat olyan jól el tudok beszélgetni magával, du dapp, du dapp dapp, di dudidudi...

— Én jó német ember vagyok!

Mintha már ezt hallottam volna Pesten, egy talponállóban, magyar változatban is.

*

Nem tudtam pontosan, hogy merre van a fent említett magyar étterem, így hát, mielőtt először rátaláltam, kérdezősködtem utána.

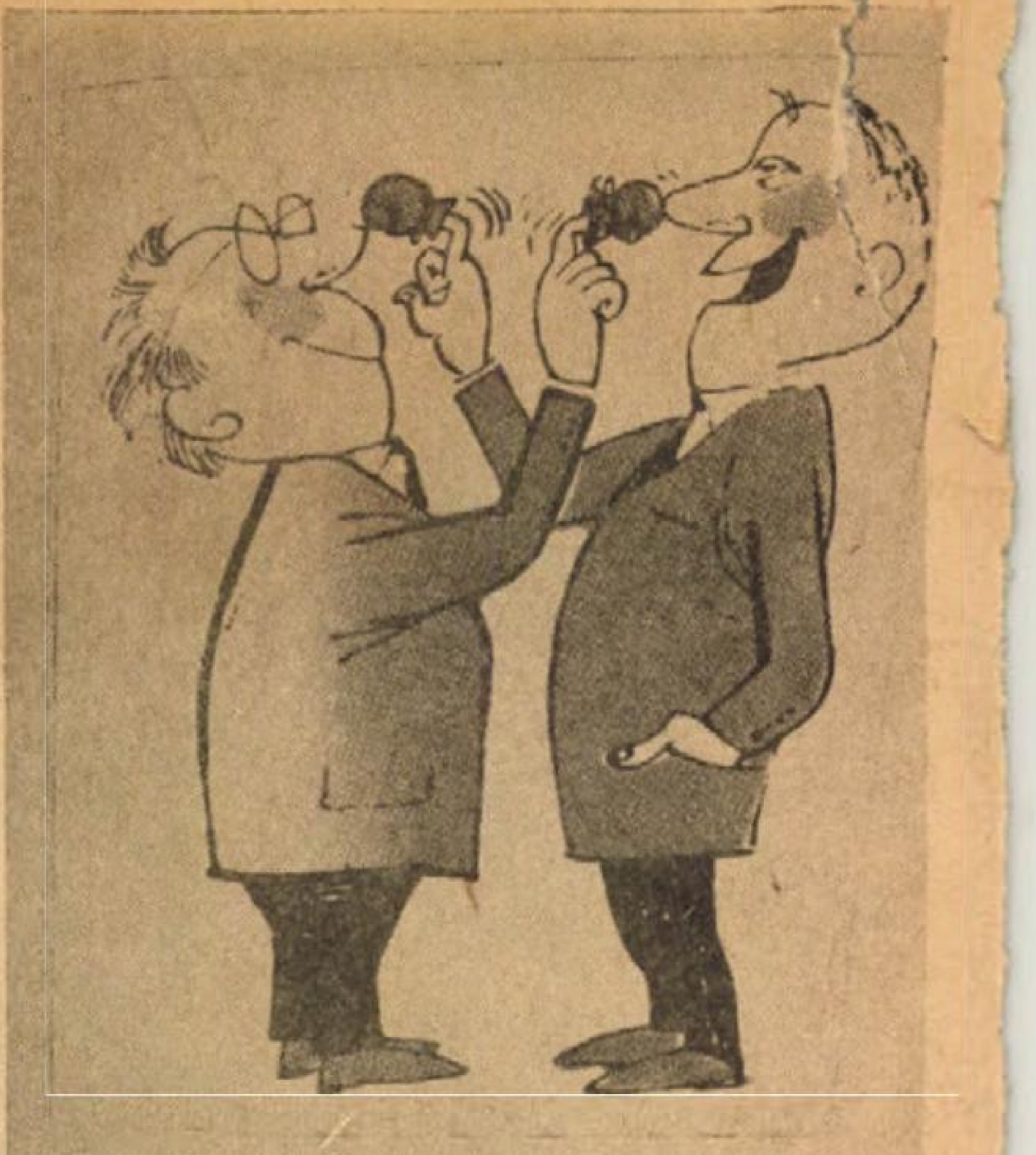

— Jó barátok vagyunk, de mégis megbíráljuk egymást, ha kell!...

(A rajzokat a berlini „Eulenspiegel"-ből vettük át)

— Asszonyom — szólítottam meg udvariasan egy középkorú hölgyet az utcán —, nem tudja véletlenül, merre találom a Hungária éttermet?

Felkapta a fejét, mintegy kihívásra.

— De tudom, uram — mondta. — Menjen csak egyenesen ezen az oldalon, s ha azt a feliratot olvassa: „Ide kutyát behozni nem szabad", az magyar étterem.

Rémülten pillantottam a hölgy pórázon tartott foxijára, mely, esküszöm, megvetően nézett rám.

Bocsánatot kértem, arcomon a szégyen pírja égett.

*

A dolgok relativitására viszont jellemző, hogy a Hungáriában egy rokonszenves német fiatalember azzal akart imponálni kedvesének, hogy külföldi cigarettát vásárol. Egy doboz Kossuthot vett és a kislány meghatottan nézett a fiúra!

Somogyi Pál

Az agronómus vallomása

A nő:

Ím itt, e régi hárs alatt,
Benned leltem meg társamat.
S ha szólni tudna ez a fa,
Csodás meséket mondana.

Az agronómus:

Ha szólni tudna az a hárs,
Hát így beszélne: „Asszonytárs,
A véleménye bla-bla tán,
Én nem vagyok hárs, csak platán."

Szőnyi Zoltán

Mai nő álma

Fülöp György rajza

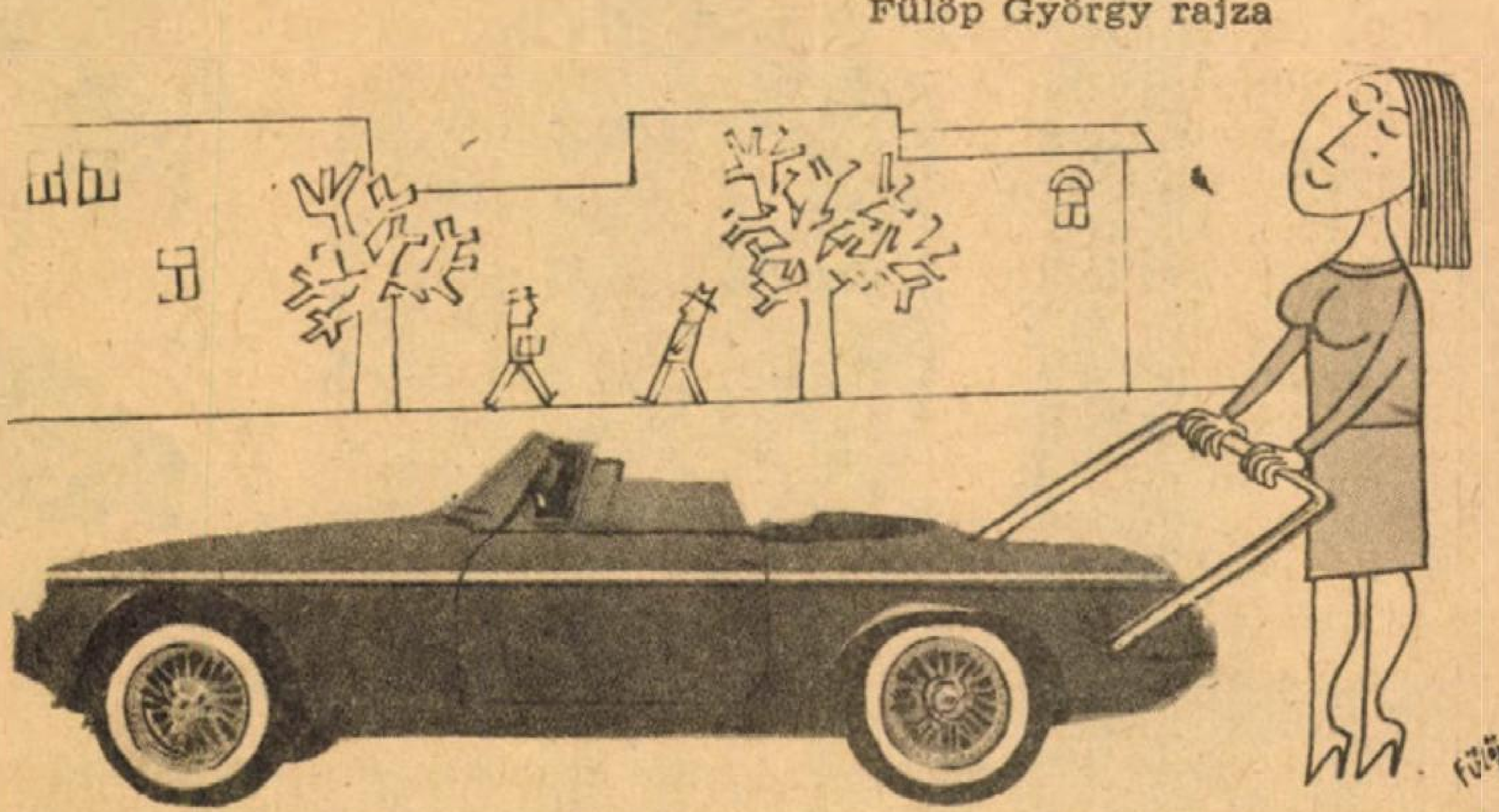

Késő bánat

Várnai György rajza

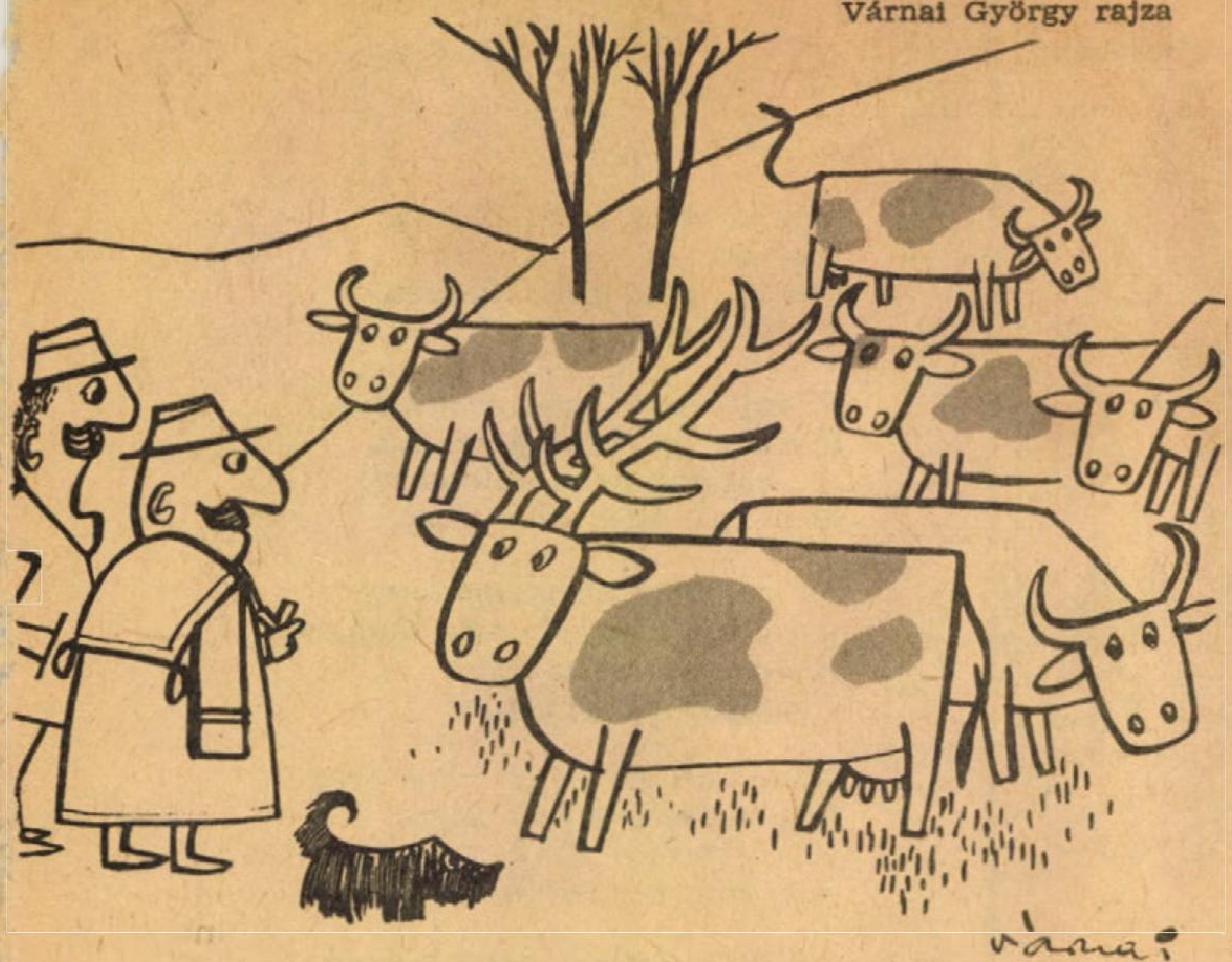

– Na, János bácsi, maga is jobban ügyelhetett volna a szarvasbőgés idején . . .

Oknyomozó történelem

Hegedűs István rajza

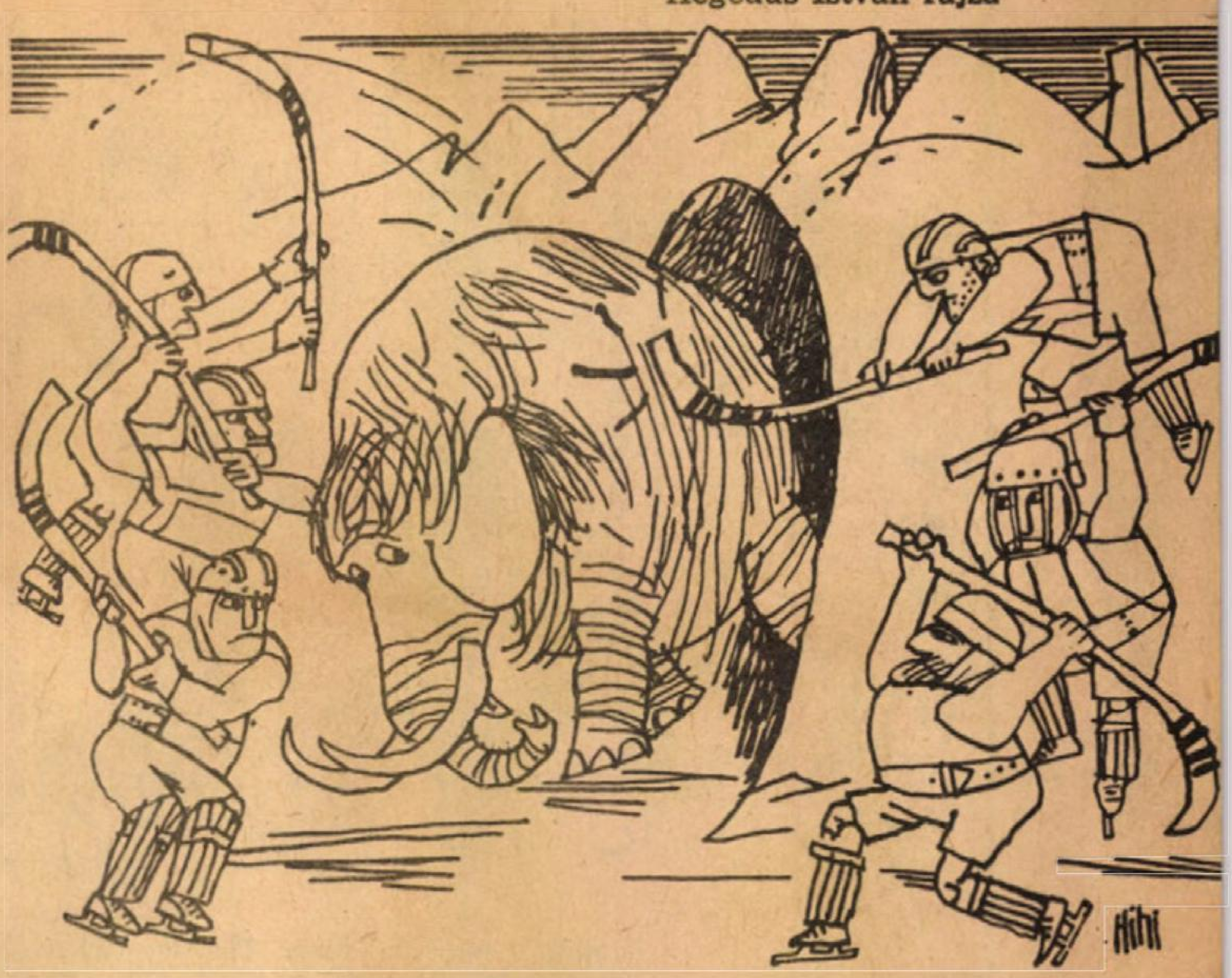

Jégkorszak

FRONTÁTVONULÁS

Már kora reggel éreztem, hogy az időjárási front áthaladóban van a Trombitás utca fölött. A ciklon és a depresszió szinte a levegőben lógott. Lassanként hatalmába kerített a meteoropátia. Vérnyomásomban a diasztolés érték hirtelen emelkedni kezdett, s valami furcsa, lebegő érzés vált úrrá rajtam. A légköri villamosság mikrohullámzása csipkedni kezdte a sejtjeimet. Kezdtem rendkívül különösen viselkedni, mintha kicseréltek volna.

Kimentem az utcára, majd egy útkereszteződésnél pontosan akkor indultam el, amikor a közlekedési lámpa sárgáról zöldre váltott át, miközben tompa nyomást éreztem a tarkómon. Ezután aprópénzt készítettem elő, fölszálltam a villamosra, miután több idősebb felebarátomat előreengedtem. Jegyet kértem a kalauztól, s amikor megkaptam, szépen megköszöntem.

Különben esett az eső, s arra gondoltam, hogy én ugyan megázom, de a szántóföldeknek kell a nedvesség. Később leültem, majd kisvártatva villámgyorsan átadtam a helyemet egy gyermekes anyának, s ez a mozdulat, úgy éreztem, jó hatással volt a kocsi elviselhetetlenül ionizált atmoszférájára.

Később találkoztam egy barátommal, aki száz forinttal tartozik nekem, de nem tettem neki erről említést, hanem örömmel állapítottam meg, hogy milyen jó színben van.

Benéztem egy Közértbe, türelmesen vártam a soromra, dicsértem az áruellátást, a kiszolgálást, az ügyes csomagolást, és általában nagy megértést tanúsítottam a dolgozók iránt. Az időjárás közben idegtépően változott. Hirtelen dicsérni kezdtem a magyar filmeket, méltányoltam számottevő fejlődésüket, nagy elismeréssel nyilatkoztam a rádió műsoráról, s valósággal meghatottság fogott el, amikor a TV-re gondoltam.

Munkahelyemen azonnal dolgozni kezdtem, s közben egyetlen szót sem ejtettem a kubai helyzetről, az afrikai népek szabadságmozgalmairól, nem elemeztem a francia választások után kialakult helyzetet, s miközben mások csak úgy izzottak a nemzetközi témákban, én a munkámat végeztem. Egy alkalommal csak azért mentem be a főnökömhöz, hogy titokban dicsérjem néhány kartársamat.

Éreztem, hogy könnyű szédülés fog el, miközben az üzemi ebéd rendkívüli módon ízlett. Vendéglőben vacsoráztam és bámulattal töltött el az udvarias és gyors kiszolgálás, miközben a légtömegek mozgása következtében remegtek a térdeim.

Egyszer tükörbe is néztem, de én voltam. Közben nem értettem, hogy hogyan akadhatnak olyanok, akik nem bíznak a magyar dráma jövôjében, a Vár helyreállításában és a tojásellátásban.

Abnormisan jól aludtam, majd amikor másnap reggel ott ácsorogtam az autóbusz megállónál, mérgesen így fakadtam ki:

— A fene egye meg ezt a ronda szelet! És éppen ilyenkor nem jön ez a nyavalyás busz!

Visszazökkentem a rendes kerékvágásba.

Feleki László

Nem közölhető kéziratot küldtek:

T. Mihály, Debrecen, – B. Szilveszter, Újszentiván, – B. Gyula, Hódmezővásárhely, – D. János, Sopron, – H. Ferenc, Bp. XXII., – M. Gyula, Bp. VIII., Mező I. u. – G. László, Bp. XII., Gaál J. u. – G. Anna, XIII., Dráva u. – S. József, Bp. VII., Izabella u. – M. Ferenc, Mezőberény, – H. Ilona, Bp., V., Szabadság tér – Zs. Edwin, Bp. Felvinci u. – K. Imre, Bp. III., Raktár u. – K. P. Irén, Szeged, – K. József, Bp. XIX., – N. Árpád, Csákánydoroszló,

Tömegpszichológia

Kaján Tibor rajza

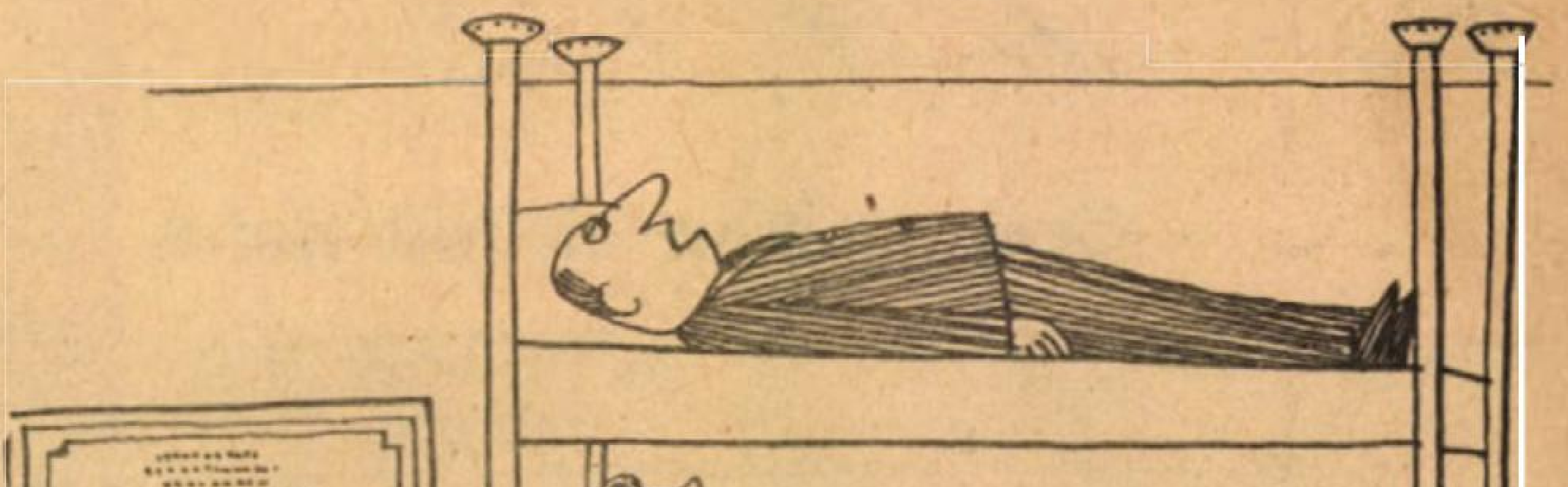

IRODALMI ROVAT

Kaján Tibor rajza

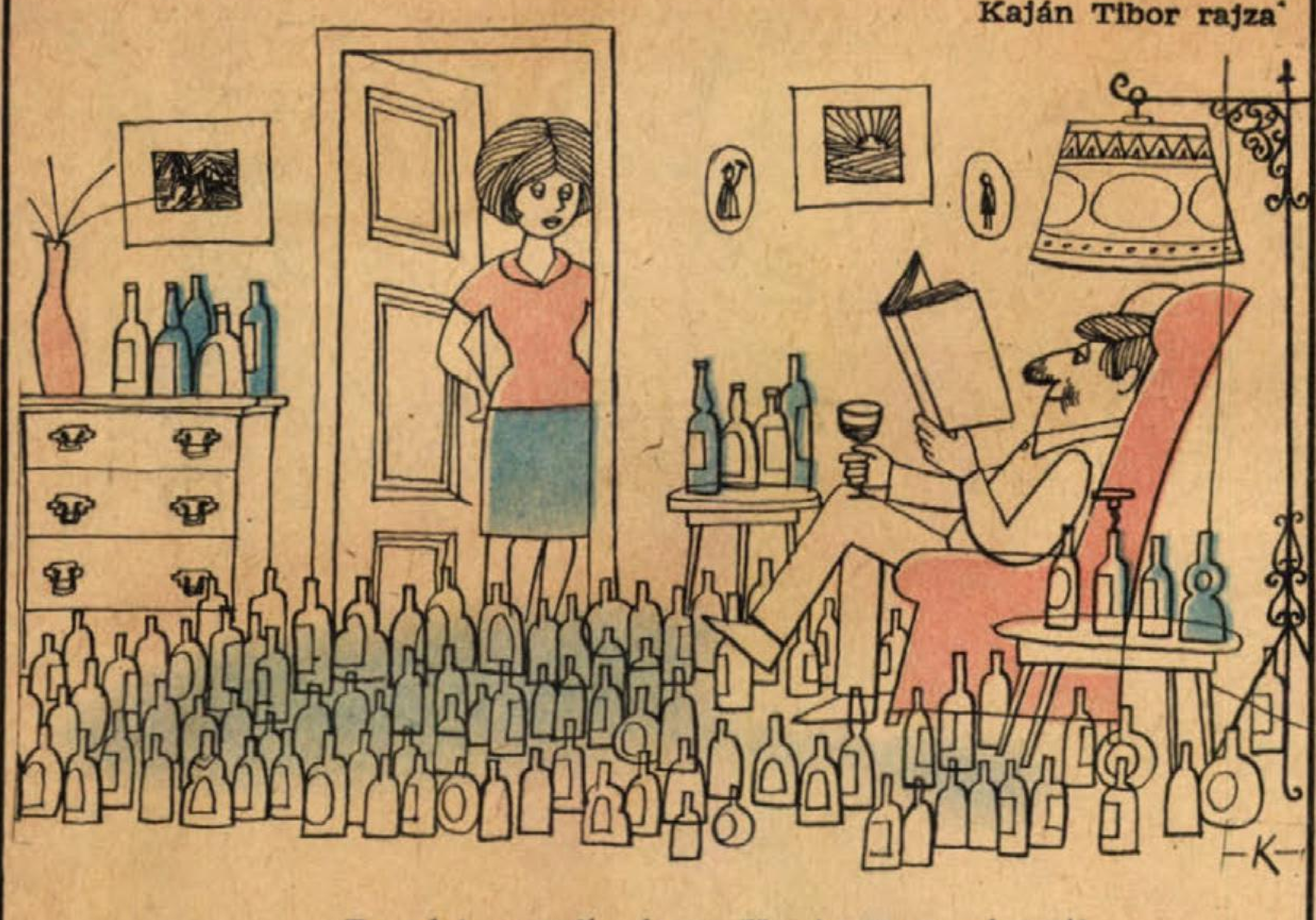

– Fogadni mernék, hogy Hemingway-t olvasol!

Félelem a hatásköri bővítéstől

Szűr Szabó József rajza

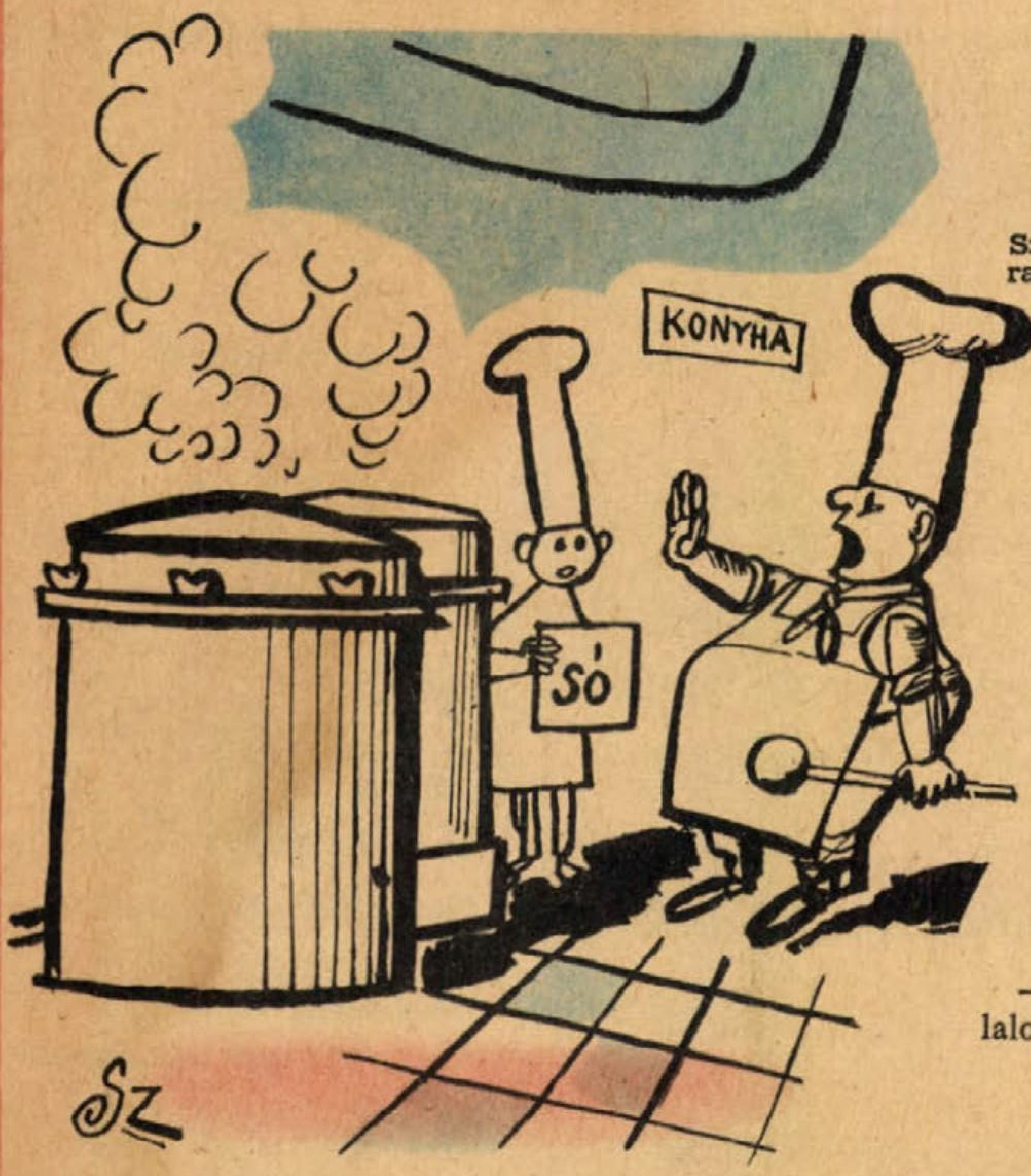

– Sózást nem vállalok!

Csak csukott ajtóval indul

Vasvári Anna rajza

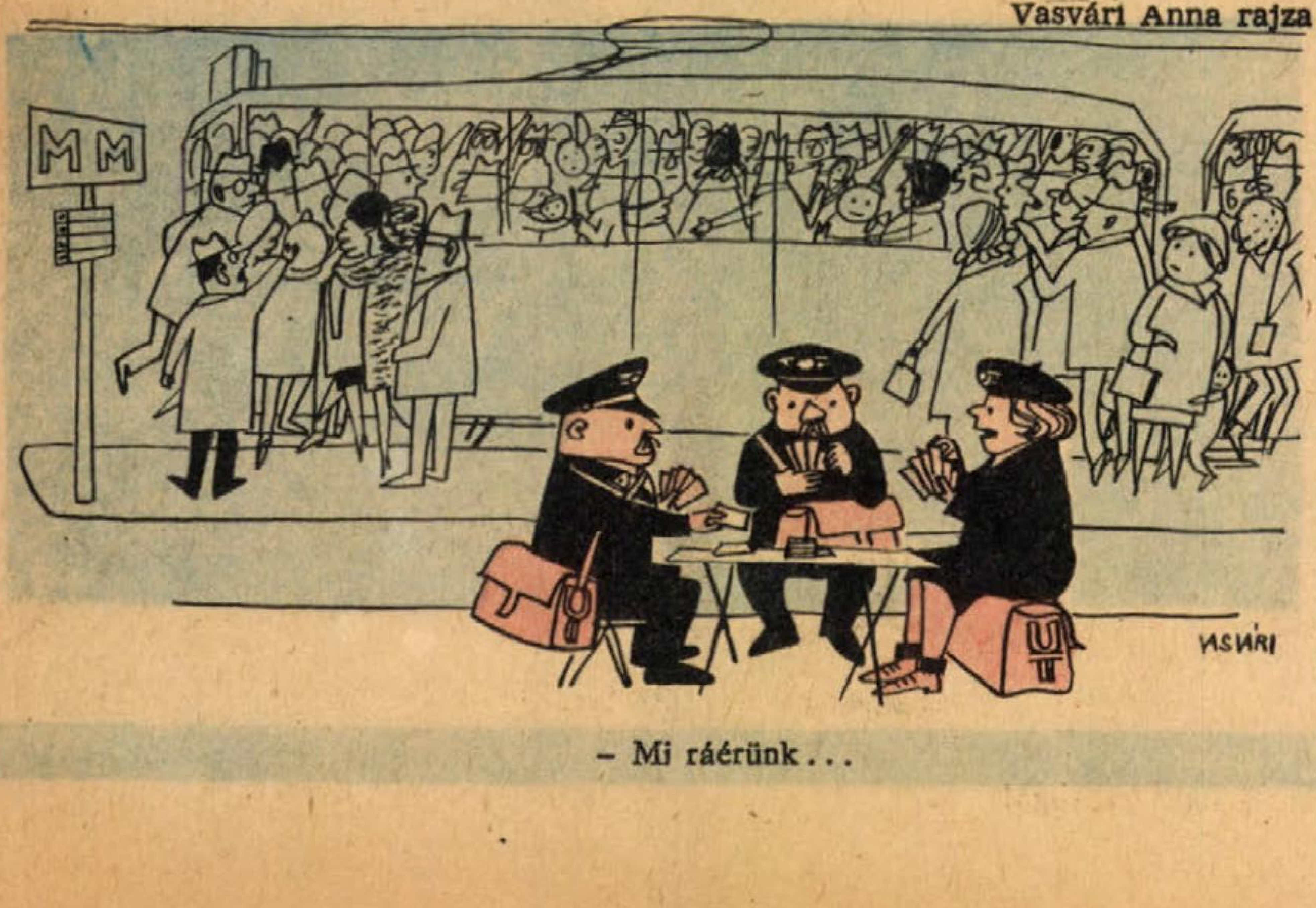

– Mi ráérünk . . .

Leszakadt a faredőnyöm,
Gyászba borult a szoba.
Mester után érdeklődöm,
Járok ide, amoda.

Kárpitosnak nem szakmája,
Csak a „gurtni”, a szalag.
A redőnyt nem kalapálja,
Nem szívügye ez a szak.

Az asztalos se megy lépre:
— Kövér vagyok már nagyon,
Kinevet az utca népe,
Ha lógok az ablakon!

Mint vadász, ki nyomot érez,
Egy műhelyre bukkanok:
Vegyesjavító Ktsz,
Az örömre most van ok.

Körülfognak: — Mi a beteg?
Vízcsap, csengő, létrafok?
— Redőny, — vallom, s hangom remeg.
Válaszul vaj' mit kapok?

Összenéznek, nevetősek,
Ki-ki írást vesz elő:
Van orvosa drótnak, csőnek,
Van mázoló, szerelő.

Sarokasztal mellől szól egy
Mester most, a hangja bátor:
— Én redőnyjavító voltam,
De itt vagyok: kalkulátor . . .

. . . Félárbocon a redőnyöm,
De nem kezdek sírást, rívást.
Én tanító voltam, de most
Tanulok: vegyesjavítást!

K. Tóth Lenke

E heti hirdetésünk

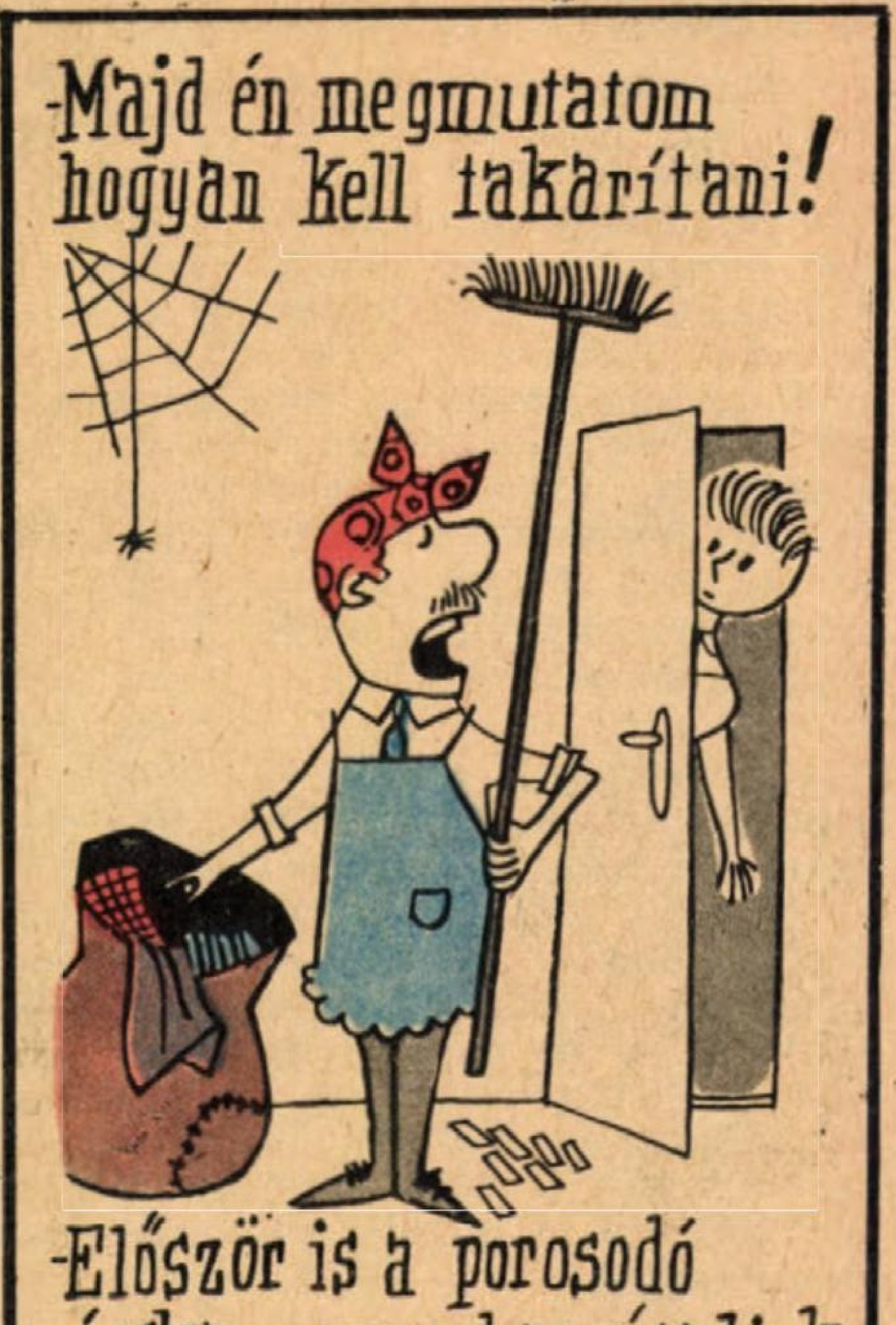
-Majd én megmutatom hogyan kell takarítani!
-Először is a porosodó ócska rongyokat átadjuk a MÉH-nek

Szűr-Szabó József rajza

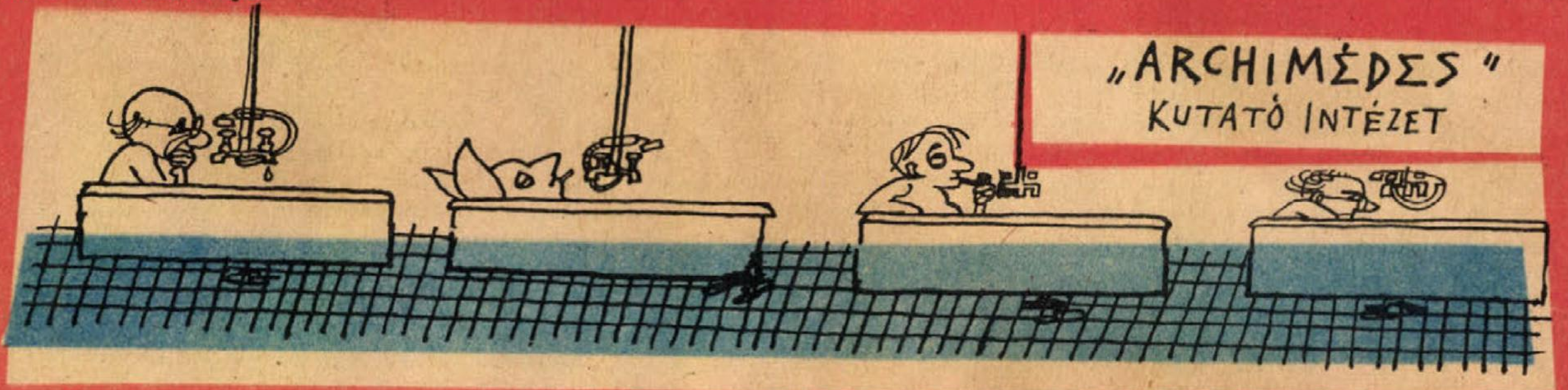
„ARCHIMÉDES"
KUTATÓ INTÉZET

KiSÉrLetEzzünk!

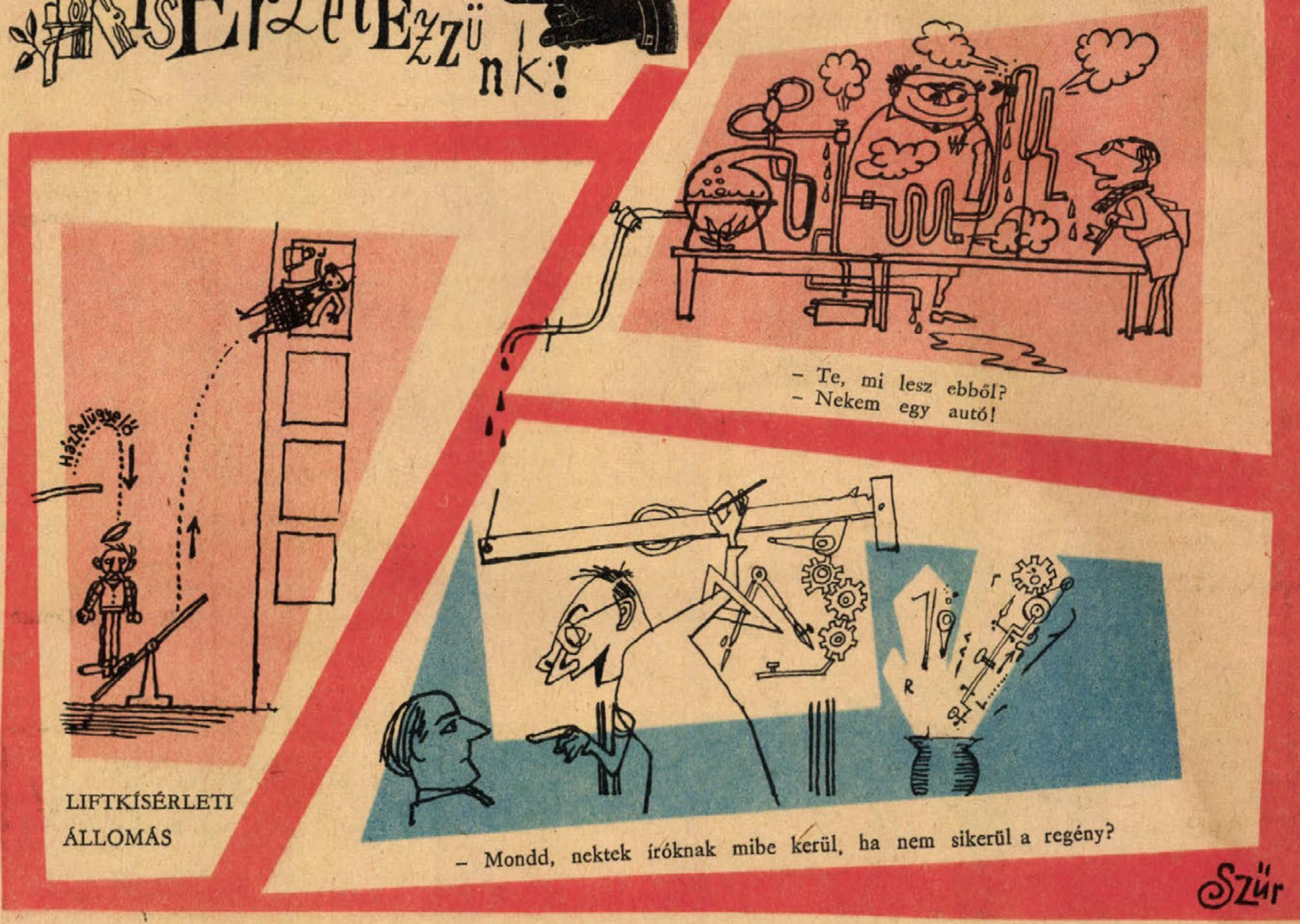
Házfelügyelő
Szür

– Te, mi lesz ebből?
– Nekem egy autó!

LIFTKÍSÉRLETI
ÁLLOMÁS

– Mondd, nektek íróknak mibe kerül, ha nem sikerül a regény?

Lakáscsere

Mészáros András rajza

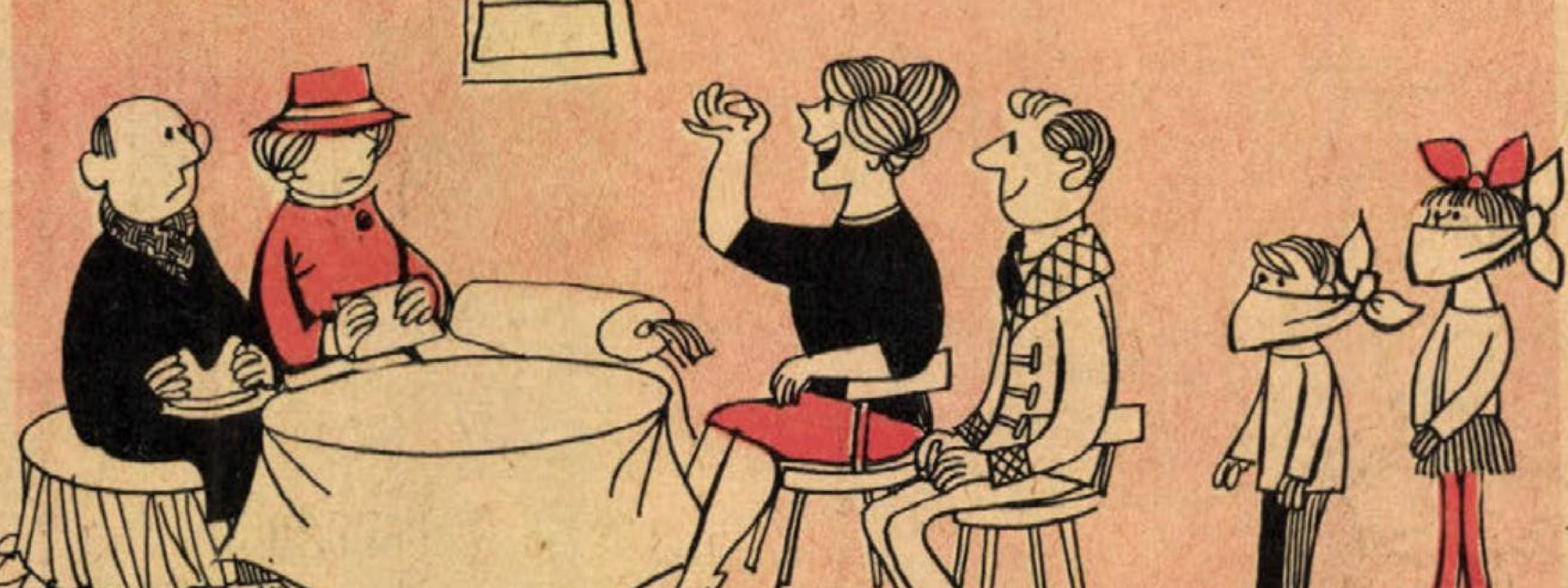

– A lift kiválóan működik, a központi fűtés ragyogó!

Autóstop

Toncz Tibor rajza

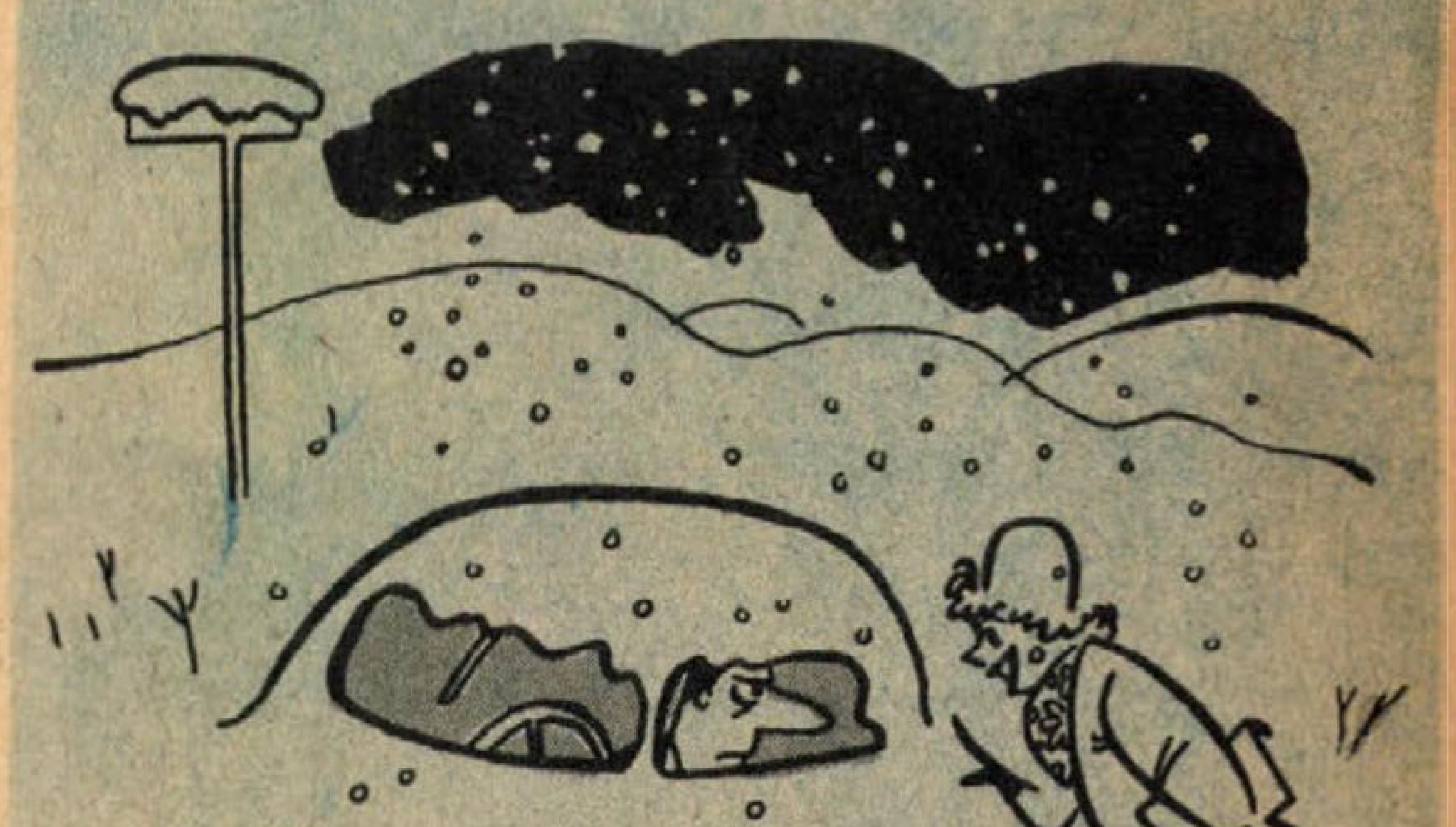
Toncz Tibor

– Bocsánat, felvinne engem Pestre? . . .

Garázs-vizit

Nekem ugyan nincsenek garázs-gondjaim azon egyszerű oknál fogva, mert belevalóm sincs. Mégis: örömmel olvasom egyik napilapunkban, hogy a XIV. kerületi Tanács megvizsgálta a zuglói garázs-problémákat és megállapította, hogy harminchárom garázst nem rendeltetésének megfelelően használnak a bérlők. A Tanács – fejeződik be a közlemény – ezeket a tüzelőtárolásra és egyéb célokra elfoglalt garázsokat a kormányrendelet alapján igyekszik majd felszabadítani . . .

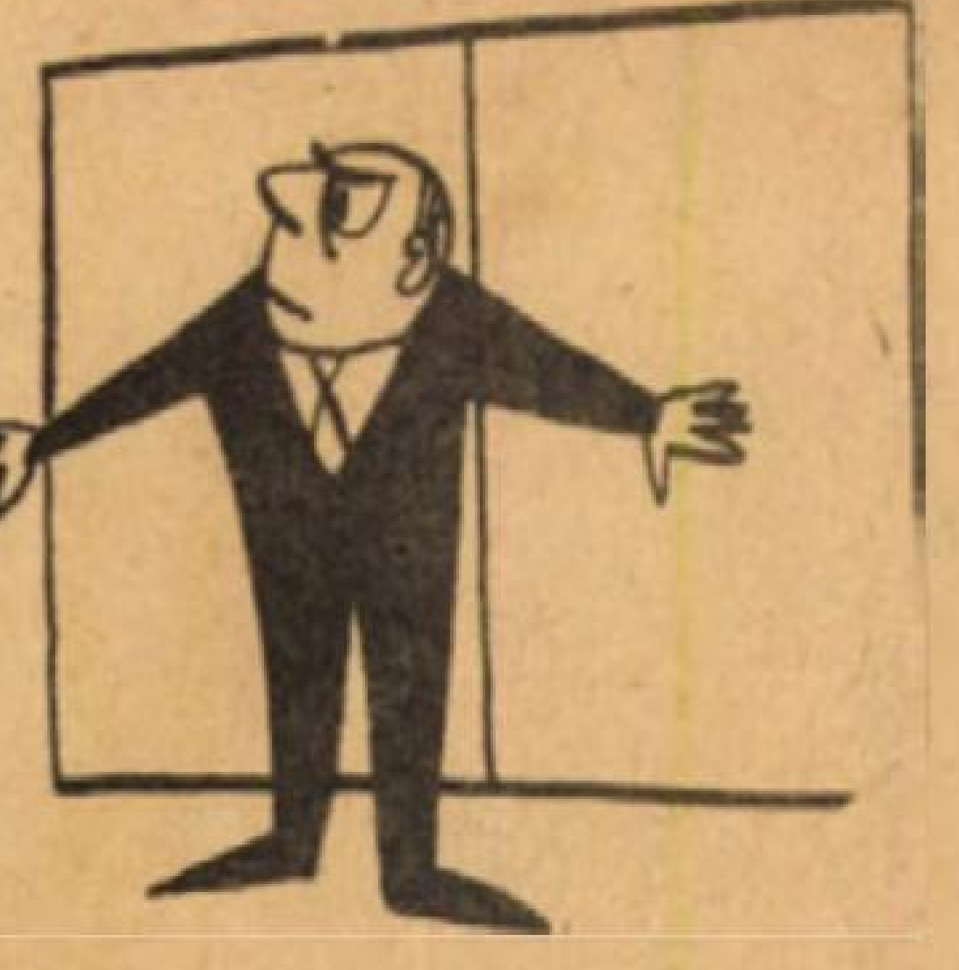

Jó lenne, ha a XIV. kerületi Tanács helyes kezdeményezését a többi tanácsok is követnék.

A fent említett probléma azonban csak a garázskérdés egyik része, sőt, mondhatnám a kisebbik része. A súlyosabb tünet, hogy a garázsbérletekkel úgynevezett „garázsfőbérlők” spekulálnak, akik az olcsóbérű garázsokban 250–300 forintos albérleti díjat zsebelnek be minden kocsi után. Ebből aztán nem nehéz kiszámítani, hogy milyen nagy kárt okoznak népgazdaságunknak.

És most példaképpen hadd mondjak el egy esetet, amely nem kirívó, vagy különleges, hanem csupán egy a sok közül, amelyhez hasonló sokszáz található még Budapesten és másutt is.

Hét évvel ezelőtt egy autótulajdonos kiválasztott magának egy garázst, amelybe négy autó fért el. Elment a helyi Tanácshoz, ahol 108 forintos havi bérrel kiutalták a négy férőhelyes garázst az ő egyetlen autója részére. Később a garázsfőbérlő elköltözött egy másik kerületbe. A garázsbérleti jogot fenntartotta és a 108 forintos taksát ma is pontosan fizeti a házkezelőségnek. Szerzett azóta albérlőket is, de hogy ezek mennyit fizetnek, azt sem ő, sem az albérlői nem kötik az orromra. Annyi azonban bizonyos, hogy az albérlőktől bevasalt összegeket nem a házkezelőség egyszámlájára, hanem saját egyjavára könyveli el, és nyilván nem 108 forintos alapon.

Az elmondottaknak tanulságaképpen három javaslatot terjesztek az illetékesek elé:

1. Vizsgálják felül sürgősen a garázsbérleti szerződéseket.
2. A visszaélést elkövető garázsfőbérlőktől vonják meg a bérleti jogot.
3. Állapítsanak meg megfelelő, reális díjakat, és a felszabaduló albérleti helyeket osszák széjjel az arra rászoruló autósok között igazságos társbérleti alapon.

(bernáth)

Vajastészta — kitolt határidővel

A Rákóczi út és Lenin körút sarkán lévő nagy Csemegeboltban október 27-én vásároltam egy hajtogatott leveles vajas tésztát. Otthon kibontva, a csomagban egy kis kártyát találtam, melynek tanúsága szerint a tészta 1959 október 27-én készült és három napig használható fel.

Mivel a tészta a betétlapocska szerint napnyi pontossággal három esztendősnek bizonyult, némi okfejtéssel rájöttem, hogy a tészta életkorát csak papíron nyújtották meg, mint a rétestésztát, mert különben a tészta használható volt.

Miért nem ügyelnek a Belvárosi Üzemi Vendéglátó Vállalatnál, ahol a tésztát készítették, – az annyira fontos dátumra is?

Kutas Henrikné
IX., Ferenc körút 8.

Csak tisztán?

Kérek egy fröccsöt! – fordultam szerényen és szomjasan a Tanács körúti „Minőségi poharazó” blokk-felelőséhez.

A megszólított kartársnő fülig vörösödött a sértéstől.

– Fröccs nálunk nincs! Ez poharazó! A bort nálunk csak tisztán lehet inni!

– De én mindig szódával szoktam . . . – rebegtem szemlesütve. – Nem lehetne mégis?...

– Mondtam már kérem, csak tisztán! – zárta le a vitát a borforrás cerberusa.

– Akkor kérek egy deci bort és egy pohár szódát! – vágtam ki az adut és gondolatban megveregettem a vállamat a zseniális ötletért: majd szépen összevegyítem a kettőt és juszt is fröccsöt iszom!

A kassza angyala erre már nem válaszolt semmit. Némán letépte a megfelelő blokkokat, beseperte pénzemet, csak az orra alatt tűnt fel egy gúnyos, lenéző mosoly . . .

Megkaptam a bort és a szódát – külön-külön egydecis pohárban.

– Na most! – gondoltam és illedelmesen a csinos csaposleányhoz fordultam: – Kérek szépen egy nagyobb poharat!

– Nincs! S ha lenne se adnék! – hangzott az elutasító válasz a pult sáncai mögül. – Egyszer már világosan megmondtuk, hogy itt tilos a fröccs! De értelmetlen ember az úr! – S a végső győzelem tudatában összekacsintott a blokkfelelőssel.

Én pedig – mi mást is tehettem volna – felhajtottam a bort és egy lendülettel utánaküldtem a szódát. Így hát végsőfokon mégiscsak létrejött a fröccs . . .

(g. t.)

Nyugdíjazott kenyerek

A minap, munkám végeztével, betértem a Tolbuchin körúti önkiszolgáló csemegeüzletbe, hogy kenyeret vásároljak.

– Sajnos, csak tegnapi kenyerünk van – tájékoztatott az eladó.

Másnap ugyanabba az üzletbe tértem be kenyeret vásárolni, ám akkor is közölték, hogy csak másnapos kenyérrel szolgálhatnak.

Úgylátszik ebben a boltban a friss kenyeret mindig csak másnap értékesítik. Egészségügyi okokból. Nehogy megfeküdje a fogyasztók gyomrát.

Tuza István
IX., Tolbuchin körút 11.

Pusztába kiáltott szó . . .

Schwott Lajos rajza

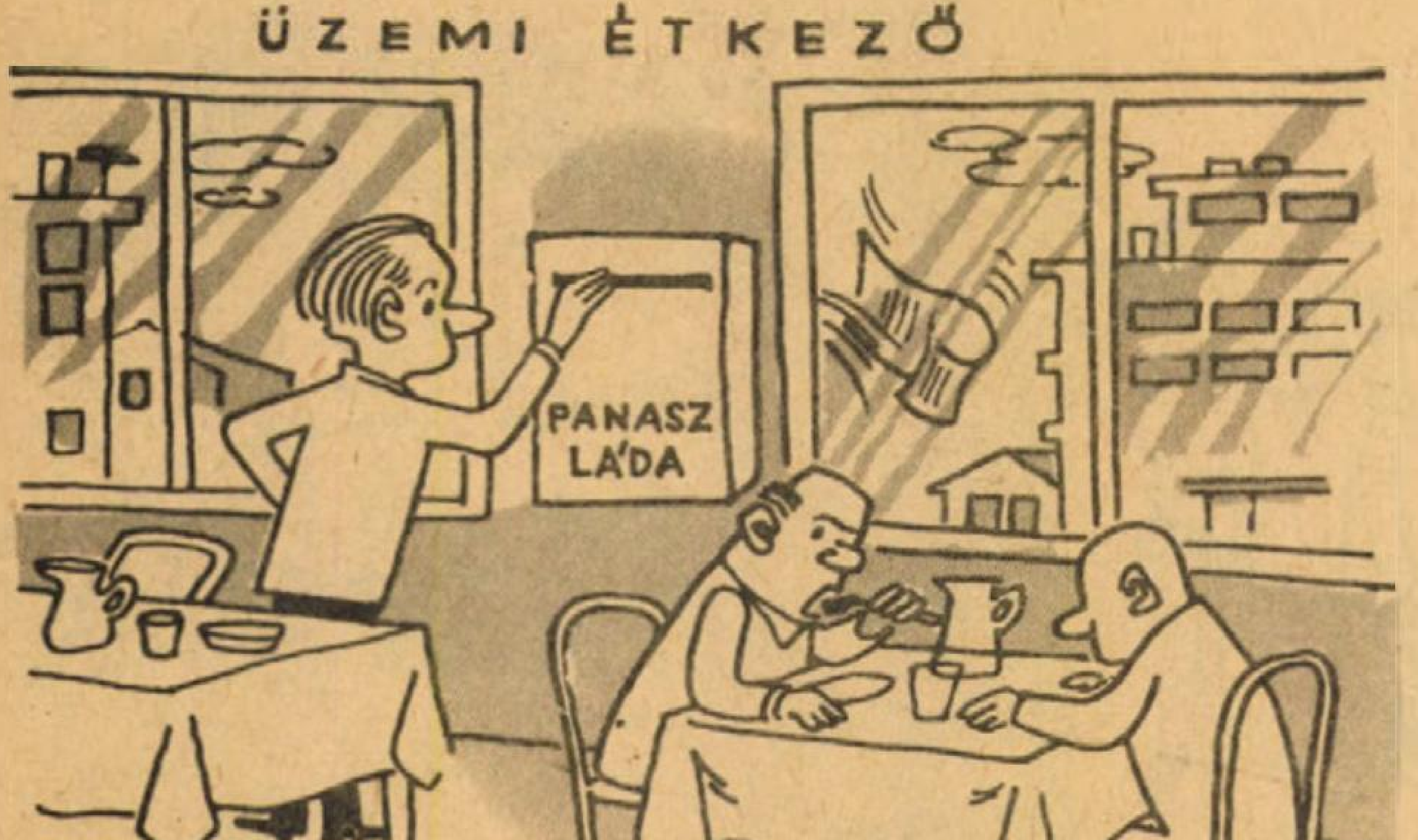

HYPO-RIPORT

Nem tudtam, mire vállalkozom, amikor meggondolatlan ígéretet tettem hitvesemnek, miszerint beszerzem a nagymosáshoz szükséges Hypo-szükségletét. Bejártam a Belváros megannyi Háztartási Boltját, a Rudas László utcától a Múzeum körútig, de mindenütt azt a választ kaptam, hogy hetek óta fikarcnyi sem érkezett a közkedvelt tisztítószerből. Az elvégzetlen feladat bosszús hangulatában bandukoltam hazafelé, amikor a Tanács körút 30. sz. alatti Háztartási Bolt kirakatában megpillantottam az áhított nedűt. – Hurrá! – rikkantottam magamban, és nyomban benyitottam az üzletbe.

– Kérek két üveg Hypót.

– Nincsen, sajnos – hangzott a válasz.

– Valóban? – kérdeztem gonoszul. – Akkor talán volna szíves bevenni a kirakatból.

– Szívesen – mondta az elárusítónő még gonoszabbul – de nem árt tudnia, hogy azok üres üvegek.

Mégegyszer megvizsgáltam a kirakati butéliákat: csakugyan üresek voltak, minták, érték nélkül. Így aztán nem is hivatkoztam már a közismert rendeletre, amely kimondja, hogy a kirakatban csakis olyasmit szabad tartani, ami megvan az üzletben is, hiszen az említett Háztartási Bolt nem szegte meg ezt a szabályt. Üres Hypós-üvegből valóban tekintélyes készleteik voltak raktáron . . .

K-sy

Az érdekeltek hozzászólnak

„Protekciós disznó” című cikkükre válaszolva közlöm: a bolt vezetőjét ellenőri figyelmeztetésben részesítettük és köteleztük arra, hogy a beérkezett áruk eladását, ha azt a vevők kérik, azonnal kezdje meg.

Geőcze ig. h.
II. ker. KÖZÉRT
Élelmiszerkeresk. V.

„Okuljanak a kezdők!” című cikkük alapján a helyszínen megállapítottuk, hogy a fizetőpincér az általa kiállított számla összegét valóban felkerekítette a „méltányosnak” vélt borravaló összegével. Helytelen eljárásáért pénzbírságot szabtunk ki.

Belker. Min. Csongrád megyei Áll. Keresk. Felügyelősége
Fodor Pál,
felügyelőségvez.

Ezt olvastuk

TOVATŰNŐ IFJÚSÁG

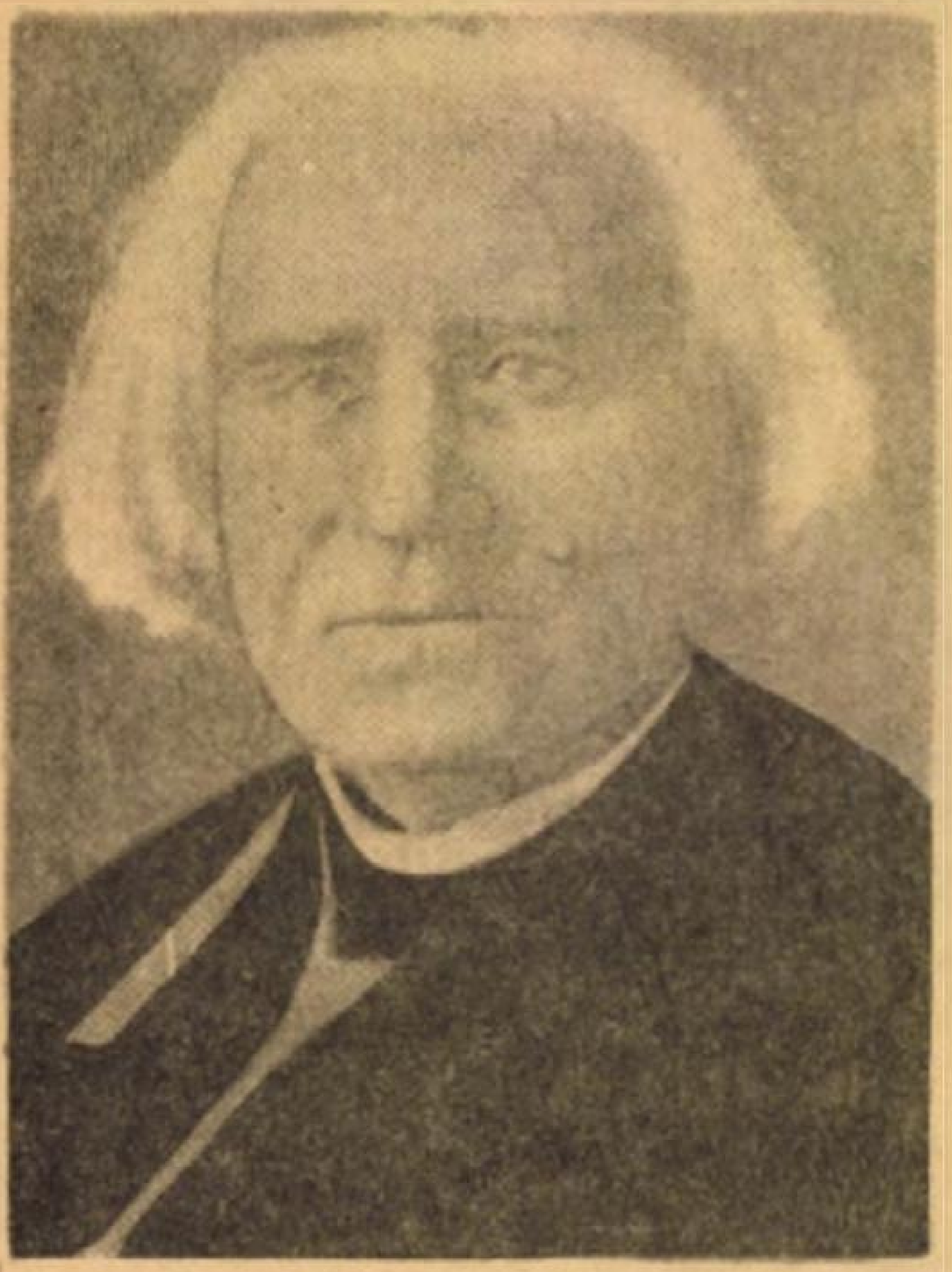

László Zsigmond: Az ifjú Liszt (1811—1839.)
Zeneműkiadó. 174 oldal, kötve 25,50 Ft

A „Tájékoztató a megjelenő könyvekről" című lap legutolsó számában láttuk a fenti illusztrált könyvhirdetést. Meg kell jegyeznünk, hogy az ifjú Liszt Ferencnek rossz napja lehetett, amikor ez a kép készült róla.

∾

Elárverezik *a világ legnagyobb* gyémántját, az „Isten szeme" nevű 70 karátos gyémántot – olvastuk a Népszavában. Ez a gyémánt csak valami egészen kicsiny és ennek megfelelően szerény istennek lehetett a szeme, aki megelégszik 70 karáttal, amikor a világ valóban legnagyobb gyémántja, a Cullinan 3000 karátnál is nagyobb.

BEKÜLDÖTT RAJZOK

A SZALMA

(Tóth József rajza)

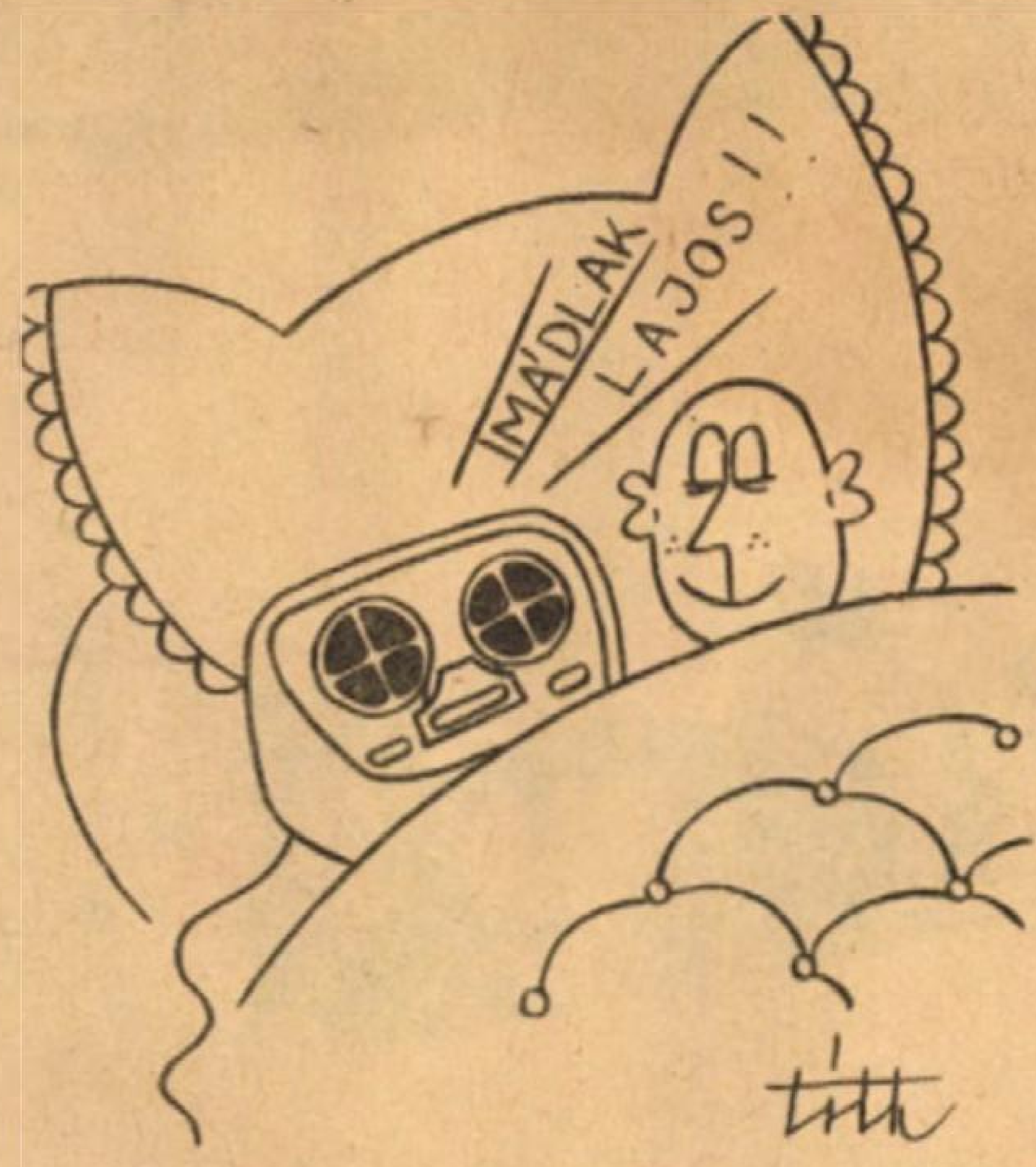

A LEGMODERNEBB TELEFON-FÜLKE

(Menko László rajza)

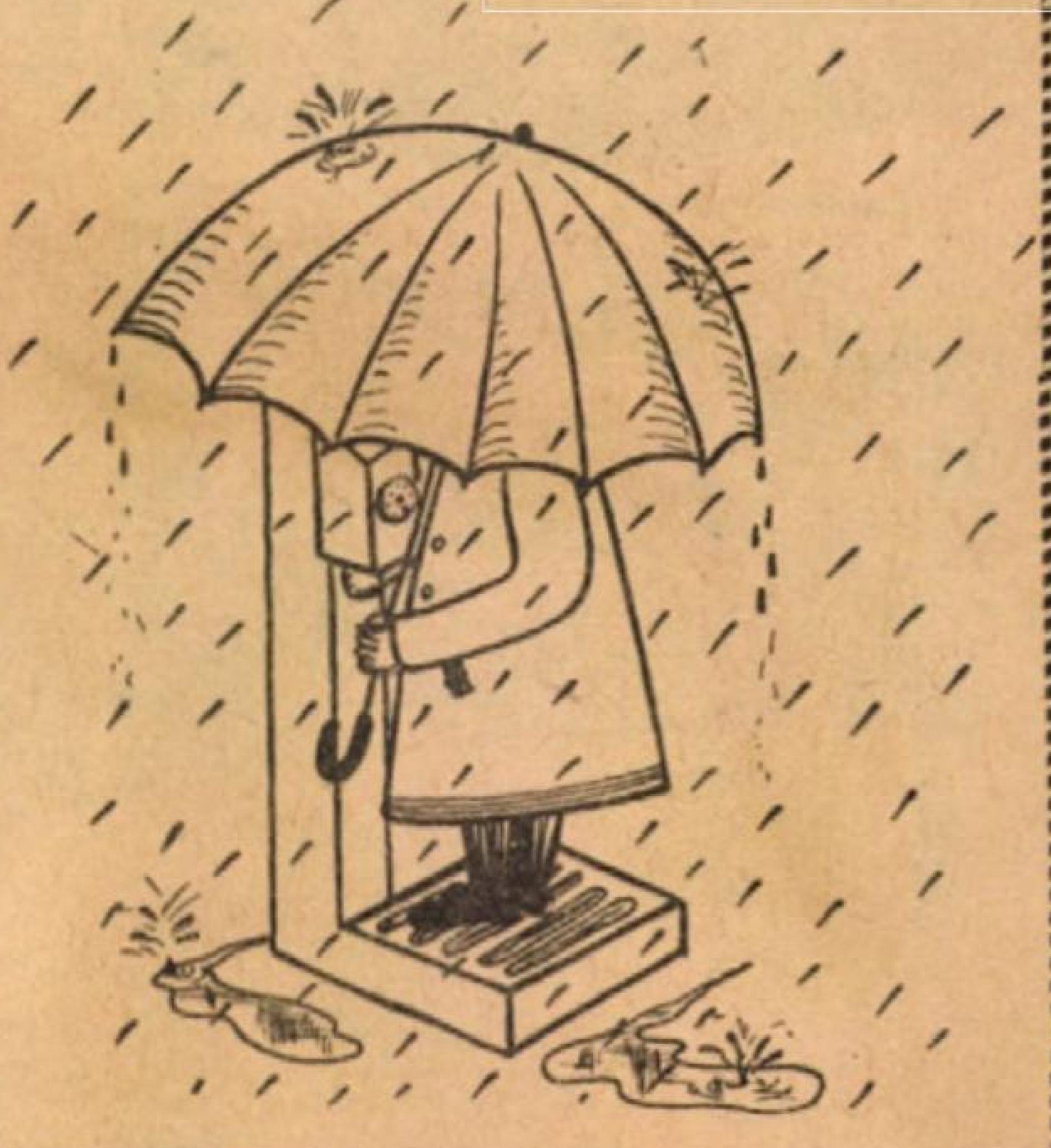

LOTTÓ-LÁZ

(Jankovszky Iván rajza)

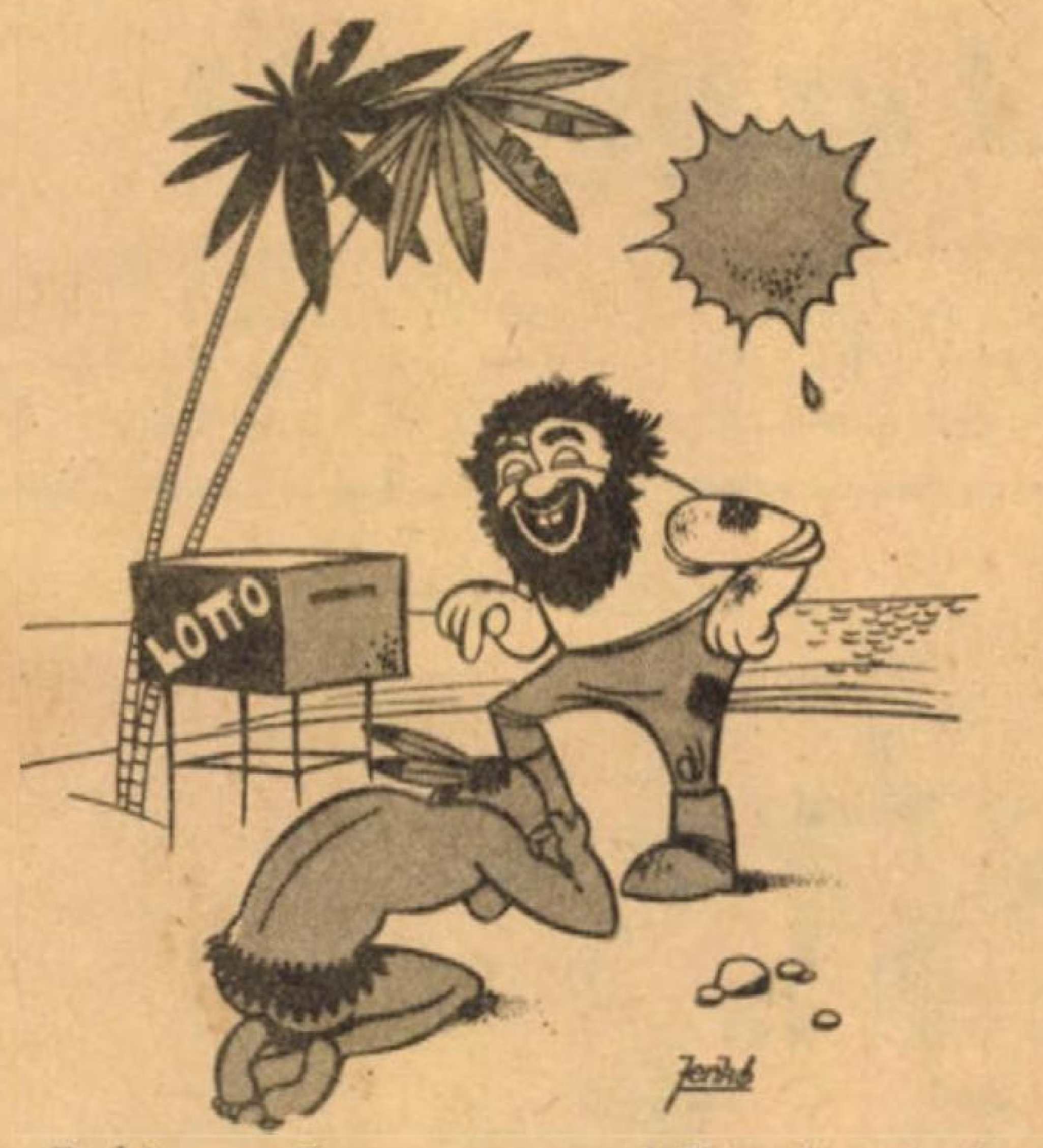

Robinson: Legyen a neved Péntek, mivel akkor van lottóhúzás . . .

HAJÓTÖRÖTTEK

(Zsoldos Sándor rajza)

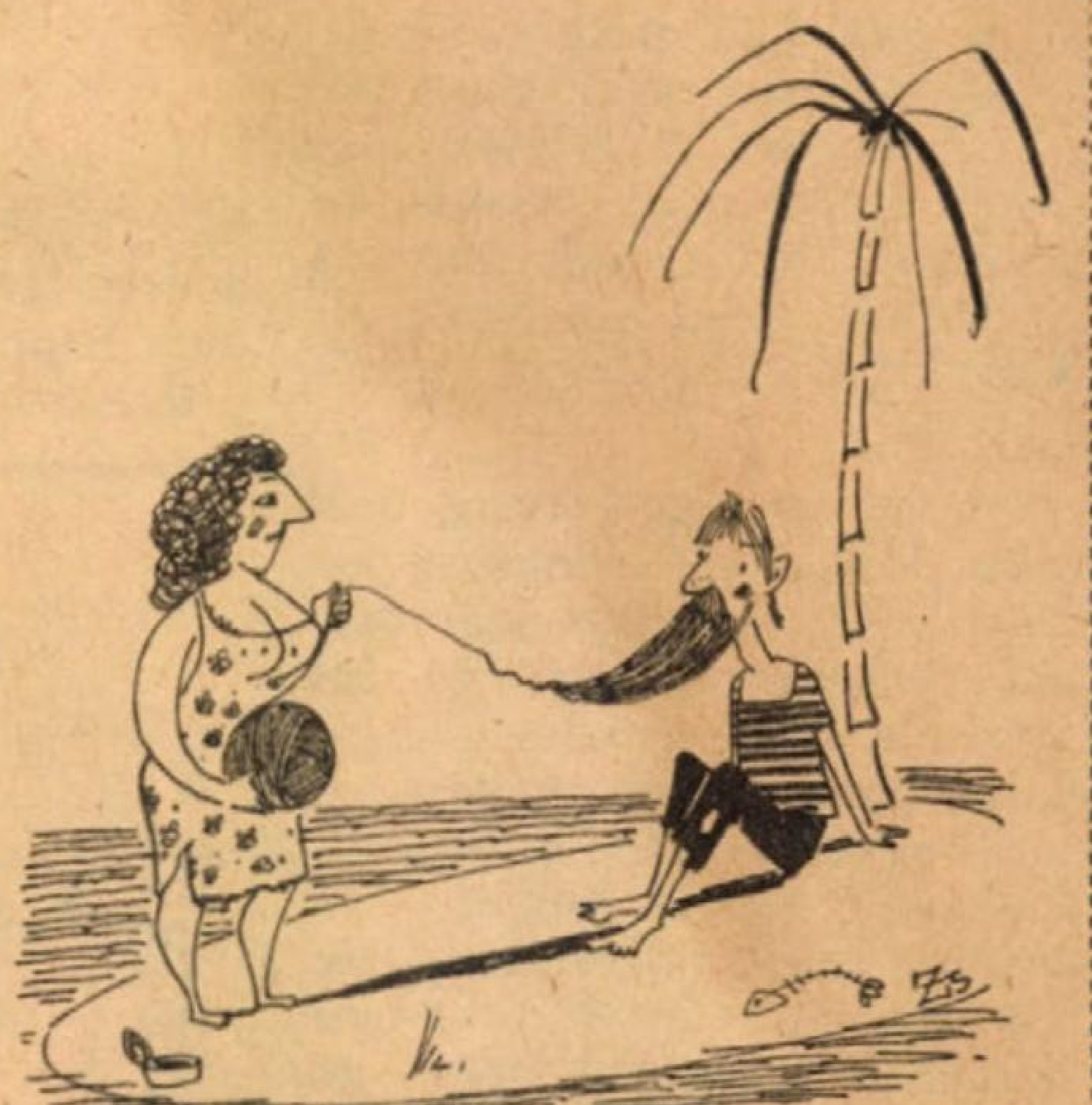

Elszólás

Fülöp György rajza

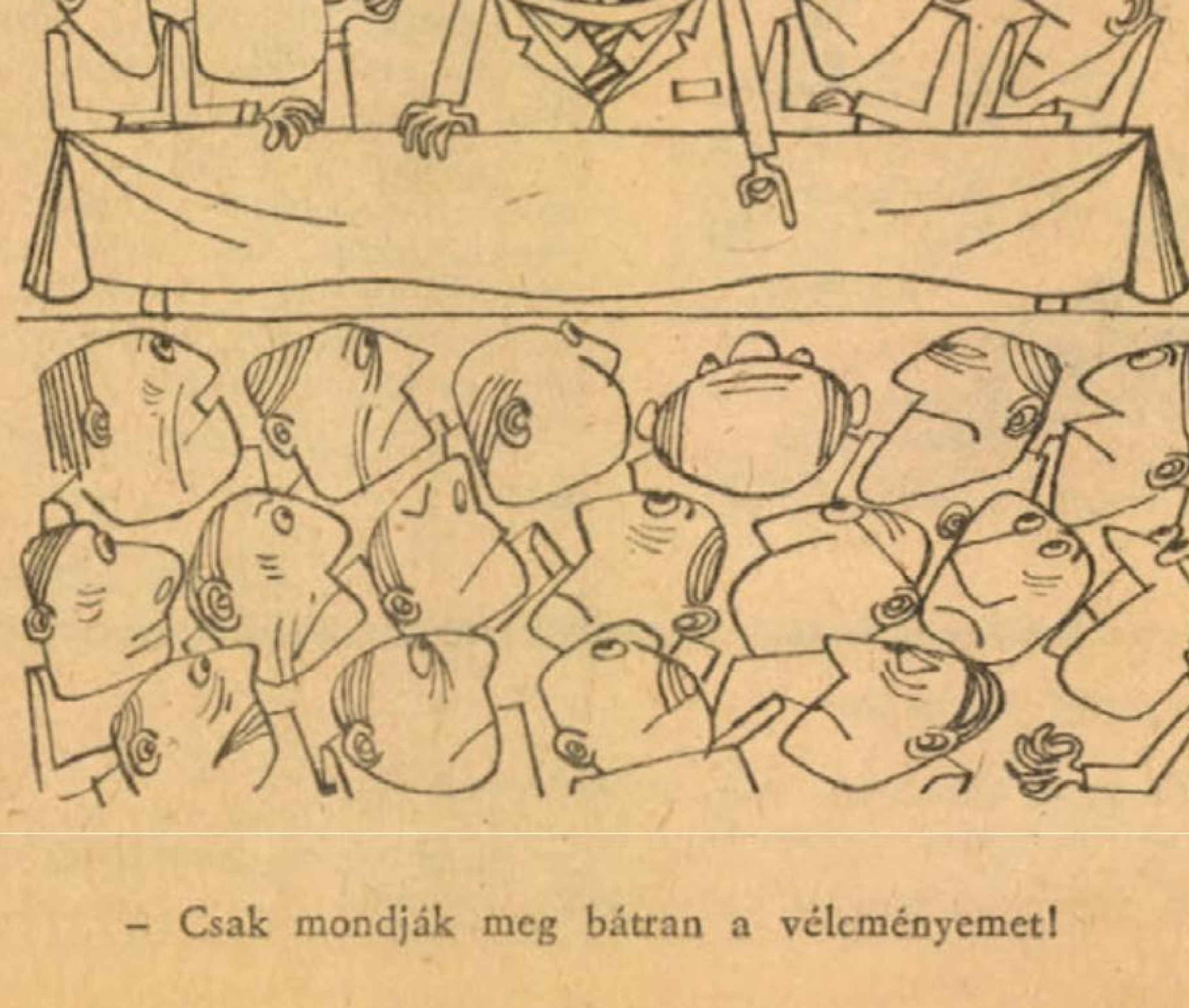

– Csak mondják meg bátran a véleményemet!

Dilemma

Toncz Tibor rajza

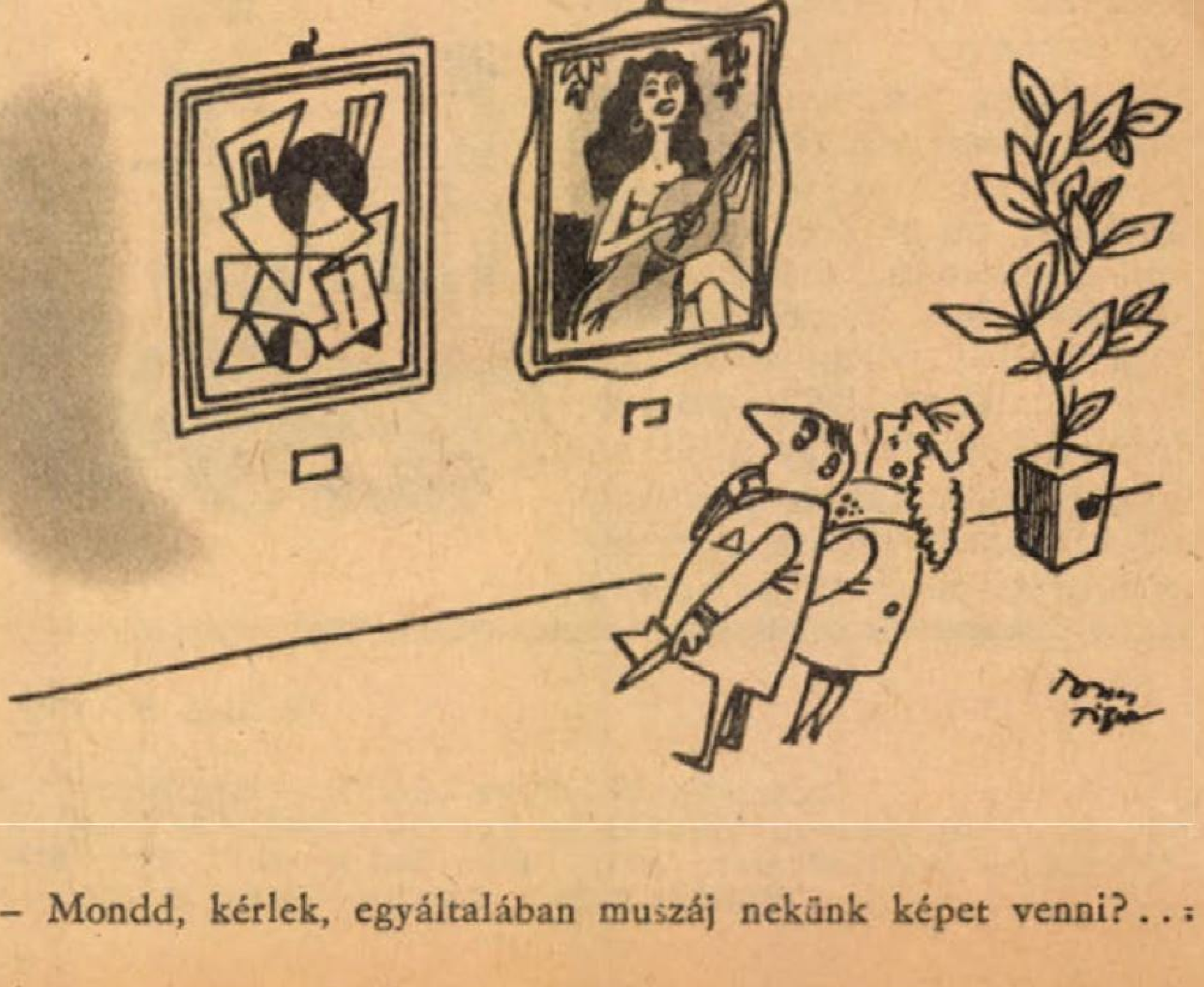

– Mondd, kérlek, egyáltalában muszáj nekünk képet venni? . . :

ÖNZETLEN SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

Pusztai Pál rajza

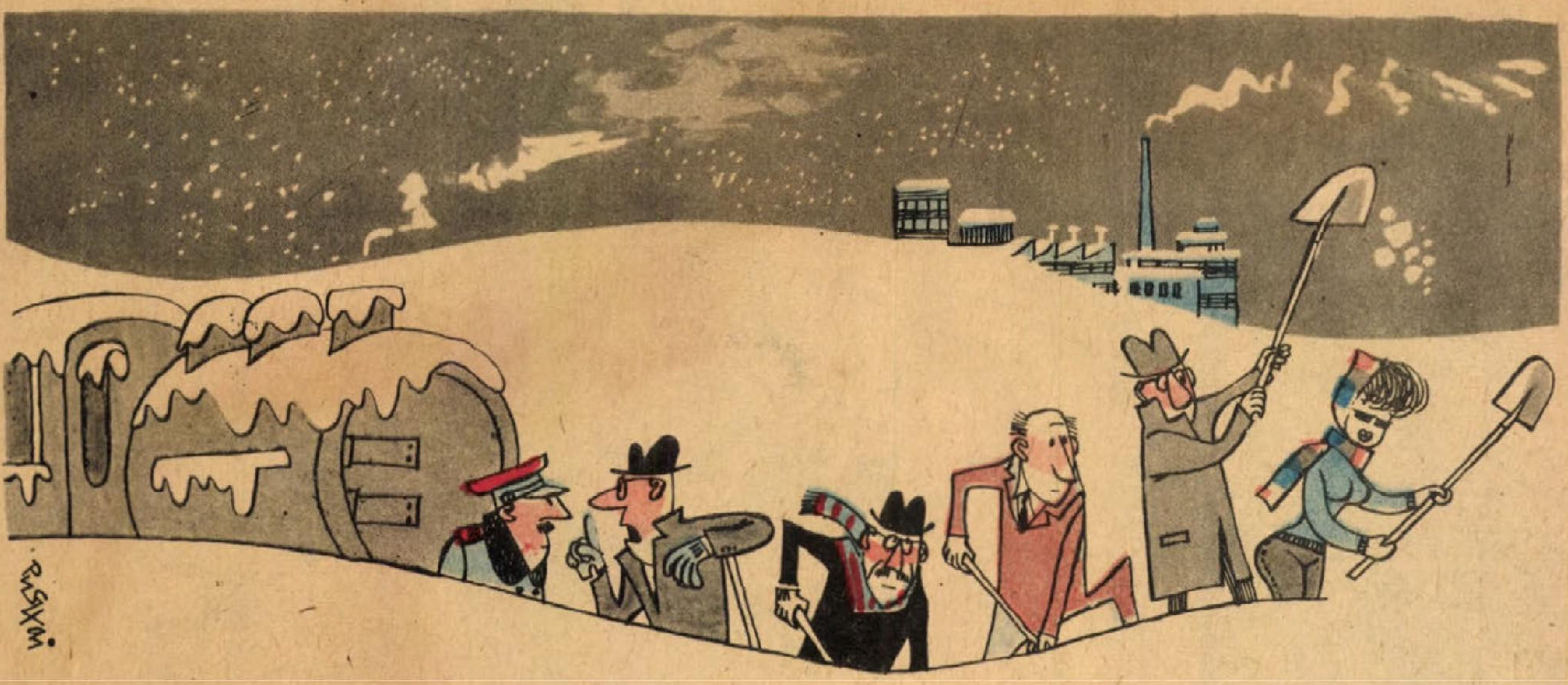

– Tudja, revizorok vannak nálunk és attól tartunk, hogy nem tudnak elutazni . . .

A származás

Anyám kazánkovács volt, apám a sarki iskola pedellusa. A folyton éleződő osztályharc sajátos viszonyai között hol munkás származásúnak, hol pedig alkalmazotti sarjadéknak minősültem.

Döme, a nagybátyám három hold földjén dolgozó paraszt volt, ám egy szál szamarával kupeckedett és kicsinyben újratermelte a kapitalizmust. Janka néném a Zabhegyező Művek élmunkásaként vezető helyen szerepelt önéletrajzomban, de Edmund bátyámat 1952-ben kizárták a pártból, mert az ellenség uszályába került és reakciós viccet mesélt a párttitkárnak. Családunk reprezentatív tagja, Samu unokasógorom mérnöki és tanácstagi funkciókat látott el s mint haladó értelmiség 1956-ban egészen az Amerikai Egyesült Államokig haladt, de ez már nem befolyásolta önéletrajzomat. Annál több problémát okozott az ángyom térdkalácsa, melyet 1926-ban egy svájci klinikán operáltak . . .

Apósom szobafestő-segéd volt s ez nagymértékben javította volna szociális származásomat, de az öreg társadalmi munkában a burzsoázia ügynöke lett. Összeszólalkozott ugyanis Naspolya Dezsővel, a helyi MNDSZ tiszteletbeli elnökével, s egy MNDSZ üggyel kapcsolatban Dezsőnk olyan pofont kapott, hogy kirepült három foga s hosszú ideig csak pöszén tudott előadást tartani. Apósom egy évet kapott, mert a bíróságon pillanatnyi elmezavarában azt kiáltotta, hogy „éljen az imperializmus". Önéletrajzomban meg kellett gyilkolnom őt. Azt írtam, hogy az 1930-as nagy tüntetések idején leütötte egy hajókötél.

Pályafutásom mélypontja az volt, amikor kulák befolyás alatt álló „egyéb" származású negyedrendű kádertartaléknak minősítettek.

Miután Döme nagybátyám szamara megdöglött és Janka néném kétszeres élmunkás lett, kiharcoltam az alkalmazotti kategóriát. Később sikerült bebizonyítanom, hogy nagyapámnak nem volt borbélyüzlete, tehát jogos, hogy engem kisüzemi-munkás-eredetűnek tekintsenek. 1956 elején elértem nagyüzemi munkás származásom elismertetését.

Az ellenforradalom után sikerült bebizonyítanom, hogy nem csináltam semmit. Ezt kezdetben nehezményezték, noha az is nyilvánvaló volt, hogy szektás hibákkal sem rendelkezem.

Most, amikor végre élvezhetném nehezen kiharcolt munkás származásom előnyeit, kiderül, hogy nem a származás a döntő. Hallatlan. Amíg én el voltam foglalva az eredet-kutatással, addig mások apolitikusan tanultak. Ma olyan érvekkel szorítanak háttérbe, hogy vetélytársaim kiválóan felkészült szakemberek, én pedig nem vagyok az. Nem értem: szakember mindenki lehet, ha tanul és képezi magát.

Csak ennyit akartam mondani.

Bihari László

A tégla útja

Szegő Gizi rajza

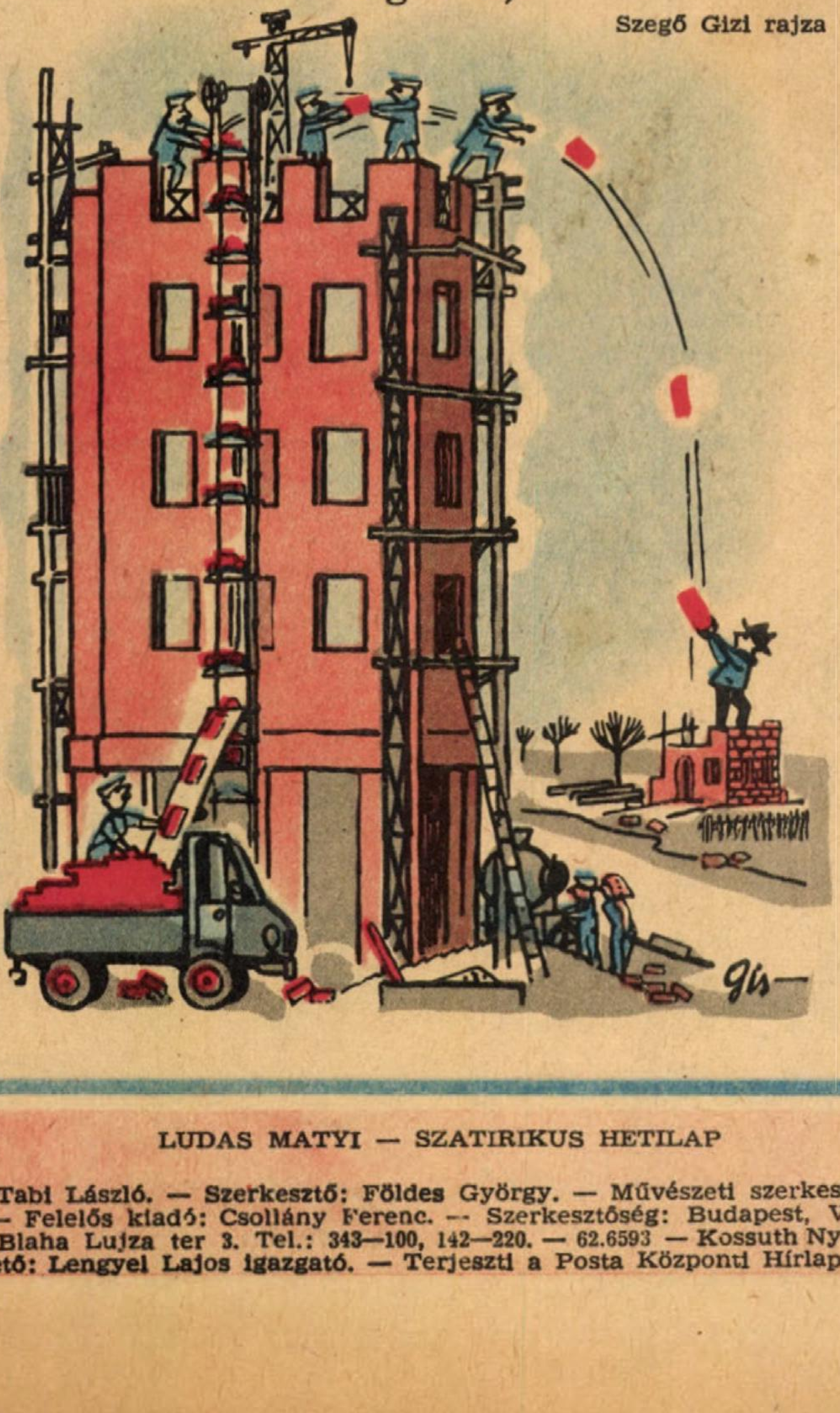

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel. 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza ter 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 62.6593 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány u. 3.
Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.